

ב"ה
אין ליכט
פון תורה
ספר
נרן אברהם
אידיש

80

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ח לפ"ק

ספר
נרד אברהם

אין דעם ספר ווערט גיברענגט שיינע מעשיות וואס
מען קען זיך ארום געמיין אמאָר וויא אזוי דער מענטש
זאל זיך פירען אַללעס וויא אין דער גמרא ווערט
גיברענגט אויך פון צוואות ר' יהודא החסיד זיל אונג נאך
אזעלכע זאכן ווערקע גוט זענען צו דער נשמה. אַללעס
אויף עברי טייטש פרי יעדער מענטש זאל פאר שטיין
אין גומין וועג צו גיין ופזכות זה יקווים בנו הפסוק ובה
לציון נואל אמן:

ווארשא

ברפוס ווצאט האחים לעווין-עפשטיין

רחוב געשא 5 №

PRINTED in POLAND

████████████████████
Drukarnia
L. Lewin - Epsteina
Warszawa, Powia 38
████████████████████

אין דר נקרא עבודה וזה שמיים כפי אלכסנדרא הש אוים גרופין ווער עם וויל לעבן זאל צי
 איהם קומן . אזוי זענען אלע ליט צו אים גיקומען . הט ער זיי נוצאנט ווער עם וויל לעבן
 דר זאל זיין זינג היטען פון ביזי און זינגע קעפצין זאל ער היטען פון פאלשקייט . אזוי וועט
 דר מענטש זאגן ווען איה וועל היטען מיין זינג פון ביזי אין מינגע לעפצין פון פארשקייט .
 וואס דען זאל איה מאהן . דאס מינגט מען ער זאל תורה לערנען . ווארין די תורה הייסט טוב :
 אזוי דער נקרא סתדרין שמיים רבי יהושע בן לוי הט גיטראפין ווי אללהו הנביא אזי גיטראפין
 פו דער טינה פון גו. ערו . אזוי זאגט רבי יהושע בן לוי צוא אללהו הנביא ווען וועט
 משיח קומען . ענטפערט אים אללהו הנביא ווען דער דער וועט וועלן וועט משיח קומען :
 רבי יהושע בן לוי האט גיטראפין וויא אללהו הנביא אזי גיטראפין פאר דער הייל פון רבי
 שמעון בן יוחאי . אזוי זאגט רבי יהושע בן לוי צו אללהו הנביא איה וועל האבן עולם
 הבא . ענטפערט אים אללהו הנביא אויב דער דער וועט וועלן . זאגט רבי יהושע בן לוי
 צווי האב איה גיטען אין עם דרושע קול האב איה גיטערט . אזוי האב איה גיטרענט אללהו
 הנביא . ווען קומט משיח . האט ער מיר גיזאגט גיאי אין פרעג משיח ועלבסט האב איה
 אים גיטרענט ווי זיצט משיח האט ער מיר גיזאגט ער זיצט פאר דעם טווער פון רוים צווישן
 די קראנקע . קב איה אים גיטרענט . ווי אזו וועל איה וויסען וועלכער משיח איז . הט ער מיר
 גיזאגט דעם סימן דס די אזי . קראנקי מענטשין בינדן אויף און בינדן צו עטליכע ווינדען צו
 זאמען . און משיח ביגט אויף און ביגט צו איינציג וויים . אזוי בין איה גיקומען צו משיח .
 הט משיח צו מיר גיזאגט פריד צו דיר בר לוי . האב איה אים גיטרענט ווען וועסטו אהער
 קומען הט משיח מיר גענעפערט היינט . בין איה גיקומען צו אללהו הנביא . און רב צו אים גיזאגט
 משיח הט מיר אפ גינארט דען ער האט מיר גיזאגט אז ער וועט היינט קומען . אין ער איז ניש
 גיקומען זאגט מיר אללהו הנביא ער הט גימינגט אז איר וועט פרום זיין אין איר וועט אלע תורה
 יערנען וואלט ער גווען נאה היינט גיקומען

פרק ראשו

אין דעם פרק ווערט באשיידן וויא אישליכר זאל זיך צייט געבן תורה צו לערנן ער מאג
 זיין בייך אידר ארום אין וועלעכער וואס איז ניש קיין למדן זאל ער שייטש ספרים ליגן .
 זייל אויף יענר וועלט פרענט מען די אזוי זאגן צום ערשטין דרום האב איה אין דעם ספר
 דאס גיטמעלט . אז אין דר נקרא סתדרין שמיים די ערשטו פראגע דעם מענטש אויף יענר
 וועלט איז . פאר וואס ער הט קיין תורה ניש גילערנט . אזי דאך קשה . צום אמת פרענט
 מען דעם מענטשין פריער אויב . ער הט ערליך גיהאנדירט . אין דר נאה פרענט מען אים
 אויב ער הט תורה גילערנט . דרום איז עם צו פאר שמיין מיט הר מעשה וואס מיר שרייבן :
 מעשה אללהו הנביא איז גיזאגן שפאצירן אויף דעם פעלד . הט ער באגענוגט אין יהודי
 פרענט אים אללהו הנביא וואס ער טיט אויף דעם פעלד . ענטפערט אים דר יהודי
 דאס ער האפט פינייל מיט גרויסע פחבולות אין הקמה . זאגט אללהו הנביא צו אים אז קומט
 ויא איין גרויסר הקם . האסט די תורה גילערנט זאגט ער גיין . דרום איז טון פאר ענטפערט .
 פאר וואס מען פרענט צום ערשטין דעם מענטש אויב . ער הט ערליך גיהאנדירט . ווארין
 מען וועט אים צום ערשטין פרענן אויב . ער הט תורה גילערנט קאן ער ענטפערן איה האב
 זמין שכל ניש גיהאט תורה צו לערנן . דרום פרענט מען אים צום ערשטין . אויב ער הט
 ערליך גיהאנדירט : זאגט ער ויא איה האב גאנץ ערליך גיהאנדירט . פרענט מען אים אז
 האסט שכל גיהאט ערליך צו האנדלן . פאר וואס האסטו ניש גיהאט שכל תורה צו לערנן
 דורה דעם דער מענטש וואס הט קיין תורה ניש גילערנט . האט קיין שום תירוץ ניש . אין
 זיין ענטש איז גרויס . דורה דעם פרענט מען צום ערשטין אויב ער הט ערליך גיהאנדירט .
 אבער דר עיקר איז דאס גויגען תורה לערנן . איבערי הקמים שרייבן . אויף דעם וואס

דר מענטש לערנט קיין תורה ניש העלפט ניש אויף יענר וועלט קיין שום תירוץ
 ער איז בין אויך גרויסער עושר געווען האב אויך קיין צייט ניש גיהאט תורה צו לערנן ווייל
 אויך בין געווען פאר מרוד אין מיני עסקים. אזו זאגט מען צו איהם בוסט דאך ניש בייב
 געווען פון רבן אלעזר בן תרסום. וואס ווין פאשער האט אים איבער גלאזט טוונדן שפעט
 אזוי דר טרונקניש אין טוונדן שיפין אויף דעם ים. פון דעסט וועגן האט ער זיך מיט גענוקן
 אויך גרויסע סוממע געלד אין אוי געזאגטן פון אויך שטאט אין דר אנדערער תורה לערנן
 אויך קאל הט אים ביי גענוגט ווין אייניג קענט. נאר דר קענט הט רבן אלעזר ניש דר
 קאנט. אזו זאגט דר קענט צו אים דו כוונט היינט ארבעטן ביי מיין הער ר אלעזר. זאגט
 ר אלעזר צום קענט. לאו מיה אפ. ווארן אויך וועל גיין תורה לערנן. זאגט דער קענט.
 אזו וויא עם איז אמת אזו ר אלעזר בן תרסום לעבט. אזו וועל אויך דיה ניש אפ לאוין.
 נאר דו כוונט היינט ביי מיין הער ארבעטן. אזו ניש אים ר אלעזר ווין זאגן געלט וואס ער
 הט מיט זיך גיהאט. אזו הט אים דר קענט אפ גלאזט. אזו ר אלעזר איז געזאגטן תורה
 לערנן. הט זיך ר אלעזר ווין זאגן געלד צוועק געגעבן אונ האט זיך ניש געוואקט געבן
 צו דער קענט. כדי מען זאל ניש וויסן אז ער ניש ארום תורה לערנן אזו פגענט מען
 דעם עושר פד וואס ער האט זיך ניש געפירט וויא ר אלעזר בן תרסום. זאגט דר מענטש
 אויך בן גייער ארום געווען האב אויך ניש געקאנט תורה לערנן. זאגט מען צו אים בוסט
 דען ארוקער געוועהן ווי הלל. ער האט אלי טאן פאר דינט אויך שרייבנדיך אזו הט ער דעם
 שומר פון בית המדרש צוועק געגעבן אויך האבן אונ מיט דעם אנדערין האלבן שרייבנדיך
 האט ער זיך מיט ווין נויב אונ קונדער גישפייט. אויך טאן האט ער די פרופה אויך ניש
 פאר דינט. אזו האט אים דר שומר פון בית המדרש ניש אריינגעלאזט. אזו האט זיך דר
 גומער הלל גלייבט פאר דעם פענסטער ערוואר קאנן הערן תורה בן רבי שמעיה ואבשליון.
 עס איז געווען אין דר צייט פון תקופת סבת. עס איז געזאגטן אויך גרויסער שגויא. אין
 עני דר גומער הלל איז גלענישפאר דעם פענסטער אויך אויף אים אן נפאלן פיל שגויא דאס
 קוש הט אים שוין נאר ניש ארום געגעבן. אין ער איז אלס גלעניש כדי ער זאל תורה
 קערן. דרום פגענט מען. דעם ארומאן. פאר וואס האסטו דיה ניש געפירט אזו ווי דער
 גומער הלל. זאגט דר מענטש אויך בין אויך שיינער פארשוין געווען דורך דעם הט מיה דר
 יצר הרע פאר פירט. האב אויך קיין תורה ניש געקענט לערנן. אזו זאגט מען צו אים
 האסטו דען אין דיר מיין יצר הרע גיהאט ווי יוסף הצדיק. וואס פאר אצרות ער הט
 גיהאט פון פוטפירט ווייב. זיא האט איהם געוואלט מיט געוואנדן איבער דערין. דאס ער
 זאל איר ווילן טאן. זי האט אים גלאזט אין תפיסה אויך ועצין. ווארן מיט גומען הט זיא
 ביי אים ניש געפונעלט. זי האט אים צוא געזאגט שענקן טוונדן צענטיגער וולבער. כדי ער
 זאל איר ווילן טאן אין ער האט ניש געוואלט. האט זיא געפרובט מיט בייזין. אזו דר גומער
 יוסף הצדיק האט זיך פאר לאזט אויך הקדוש ברוך הוא אין האט זיך ניש גלאזט איבער
 היידן ווין יצר הרע. אזו פגענט מען דעם שיינעם פארשוין פאר וואס האסטו דיה ניש
 געפירט אזו ווי יוסף הצדיק. דרום זאגן אונזער חכמים אז אויף יענר וועלט העלפין דעם
 מענטש ניש קיין שום תירוץ. אזו ווי מיר גען אונ אלי הייליגע ספרים דאס פאר
 צייטונגס האפשע זענן געווען גרויסע ארומי לייט פון דעסט וועגן האבן זיי תורה געלערנט.
 זיי זענן געווען אזו ארום דאס זעסס מענטשין האבן זיך צו געדעקט מיט אויך קלייד. פון
 דעסט וועגן האבן זיי תורה געלערנט. מיט עסן האבן זיי זיך גלאזט באנוגען מיט וואס
 עס איז אפילו עם אין אזו הויז קיין ברויט ניש געווען. פון דעסט וועגן האבן זיי תורה
 געלערנט. רב אדא בר מתנא פלענט גיין פרויסין אין בית המדרש אריין תורה לערנן. אויך
 קאל זאגט ווין נויב צו אים מיין ליבער מאן די תורה לערנן איז גייער ניש. אבער וואס
 קענט זיין אונזער מבולת פון וואס וועל אויך זאגן אונזער קונדער זענן צו געבן אזו די סוסס

קיון שום משא ומתן נט. און קיון בעלד האב איז נט. אזו זאגט ער. מיון ווייב דער
 עייל איז נאך דא אויף דעם פעלד קרויט מיט קארטאפאליס. וואס עס קאסט דיר צונד קיון
 געלט נט. האסט די מיט דו קונדער דער ווייל עסקין. אין איז וועל יום גלילה תורה
 לערנן: אונזער חכמים שרייבן. ווען איינר לערנט תורה און ארומקויט העקט אים
 הקדוש ברוך הוא דאס ער לערנט תורה אין גרויס עשירות. און יען איינר לערנט קיון
 תורה נט ווייל ער איז אין גרויסער עושר. לסוף הט ער דר פאר דעם דלית וואס דורך
 דעם ארומקויט קאן ער קיון תורה נט לערנן. ווען איינער לערנט תורה אף דער וועלט
 וואס דו וועלט איז גינלעכונט צו נאכט. האט ער דעם שכר אויף יענער וועלט וואס זאג
 איז גילדענעט צו טאג: רבי בר בר רביא איז גישמארבן. איז צו אים גינאנגן רבי זערא.
 און האט איהם און מספיד גיוועהן. שלמה הכלף האט גינאנט דר שלמה פון איין ארביטארער
 איז ויער זום. דאס משל האט ער אויף אונד גינאנט. מיר הייסן ארביט לויט. מיר זענן
 גידונגען צו דער מלאכה. תורה לערנן אויף דער וועלט. דרום איז דר שלמה דאס הייסט
 דר טויט ויער זום ווארין אז אמענליש שטארבט נעמט מען אפ דעם שכר. משל איין מנה
 האט גיהאט פיל ארבייט לויט. איינער פון דאס אלע ארבייט לויט איז גיווענען ווער
 פלויסיג אין דער מלאכה מיון פון אלע. אזוי האט איהם דער מלה גישקט רופען און איז
 מיט איהם גינאנגן שפאצירען. דר מלה האט אים רוב גיהאט ווייל ער איז פלויסיג אין
 דר ארבייט. פר נאכט זענן אלע ארבייט לויט גקומען צום מלה דאס ער זאל זיי באצאלן
 צווישען די ארבייט לויט איז דר וואס דער מלה איז מיט איהם שפאצירען גינאנגען אויף
 גיקומען דאס דער מלה זאל איהם אויף באצאלן. אזוי קט זיי דר מלה אלע גלייך באצאלט
 אזוי זאגן די איבערזע ארבייט לויט. אדוני מנה. מיר האבן גארביט אין גאנצן טאג.
 אין ער הט נאר גארביט עטליכע שעה פאר וואס זאל ער נעמן גלייך מיט אונד. ענפערט
 זיי דער מלה. איהר זענט אלע געראגים. איהר זאלט וויסן. דאס ער איז אזוי פלויסיג
 אין ווייב ארבייט אז ער האט און די עטליכע שעה אזוי פיל גארביט. גלייך ווי איהר
 גאנצען טאג. דאס האט רבי זערא געמינט. רבי בר בר רביא איז ויגן גישמארבן ער
 איז אלט גיווען צוואנציג יאהר אבער ער איז גיווען אין גרויסער בעל מלאכה אין דער
 תורה. ער הט מיון גינענט ווי איינער וואס איז אלט הונדערט יאהר. דארום וועט ער
 האבען שכר גלייך ווי איינער וואס לערנט הונדערט יאהר: ווען איינער איז אין עני וואס
 ער קאן דאס קינד נישט תאלטען ביי איין מלמד דארף מען איהם געבן בעלד פרו ער זאל
 באבען דאס קינד תורה לערנן. אונזער חכמים שרייבען ווען איינער לאזט זיין תברם קינד
 תורה לערנן איז ער זוכה צו זיגען גיטובה של בעלה און זיין זכות איז ויער גרויס ווען
 הקדוש ברוך הוא איז גויר אין שרעכטע גורה קאן ער זיי כבשל זיין. און דער וואס
 לאזט דעם תברם קינד תורה לערנן. איז גלייך ווי ער הט אים באשאפן. אונזער חכמים
 שרייבן ווער עס לערנט קיון תורה נט פאלט אריין אין גיהנם. אבער דר וואס לערנט תורה
 דעם גוט הקדוש ברוך הוא זיין באבער. און דעם הווי וואס עס ווערט קיון תורה נט
 גילערנט. דאס ווערט חיי פר ברענט. אויף וועלכער עס לערנט תורה. איז גלייך ער
 האט אלי קרבנות מקרב גיווען. וועלכער עס לערנט ביי נאכט תורה. שמיים די שכונת
 קיינען אים. אין זחר הקדוש שמיים. וועלכער עס לערנט תורה אין מיטען דער נאכט איז
 זיין זכות נאר גרויס. ווארין האלבער נאכט גייט הקדוש ברוך הוא אין גן עדן. אזו פרעגן
 אים די ספאקים. וואס איז דאס פאר איין זום קול וואס מיר הערין. ענפערט זיי הקדוש
 ברוך הוא. דאס קול איז פון מיני קונדער וואס לערנן תורה. רבי הקדאס טעכטער האב
 צו אים גינאנט. ליבער פאטער די לערנט טאג און נאכט תורה. פאר וואס זאלסטו ניש
 אביסול שלאפן. האט ער זיי גענפערט לובע קונדער עס ווערט זיין איין צייט. דאס עס
 וועט זיין איין לאנגער טאג צו שלאפן. און איין קארטער טאג תורה צו לערנן. און מנחה

ברך פק ראשון אברהם

מזען : דאס האט ער געמיינט ווען דער מענטש שמארקט . האט ער צייט און דעם פליכטערין
 צרוב צו שלאפן אבער תורה צו לערנען איז דר מאג קארץ : פאר צייטונג האבן אלע לייט
 פלייסט תורה גילעדונג . רבי יוחנן און רבי אבא ער זענען נישט געאנגען פיר אילין זאלן מיין
 תורה נישט לערנען . אונזערע חכמים שרייבן ווער עס לערונג תורה איז זיין מצוה גרעסער
 ווי ער וואלט מצייל געפירט געווען און איז דאס לערנען איין גרעסער מצוה ווי ער וואלט
 דאס בית המקדש געהאלפן בויען . און דו תורה לערנען איז איין גרעסער מצוה ווי סבב
 זיין פאקער און מיטער . און דריי וואכען וויינט הקדוש ברוך הוא אלע מאג . איינס פון
 דו דריי וואכען איז . וועלכער עס קאן לערנען און לערונג נישט . יעדער מענטש איז מרוב
 אלע צייטן תורה לערנען . אפילו אז עס טוט אים ווי דר קאפ . אונזער דר האלד אונזער
 דאס לייב אונזער דו בויער אונד דר נאנצער גוף . זאל ער ארץ תורה לערנען . אונזער
 חכמים שרייבן דאס זענען יסורים של אהבה . אז תקפיה שקט יסורים און אפמענטש זאל
 ער תורה לערנען . אזו האט אים חכמה גוים לייב . און דו תורה תייקט סס חזנים . דס איז
 מיינט איין רחמיטובך וואס עס איז פיר אלעס נוס . איין משל איין פאטער שלאגט זיין קינד
 און מאכט אים איין ווייך . וואס טוט ער ליינט ער אים צו איין פלאסער . און דר פאטער זאגט
 צום קינד מיין קינד כל זמן דר פלאסער לונג און דעם ווייך זאלסטו גאר קיין מורא נישט האבן
 עס וועט דיר גאר נישט שאמין . דו מענטש עסן און מרונקען און דו וואשן און באלט אונד
 און ווארום וואסער . אבער אז דו וועסט דעם פלאסער אראפ געמיין איז עס דיר שעדליך .
 עס קאן זיך דיר מאכן ווילד פלייש . אזו זענען מיר און . הקב"ה איז דר פאטער און מיר
 זייסן זיינו קינד . ער האט אונד געשלאגן מיט דעם יצר הרע וואס ער ברענגט דעם מענטש
 צו אלעם שלעכטס . דער קיינן האט אונד הקדוש ברוך הוא געעפן איין רפואה דאס איז די
 תורה . און זאגט תקדוש ברוך הוא צו אונד קונטער איה האב אייך געשלאגן מיט דעם יצר
 הרע וואס ער רעד אייך אהן צו אלעם זיין . זאלט איר געמען די רפואה וואס דאס תייקט אונד
 זאלט תורה לערנען וועט אייך דער יצר הרע גאר נישט קאנען מאהן ווי פאלד איר וועט לערנען
 תורה האט איר קיין מורא נישט צו האבן פאר דעם יצר הרע . אבער אז איר וועט קיין תורה
 נישט לערנען ברענגט אייך דער יצר הרע צו אלעם שלעכטן : און דר זכרא ורשלימי שמיים
 עס איז געווען אונזער וואס ער האט אלע מאג פיל רכילות און לשון הרע גרעד איין מאהן האט
 ער הרעה אויף דעם . אין אזו געאנגען צו רבי יוחנן ער זאל אים געבן איין רעכטע תשובה
 אזוי האט אים רבי יוחנן געוויסן געווארן צו רבי חנינא . ווי ער איז געקומען פאר רי חנינא אין
 האט פון אים פאר לאנגט ער זאל אים איין תשובה געבן . האט אים רבי חנינא געזאגט ער ווייסט
 נישט אויב ער קאן אים איין זיכערע תשובה געבן . גאר ער זאל תורה לערנען . וועט ער גווייס
 האבען איין זיכערע תשובה . ווארן די תורה איז ארפואה צו אלעם :

אויך גענוגען מיר אז דו תורה איז מצייל דעם מענטש פון טויט :

מעשה אין דער גמרא פסחים שמיים רבי חנינא פון דוסא איז געאנגען אויף דעם וועג . האט
 אים באגענוגט איין שידית . אזוי זאגט ויא צו אים ווען מען זאגט אין הומיל נישט געווען
 אום רופען זייט געווארונג אן רבי חנינא אין אן זיין תורה . אזוי וואלט איה דיר מביט געווען
 ענפערט איר רבי חנינא אז איה פון ויא חשוב אין הומעל פון איה אויף דיר גאר זאלסט
 מיין נישט קיין מאכט האבן מענטשן צו שרין אזו האט איר די שידית געבעטן . ער זאל איר געבן
 רשות צוויי מאג אין דער וואך מוטנאה פון נאכט און ערב שבת פון נאכט :

מעשה רבי אבנן איז געאנגען אויף דעם וועג האט ער באגענוגט איין שידית אזוי זאגט
 ויא צו אים ווען מען זאל אין הומעל נישט געווען אום רופען זייט געווארונג אהן רבי
 אבנן אין אן זיין תורה וואלט איה דיר מביט געווען אזוי זאגט איר רבי אבנן ויא
 חשוב אין הומעל . פון איה גאר אזו פון חנינא אן זאלסטו קיין רשות נישט האבן מענטשן
 זארגן פון : און דער גמרא ראש השנה שמיים . עס איז געווען איין משפחה אין ירושלים וואס

ויהי נענון גישטארבען צו אבצען יאהר . אזוי נענען זיי גינאנען צו רבי יוחנן ער זאל זיי איין עצה
געבן . אזוי האט רבי יוחנן זיי גינאנט אויך קאן אייך . קיין עצה גיט געבן איר מוזט זיין פון דער
משפחה פון עלוי תבנת וואס זיי נענען פאר שאלטן גינארין דאס זייער קונדער זאלין שטארבע
צו אבצען יאהר . נאר די עצה קאן אייך אייך געבן יאהר זאלט תורה לערנען וועט איר ניצול
ווערן ויארין די תורה איז מצייל פון מוט . אזוי האבן זיי גילערונט תורה בהתורה . נענען זיי
גיבלובען לעבן . פון דעפאלט אן רופט מען זיי משפחת רבי יוחנן ווייל ער האט זיי איין עצה
גיגעבן דאס דורך דער עצה נענען זיי גיבלובען לעבען . אלזשע בן אבוה . איז גינען איין
גרויסער למדן ער פלעגט זיין אין הימל אכיון מיט גרויסע שמות הקדושים . דסוף האט ער
זיך מימר גינען . האט מען אים איין גאמען גיגעבן אחר . דאך האט ער נאך אלע צייטן
גילערונט מיט זינע פלמורים . וויא ער איז גישטארבן און האט קיין תשובה גיט גימאן .
הט זיך רבי באר זייער מצער גינען ווייל ער איז זיין תלמיד גינען אז זיין רבי זאל קיין עולם
הבא גיט האבן . אזוי זאגט רבי מאיר ווען איר וועל שטארבן וועל איר זעהן אז טיין רבי
זאל אין גיהנם אכיון קומען . דורך דעם וועט ער קענען גינען זעהן אריון אויך קומען . ווען
ער וועט אין גיהנם זיין עניש אפ קומען . ווען רבי מאיר איז גישטארבן האט מען גינען
זיי עס איז ארויס אין רויף פון דעם קבר פון אחר . דאס איז דער סימן אז רבי מאיר האט
זיין רבי גיברענגט אין גיהנם אריון . אזוי האט רבי יוחנן גינאנט זיי איין קונסט האט רבי
מאיר באוויזן דאס ער האט זיין רבי גיברענגט און גינען אריון . ווען איר וועל שטארבען
וועל איר אים מיט מיר מיט גיברענגען אין גו ערן אריון . און איר וועל זעהן ווער עס וועט אים
פון מיין האנד אונקע געמען . ווען רבי יוחנן איז גישטארבען האט מען גינען ארויס אין רויף
פון קבר פון אחר . דאס איז דער סימן דאס ער איז אין גו ערן אריון . דא קאן מען זעהן זיי גרויס
דר זכות פון תורה איז . מיר געפענען און אלע ספרים און תורה איז שטארק גיליפט פון הקב"ה .
מעשה רבה בר שילא איז גינאנגן אויך דעם ווען באגענונט אים אליהו הנביא אזוי פרעגט
ער אליהו הנביא . ליבער רבי זאג מיר וואס טוט איצנד הקב"ה . אזוי זאגט אים
אליהו הנביא ער לערונט איצנד די אלע הלכות וואס די רבנן האבן גילערונט .
דער קייסער אנטונונוס ער פלעגט אלץ טאג תורה לערנען ביי רבי . עס איז גינען שטארק
בסוד . דער קייסער האט גיהאט איין הייל פון זיין הויז פון צום רביס הויז עס האט
קיין שום מענטש גיט געוויסט אויב ער לערנט תורה . דער קייסער פלעגט ארע טאג צו זיין
בייא רבי אלעס משרת ער פלעגט אים צו געבן עסן און טרונקען . אויך ווען רבי האט
זיך שלאפן גילינט . פלעגט זיך דער קייסער לייגן פאר דעם געט אין רבי איז אויף אים ארוף
גינאנגען אין געט אריון . איין מאהל זאגט רבי צום קייסער ליבער קייסער דאס איז גיט קיין
בבד איר זאל אויף א קייסער טרעטן . אזוי זאגט דער קייסער . ליבער רבי תנאי זאלט איר
קאנען זיין איין פיס בענקעלע אויף יענער וועלט . איין מאהל פרעגט איהם דער קייסער ליבער
רבי זאגט מיר אויב איר וועל האבן עולם הבא . אזוי זאגט אים רבי . יוא איהר וועט פאר
געוויס האבן עולם הבא ווייל איהר האט תורה גילערנט . אויך זייער זיך דער מענטש גיט
בנאה צו האלטן ווען ער לערנט תורה . ויארין די תורה איז גילעבנט צו דריי ערלייא
גיטראנגען דאס ער שטעט און וואסער . דאס אנדערע איז מיליך . דאס דריטע איז וויין . וואס
די דרייא ערלייא זאבן האלטן זיך גיט אין זילבענע און גיט אין גילדענע פלים נאר אין
ערדיגע פלים וואס דאס איז ביי זיך שטארק שפל . אזוי אויך די תורה האלט זיך גיט בייא
דעם וואס איז אין בעל גאון . נאר בייא דעם וואס איז ביי זיך שפל . לעתיד לבא וועט
הקב"ה געמען איין ספר תורה אין זיין שוים אריון . און וועט זאגן די אלע מענטשן ווס האבן
תורה גילערנט זאלן קומען נעמען ווער עבר . דרום דארף יעדער מענטש זיך אויפער טראכטען
אין גרויסן מצוה פון תורה לערנען איז . די מצוה האט גאר גיין סוף גיט . ויארין די תורה
איז אויף אונז גיין בעולם הזה ובעולם הבא אמן על

אין דם פרק ווערט ביי שרייבען ווי אזוי מען זאל צדקה געבן. ווייל דר וואס ער גיבט צדקה דר ווערט ביי שרייבט פון דם טויט. אונזערי חכמים שרייבן די מצוה פון צדקה אזוי ווייניג גרויס. אברהם אבינו הט עום ערשטן מקיים גווען די מצוה פון צדקה. ער הט אויף גיבויעט אהוי פאר אורחים וועגן. אז עס איז צו אים גיבן מען אין אורח הט דר אים צו גיבן מיט גרויס פריד. אין ער הט גיגעבן עסן און טרונקען ווי פיל ער האט פאראפט. יעדער מענטש דארף געבן צדקה נאך זיין פארמעגן. ווען איינער גיט ווייניג צדקה ווען ער גיט עס מיט דם נאציין הארץ אז ווער גוט. משל איינער בריינגט אין גרויסע פתנה צו אין מלה. אזוי אים אפסק אויב דער מלה וועט זיא צו געמען. און אז דר מלה געטט שוין די פתנה. אזוי אים ווייטער אפסק. אויב ער וועט קאנען ועהן דם מלה. אפער ביי הקדוש ברוך הוא איז אנדערש. איינער גיט אין ארום מאן אין פתנה. הייסט ער גלייך גער וואלט געבן הקדוש ברוך הוא אליון די פתנה. אין ער זוכה ער זאל ועהן הקדוש ברוך הוא. דור המלה ווארט אין פסוק אין תהלים וואל צו דם מענטש וס ער ביי גיט זך קלוג מיט אין עני. דם מיינט מען ער זאל געבן צדקה בשתיקה. דר עני זאל גיט מבייש ווערן. פר דעם וועט ער ניצול ווערן פון גיהנם. אונזערי חכמים שרייבן. ווען איין מענטש איז ארום אין וויל ביי מענטשן גיט געמען זאל מען אים געבן מיט הקמה דם ער זאל גיט פר שמוץ אז דאס איז צדקה וועט ער דאס צו געמען. היינט ווען מען גיט אים די צדקה זאל מען אים זאגן אויף ווייס אז דו ווילסט גיט אז מען זאל דיר שענקען. דרום לויט אויף דיר אויס. און אז ער הט שוין צו גיבן מען מען אים זאגן אויף דיר דאס דיר שענקען. אנדער מען זאל צו אים זאגן. פרעגט מיר אין משבן וועל אויף דיר דרויף לויאן. וועט ער נאך זאגן אויף קאב גיט קיין משבן זאל מען צו אים זאגן. אויף וועל דיר לויאן אן אפשוין אזוי וועט דר עני גיט פר שעמט ווערן: די מצוה פון לויאן איין עני איז נאך גרעסער פון צדקה געבן. איין מין האט גיפגענט רבו גמליאל ווען איינער נאט האט ליב ארומי לויט פאר וואס גיט ער זיי אליון קיין געלד גיט אנדער זאלין האבן פרנסה. הט אים רבו גמליאל געגנפערט איין גוטען תרומן. למשל איין מלה איז גווען ברונז אויף זיין זון. האט ער אים אין תפיסה אייך גוועסט. און האט פאר זאגט אז מען זאל אים קיין עסן און טרונקען גיט געבן דאך הט זיך איינער אפער דעם פון מלה דרבארומט. און הט אים אריין גיטראגן עסן און טרונקען. נוי דר מלה איז פון דעם גיטאר גיטראגן איז דאס אים שטארק גיפעלן. אזוי שימט אייך דער מלה רנפן. און איז אים מבדד. און שענקט אים פיל געלד. אויף מאכט ער אים פאר אגראסן חשוב. דאס משל איז אויף אונז גיטאגט גיטראגן. הקדוש ברוך הוא הייסט אונזער פאטער און מיר הייסן זייני קינדער ווען איינער איז ארום האט דאך אים הקדוש ברוך הוא גיטפראפט. ער זאל זיין ארום. און ווען איינער דערבארומט זיך אפער הקב"ה'ס ינדער און גיט זי זאלין האבן עסן. קאן מען פארשטיין ווי פיל עבר הקדוש ברוך הוא גיט אים דער פאר אונזערע חכמים שרייבן ווער עס גיט גיט קיין צדקה. איז גלייך ער רונט חיו די עני: מעשה עס איז גווען געטון הצדיק ער איז גווען דער גבאי פון צדקה דעמאלט איז גווען איין גרויס הונגער אויף דער וועלט. איז צו אים גיבן מען איין אשה און נויט צו אים לייכער רבו שפויט מיר ווארן אויף האב גרויס הונגער. זאגט ער צו דער אשה אויף שווער דיר אז איינער איז גיט דא קיין צדקה געלד. זאגט צו אים די אשה. לייכער רבו ווען דר געסט מיר איינער נאר גיט אזוי מוז אויף מיט מיינע זיבען קינדער פאר הונגער שטארבן וויא ער האט דאס גיטערט האט ער איר גיגעבן פון זיין איינין געלעט צדקה. אין איין אייניט ארום אז דער גבאי צדקה האט גיטראפט שטארבען אז זאגן די מלאכים צו הקב"ה רבוט של עולם די האסט גיטריבן און דער הייליגער תורה ווער עס איז מצול אין נפש פון דעם טויט איז גלייך ער וואלט די גאנצע וועלט ביי דעם לעבן דער האלטן. און דער געטון הצדיק האט דער האלטן דוא אשה מיט אירע זיבן קינדער פאר וואס זאל ער אזוי ווען שטארבן ז

ברך פרק שני אברתם ה

צ"ח אי דער גושער בנתיין הצדיק לעבן גבולון און הט נאה גלעבט צווייא און צוואנציג יאר . וקהט מען ווערפעס גוט צדקה ווערט גיזול פון דעם גיהנם משר צווייא שאף איינס און גשורן און איינס איז מיט געשורן . ווי גיזאין ביידר דורה אין וואסער מיילא דאס גשורניע איז גרונג דורה גנאנגן איפר דעם וואסר . אבער דס אום גשורניע הט גיט גלעבט דורה גיין דאס וואסער ווייל עס איז גווען שווער פון דר וואל . אזו איה ווער עס שערט זיין געלד . דס מיינט מען ער גוט צדקה קאן ער גרונג קומען און גן עדן ארין . אפר ווער עס שערט גיט זיין געלד . ער גוט מיין צדקה גיט דר קאן אין גן עדן גיט קומען ער מוז דא פלייבן : אונזער חכמים שרייבן אמילו איין עני זאל אויף צדקה געבין . דורה דעם זכות מען ער זוכה ויין ער זאל מיין צדקה גיט בארפן געמן . אין פסוק שטייט הקדוש ברוך הוא זאגט צום מענטש דאס אלעס וואס דו טוסט אוף דר וועלט הן דו טוסט גוטס הן דוא טוסט שלעכטס . קענסטו אוף דעם אלס אוף יענר וועלט איין עניש ליידיג . איז דאך קשה פאר וואס זאל ער ליידיג איין עניש אוף דעם וואס ער הט גוטס גמאן . ארכאא ער בארף דאך צו האבן שפר דרום מוז מען דאס פר שמיין . וואס דר פסוק מיינט . ווען איינר גוט צדקה איין עני צוויישיג מענטשין . וואס דער עני ווערט דורה דעם פר שעמט . הייבט דאך דאס גוטס ווארין ער האט דאך צדקה גיגעבן . אבער דורה דעם וועט ער האבין איין עניש ווייל ער הט דעם עני מבוש גישמעלט :

מעשה רבי נחאי הט גיזעהן ווי איינר הט צדקה גיגעבין איין עני פר מענטשין . אזו זאגט רבי נחאי צו אים ליבער מאן עס וואלט גלייכער גווען דו זאלסט מיין צדקה גיט גווען געבין וואס קומט דיר ארויס פון דר צדקה דר עני איז ניה מבוש גיווארין . פר פיר ערלייא זאכן קומט עס ממון שר וישאל אין נכריים הענד ארין . איינס פון דו פיר איז . ווער עס זאגט פר מענטשין אז ער וועט צדקה געבין . און איז גיט מקוים . דריי ערליי זאכן איז פר האנדלן וואס הקב"ה אליין רופט אויס יעדערן מאן דעם שפר . איינס פון דר דרייא איז . ווען איין עושר גיט דעם עני מעשר פון זיין געלד בששתיה . און עס איז פאר האנדלן צוויי ערליי צדקות . וואס איינע איז מציל דס מענטש פון גיהנם אין איין צדקה איז פר האנדלן וואס זי איז מציל פון מיתה משונה . ווען איינר גוט צדקה בכתר און מיט דעם גאנצן הארץ . דו צדקה איז אים מציל פון גיהנם . אבער ווען איינר גיט צדקה בששתיה מיט אזו איין אופן וואס מען ווייסט גיט ווער דו צדקה הט גיגעבין . דו צדקה איז מציל פון מיתה משונה : דו מצוה פון דר צדקה איז גרעסער פון אלי קרבנות . אויף ווען איינר גוט איין עני צדקה איין פרומה מיין לויט זיין פר מענין . איז דו מצוה אויף ווינער גרויס גוועליכער מענטש ער גיט צדקה . ווערט ער גיבענישט מיט ועקס ברכות . און וועליכער עס גיט דעם עני צדקה מיט גוטע וויר דר ווערט גיבענישט מיט עליף ברכות . וואס מיין דר מענטש גיט צדקה . מיין בשערט אים הקב"ה ער זאל נאה מיין קענין געבין . אויף שיקט אים צו הקב"ה פרומי ארומי זייט וואס דו צדקה איז פיי וויא אהן גילויגט . און אז דו צדקה איז פיי דעם עני אהן גילויגט . האט ער דורה דעם איין גרויסן שפר . ער איז זוכה דאס זיינו קינד ווענין גרויס עשוירים און גרויס בעלי חכמות אין גרויס לומדים . אויף ווען איינר ליינט איין עני גענד ווען ער איז אין איין נויט . איז דאס איין גרויס מצוה . פאר דעם איז ער זוכה אז ער בעט עפ"ס פון הקדוש ברוך הוא . מוט הקב"ה זיין באגער . ווען איין עני זוכט און זיין שמוץ אין עקט און פרונקט . פאר מען גיט זאגן אז מען זאל שוין דעם עני מיין צדקה גיט געבין ווייל ער פירט ניה און זיין שמוץ איריגמליה . גיין דס פאר מען גיט זאגן נאר ארכאא מען זאל אים געבן : אונזער חכמים שרייבן ווער עס גייל צדקה געמן דעם זאל מען געבן ער מאג זיין ווער ער וויל :

ברך פוק שני אברהם

מעשה איין עני איז געקומען צו רבי נחמיה. אזוי זאגט ער צו דעם עני. ואנ מיר וואס
 איז דין גוואלדיג צו עסקן. אזוי זאגט דער רער עני. איך בין גוואונט צו עסקן פעט
 פלייש אין סרוגקין אלטן ווין. אזוי זאגט דער גוטער רבי נחמיה איך האב געזעט מיט
 אויב דו ווילסט קאנטינווירעט רעכטן ארבעט. אזוי האט דער עני געזעסן ארבעט און איז
 בארד געשטארבן ווייל ער איז נישט גוואונט גוועזן מיט דעם עסקן :

מעשה אלעזר איש ברתותא ער איז געווען איין פרוסק פאן. ווען דו גפאי צדקה האבן
 איהם באגענוגט האט ער זיי אונטע געגעבן ווי פיל ער האט ביי זיך געהאט. איין
 מאל האבן אים באגענוגט דו גפאי צדקה איך דעם מארק. וויא וויא האבן אים דער זעקן.
 אזוי ווען זיי פון איהם אונטע געלאפן. ווייל זיי האבן אויף איהם בהמנות געהאט ווארום
 קען ער האט זיי געזען האט ער זיי דאס גאנצע געלט אונטע געגעבן. וויא דער גוטער
 אלעזר איש ברתותא האט דאס געזען. אזוי לופט ער וויא נאך אונ זאגט צו זיי איך מוא
 איין שבועה דאס איהר זאלט מיר זאגן וואס איר בארפט. זאגן זיי אז דוא ווילסט דוקא
 זיסקן. מוזן מיר דיר דער ציילן. מיר זייען פאר איין ארומע יתומה און פון איין ארומע
 יתום נאכן צו נאנד געבן. זאגט דער גוטער אלעזר איש ברתותא. מיין טאכטער איז דאך
 איין פלה איז ביי מיר דער נאכן וואס איך בארף מיין טאכטער צו געבן און גוט דאס
 אויף דו ארומע יתומים: רבי יונה ווען ער פלעגט איין פרוסקען מענטש צו זען וועלכער
 איז פון זיין עשירות אפ גיסקוין. אזוי פלעגט ער אים זאגן. מיין ליבער פאן איך האב
 געהערט דאס דו וועסט איין ירושה געבן פון איין ווייט לאנד. אזוי נעם פון מיר דאס געלד
 און אז דו ירושה וועט דיר אהן קומן וועסטו מיר אפ געבן. דאס דו אפ גיסקוין עושר
 וויל דאס געלד נישט געבן. אזוי זאגט ער צו אים זאלסט וויסן דאס איך וויל דיר דס געלד
 געבן. אזוי פלעגט ער אזוי פארום. ער האט איין גיבונדן דאס געלד און איין טיכיל און האט עס
 אונטער געווארפן אויף דעם אויס וויא דו ארומע לייט זייען און איז זעלבסט אונטע געגאנגן.
 דאס ער אליון האט נישט געוויסט וועלכער עני עס האט עס צו געבן. דאס האט ער געטאן
 כדי דער עני זאל נישט מבייש ווערן: רבי חנינא האט זיך נהג געווען דאס אלץ פרייטונג
 האט ער אפ געשקט איין עני פיר גילדן. איין מאל האט ער דו פיר גילדן אפ געשקט מיט
 זיין ווייב. ווי דאס ווייב איז צוריק גיסקוין אזוי זאגט זי ליבער פאן. פון וואס געקומט דו
 דעם עני צדקה. ער בארף גאר קיין צדקה נישט. אזוי זאגט רבי חנינא מיין ליב ווייב. וואס
 האסטו ביי דעם עני געזען וואס דו זאגסט דאס ער בארף קיין צדקה נישט. זאגט דס ווייב
 איך האב געהערט ווי דו עני האט זיין ווייב געפרעגט. אויף וועלכן טושט וועלן מיר היינט
 עסקן צו אויף דעם וועלכער איהרע אויף דעם גילדענעם. אזוי זאגט רבי חנינא מיר בארפן
 די דאס צו באגן. ווען עס זאל קיין דאס נישט זיין. וואלסט מיר אלץ טאג געוונדיגט
 ווארן ווען דו האסט איין עני ביי דעם טיש בארפטו אים געבן עסקן און סרוגקין דאס
 געלבע וואס די עסט. נישט אזוי ווי דו עסט ווייס פרויט און דעם עני געסטו שווארץ
 פרויט אויף בארפטו אים געבן איין גוט געלענד. נישט אזוי ווי דו מוסט דו זעלבסט און
 אבעט און ער זעלבסט אויף דער ערד:

מעשה מר עוקבא פלעגט צו שטיין אלץ ערב יום כפור איין עני פיר הונדערט גילדן. איין
 מאל האט ער געשקט דאס געלד אים ערב יום כפור דורך זיין זון. ווי דו ווילן איז
 צוריק גיסקוין. אזוי זאגט ער ליבער פאטר. די בארפט דעם עני מיין מיין געלד נישט צוא
 געבן. זאגט מר עוקבא מיין קינד וואס האסטו אויפנס ביי דעם עני געזען וואס דו זאגסט
 אז ער בארף קיין צדקה נישט. זאגט ער. איך האב געזען דס ער עסט גוטע מאגליים. מען

קאמט מיט גומין אלטן זיין . אזוי זאגט פיר עוקבא לויב קינד . ווייל ער פירט זיך ווא אזוי
 צרענגליך ווייך ער איז איין ספונק . דרום וועל איך איהם דאס אנדערע קאל סאפל שינק .
 ווי דר נאמער פיר עוקבא האט גיוואלט שפאצירן . האט ער גיהויסן מען זאל אים ברענגן זיין
 ביה ער זאל נויכטן ווי פיל צדקה ער האט צו טיילט . האט ער גיזעהן דאס ער האט צו טיילט
 זיבען סאוונד נולדן אזוי זאגט ער איך האב גיזעהן ביי צערויגן מיט צו נעמען ווייל איך
 גיב אונ איין טיימין וועג צוויי דרום טוה מען זיך נאך ביי צערויגן מיט נעמין . אזוי האט ער
 העלפט פון זיין פיר מענין צו טיילט ארום לויט : אונזערן העכטן שרייבן דו מרות פון הקדוש
 ברוך הוא זענן פיל בעסיר ווי דו מרות פון מענטשן . אז עס קומט איין קרוב צוויי
 מענטש . וויא באלד דער קרוב איז איין עושר איז ער אים סכפד מיט פיל טיילקייט
 אונ אז עס קומט איין קרוב איין עני . אזוי זאגט ער דו ביסט נאר טיין קרוב ניט . איך
 זאב פון דיר קיין קאל ניט גיהערט איך קאן דוה נאר ניט . אפער תקדוש ברוך הוא טוט
 גוט אזוי . ווען מיר ויעצאל זענן זיין גאנץ ארום אונ שפאל . זאגט תקדוש ברוך הוא צו
 אונז איהר זענט מיני קרובים . ווען איין ארומאן טוט תפלה צו תקדוש ברוך הוא זענט
 ער איהם אהן פאר איין קרוב אונ הקביה טוט זיין בקשה . דרום זאל זיך יעדערער
 ביי העפטן אהן אעליך מרות . וועט אונז הקביה ביי שערמין פון אלים ביהזן אונ וועט
 אונז ברענגן אונ דעם גן עדן אמן פלה :

פרק שלישי

אין דעם פרק ווערט גיברענגט פון גמרות וואס עס אללס פאר האנדלן עוא דרייא ערלייא
 זאכען . אפילו ווען עס גייט דעם מענטש נאר ניט זאל ער איך אונ דעם מענין זיין וועט
 ער נופן דריי הונדערט זאכען . דריי ערלייא זאכען דער לענגערין דעם מענטש דאס לעפן .
 דאס ערשטע איז וועלכער איז סתפלל בפונה . דאס אנדערע איז ווער עס איז סאךה ביי
 דעם עסן ביי דעם טיש . דס דרויטע איז . ווער עס ווצט לאנג אונ דעם פיה תקבא . דריי
 ערלייא איז דא וואס זענדער בארף שפענדוג סתפלל זיין . א) אויף איין נישען תלום . ב) אויף
 איין גוט נאך . ג) אויף איין נישען פלה : דריי ערליי זאכען איז דא וואס מען דארף אויף זיי
 גיט אכטונג געבן . א) איין חתן . ב) איין חוזה . ג) איין פלה : דריי ערלייא זאכען איז דא
 וואס ווי ברענגן דעם מענטש דאס מעהן גידענקט אונ הימיל וויגע עבירות . א) וועלכער ער
 גייט פאר איין שלעכטן מויער אדער פאר איין אלט גיבייא . ב) ווער עס טוט תפלה אונ ער
 שפארט זיך איין אז דו תפלה זאל דן קא אהן גינעמען ווערן . ג) וועהן זיין חקר טוט איהם
 שרעלעם אונ ער זאגט תקדוש ברוך הוא וועט זיך שוין פאר מיר אהן געמין : דריי ערליי
 זאכען איז דא וואס וויא דער קערצין דעם מענטש דאס לעפן . א) אז מעהן רופט אויף איין
 מענטש צום ספר הורה אונ ער וויל ניט גיין . ב) ווען מען איז אים סכפד מיט איין כוס
 צוויא בענטשן אונ ער וויל גיט געמין . ג) וועלכער עס מאכט זיך אליין פאר איין חשוב :
 דרייא ערלייא זאכען רופט אויס הקביה אליין אין הימיל . א) ווען עס בארף חיו הונגער
 זיין . ב) וועהן עס בארף זיין איין פרקה אויף דער וועלט . ג) וועהן מעהן זאל קאפן איין
 גומין פרנס : דרייא ערלייא תלומות ווערן מקיום . א) וועהן דער תלום איז פאר טאג .
 ב) ווען עס תלומת איהם אויף זיין חבר . ג) ווען אין דעם תלום ווערט באלד פאשייר וואס דר
 תלום ביי טיש : דרייא ערלייא זאכען ברענגן דעם מענטש צוויא ארויסקייט . א) וועלכער ער
 איז מיטתן נאקט פיר זיין בעהם . ב) וועלכער וואס וואשט זיך גיט דו הענד צום עסן .
 ג) ווען זיין טייב שעלט איהם אונ ער הערט . דרייא ערלייא פאשעפנישען איז דא גיט לענגער
 זייא לעפן ווערן זייא אלעס שטאקער . א) איין פיש . ב) איין שלאנג . ג) איין חויר . דריי
 ערמי זאכען האט משה רבינו צוויין נישאן אונ הקביה האט דרויף סתמים גינעהן . א) ווען
 תקדוש

ברך פרק ראשון אברהם

הקדוש ברוך הוא האם אים ג'ואנט אז נאך דריא מענ זאל ער קומען דוא תורד בקבר
 זין. און ער האט אים ג'וארט נאך אין טאג. ב) וואס משה רבינו האט זיך פריש ג'ווען
 פון זיין ווייב. ג) וואס ער האט צוא בראכן די לוחות: דרייא נאחר האכן בית שמאי און
 בית הלל ג'קרוגט דער האט ג'ואנט דיא הלכה זאל בלייבן ווי איה זאג און דער זאנט דיא
 הלכה זאל בלייבן וויא איה זאג. ביו עס איז ארויס אין פת קול פון הימיל דאס ווי בידע
 זאגן נאכס תורה. דאך זאל די הלכה בלייבן אוי וויא דוא בית הלל. דריי ערליי מענטשן
 זעהן דאס גיהנם גיט. א) וועלכער עס איז אין גרויסער ארום פאן. ב) וועלכער איז שלאף
 אויף חולי פענס. ג) וועלכער איז שולדיג און האט גיט צוא ביא זאלן. אמיל זאגן
 וועלכער עס האט אין ביו ווייב: דרייא ערלייא מענטשן שטארפן פלוצלינג. א) וועלכער
 איז שלאף אויף חולי פענס. ב) וועלכער צוא קינד גיט. ג) וועלכער דוא געלי זוכט האט
 דריי ערלייא זאכן איז דא וואס דער מענטש קאן זיך אהן זיי ביי זיין. א) אן פעס ב) אן
 טרונקען ג) אן געלר אויב ער איז אין וותרן. אמיל זאגן אן שפילען: דריי ערלייא זאכן
 איז דא וואס דאס לעבן איז גיט. קיין לעבן. א) וועלכער עס מוז ווארשן ביו דעם חבר
 שיקט איהם עסן. ב) ווען זיין ווייב הערשט איבער איהם. ג) וועלכער עס לעבט מיט
 יסורים. אמיל זאגן וועלכער עס האט גיט מעהר ווי אין העמד: דריי ערלייא זאכן דארף
 מען תירף אונס נאך דעם אנדערין צו טהן. א) אז מען פרענגט אין קרפן. בארף מען דאס
 נקרן תירף נאך דער סמיכה שעכטן. ב) תירף נאך דער ברכה זאל ישראל זאל מען שמחה
 עשה אהן הייפען. ג) תירף נאך דיא הענד וואשען זאל מען ברכה זאגן: דריי ערלייא
 זאכן האט הקב"ה באשאפען: ווען ער זאל עס גיט גווען באשאפען וואלט ער עס ג'וארפען
 גייטיג צו זיין. א) אין פת זאל פאר שטונקן ווערן ווען גישט וואלט דער מענטש דאס
 פת אויפג בייא זיך ג'האלטן. ב) דער מענטש זאל זיך פת פאר געסן ווען גיט וואלט
 דער צער גרויס גוועהן. ג) דיא תביאה זאל פולן ווען גיט וואלטן דוא עשירים אויף יוקום
 אלי תבואות ביו עס וואלט גווען אין יקרות. טייל זאגן וואס עס איז דא אין מסבע
 אויף דער וולש. דרייא ערלייא זאכן איז דא וואס עס איז אין כנה מען זאל צווישן
 זיי אריין גיין. א) אין בוים. ב) אוינד. אין אשה. אמיל זאגן אין חויר. אמיל זאגן
 שלאגן. ג) ווען אין מענטש גיט צווישן צוויי נקבות איז עס אין גרויס כנה ווארום
 טאקער איז ווא ערשט אין נדה ג'ווארן קאהן דער מענטש סס ושלום שטארפן: דרייא
 ערלייא זאכן זענן צוריק גיקומן אויף דעם זעלבן אורט וויא זענן צום ערשטן ג'ועהן.
 א) דיא ישראל זענן צוא ריק גיקומן פון מצרים און פון בבל. ב) דאס וועלכער וואס דוא
 ישראל האבן צוא ג'נומן אין מצרים איז צוריק גיקומען קיין מצרים. ג) דאס כתב פון דיא
 לוחות זענן צוריק און הימיל אריין: דרייא טירן האט דאס ג'יהנם. א) אין דער מרד.
 ב) און ים. ג) און ירושלים: דריי ערלייא זאכן האט רבי ישמעאל פן רבי יוסי ג'ואנט.
 א) מיט דריי מענטשן זאלסטו קיין משפט גוט האפן. ווארן איינער וועט דיך לאזן און
 צוויי וועלן ערות זאגן וועסט דוא גוויס פאר שפילן. ב) וועהן דוא האסט קיין געלד גיט
 זאלסטו גיט פרעגן ווי שיער דיא סתורה איז. ג) האב איה גיט ארויס ג'שרובן: דרייא
 ערלייא זאכן. האט רבי בר רבי יהודה ג'ואנט. א) ער זאל אליון גיט זיין ביי נאכט. ב) ער
 זאל גיט שטיין נאכט פאר אין לעכט. ג) ער זאל גיט זיין און אין גיט פאר אריין ווארן
 עס איז אין כנה עס קאהן זיך אין פרעגן: דרייא זאכן איז דא וואס מעהן פאר זיך
 מיט וויא גיט הייפען. א) אין וינגער נכרי. ב) אין וינגער פלמור. ג) אין זשאנג. ווארן
 די אלע דרייא מעהן בארד צו אין חשובות קומן וועלן זיי זיך אן דיר נאכט זיין: דריי
 ערלייא זאכן האט רבי ויהן ג'ואנט וועהן די לייט פון ירושלים. א) ווען דיא גייסט אין אין
 בלקמה אריין זאלסטו דיא גיין צום לעצט הארף דעם וועסטו קענן צום ערשטן אחיים זיין.

ב) דא ואלקט חברקה מאבין מיט דעם וואס זיין פון דינט אויפס . א מאף היין שבת וויא
 אין דער וואבין פון ואלקט ניט דארפן צוא מענטשין : דריי ערליי זאכן . האט רבי יהושע
 פון לוי גיזאנט וועגן דוא מיט פון ירושלים . א) וועהן דוא ווילקט עפס פאחן ואלקט
 פאחן בשתוקח . ב) ניב ליבערש היין טאכטער פון א משרת איינער זיא זאך אלט ווערן .
 ג) ניב אכטונג אויף היין ווייב תבא נאך דר התורה וועגן זנות . א) און וועגן דעם געלד וויא
 פיר זיא נעמט בייא דיר . דריי מענטשין זעגן זוכה צוא האבן עולם הבא . א) וועלכער עט
 וואנט אין ארץ ישראל . ב) וועלכער עס לאזט זיינע קינדער תורה לערנען . ג) וועלכער עס
 לאזט איבער זיין פון זיין קידוש אודער פון הברלה : דרייא מענטשין האבן פאר ווכט עולם
 הבא אויף דער וועלט . אברהם . יצחק . יעקב : דרייא מענטשין האבן קיין יצר הרע ניט
 גיהאט אברהם . יצחק . יעקב . אמייל זאגן אז דוד סמלה אויף : דריי ערלייא ווערן גירופן
 דעם נאמען פון תקדוש ברוך הוא . א) דוא צדיקים . ב) משיח . ג) ירושלים . דריי ערלייא
 זאכן איז דא וואס דער מענטש ווערט פון וויא ניט גיצול . א) עבירות וואס דער מענטש
 מוט . ב) דאס יעדער מענטש מינט דאס זיין תפלה ווערט אן גינפען . ג) וואס דער
 מענטש רעט לשון הרע : דרייא ערלייא זאכן איז דא וואס איינער איז ניט גלייף צום
 אנדערן . דאס קול . אונ דאס גישטאלט . אונ דוא דעה . וועהן דאס גישטאלט זאל ניט
 זיין פון ענדערט . וואלסט פול עבירות . גשעהן . יעדער וואלט גואנט אויף איין פרעמדן אשה
 דס איז זיין ווייב . דרום האט תקביה פון ענדערט דוא צורות . אויף ווען דוא רעות זאלן
 גינען זיין גלייף וואלט פול גיביות גישעהן . ווארן יעדער וואלט גווסט וויא זיין חבר
 קנט גרעה דס געלד צו ביי הארטיגן : דריי ערליי מענטשין האט תקדוש ביה גינעבין קפיצות
 דארין . דס מינט מען אז אונ איין טאג האבן וויא גקאנט פיל אפ גיין . א) אלער דר
 קענט פון אברהם אבינו . ב) אברהם אבינו אליין . ג) יעקב אבינו : דרייא ערלייא זאכן
 קומן פליצלינג . א) משיח . ב) איין מציתה . ג) איין עגדים : דרייא זאכן זאל מען מיט
 דער לינגער האנד פון זיך אפ שמוסין אונ מיט דער רעכטער האנד זאל מען צוריק צוא
 זיך נעמן . א) דער יצר הרע . ווען איינער שמוסט פון זיך דעם יצר הרע צוא פיל אפ .
 טוט ער ניט גלייף אזוי ווי מיר וועלן ווייטער שרייבן . ב) איין קינד . ג) זיין ווייב : דרייא
 ערלייא זאכן זעגן גיזאנט גיזאריין בייא דוא גענויל אפ שניידן . א) ווער עס פאר ברענט
 דוא גענויל דער הייסט איין הסוד . ב) ווער עס בייא האלט דוא גענויל דער הייסט איין
 צדיק . ג) ווער עס ווארפט אונעק דוא גענויל דער הייסט איין רשע . דרייא ערלייא זאכן
 האט תקדוש ברוך הוא אינו גינעבן וועלכעס מיר פאקומן זיין דורך יסורים . א) דוא תורה .
 ב) ארץ ישראל . ג) עולם הבא . דרייא ערלייא זאכן רופט אויס תקדוש ברוך הוא . דעם
 ישבה אונ הימיל . א) דער וואס זענדניט ניט . ב) ווען איין עני נפיקט עפס אונ גיט עס
 צוריק אפ . ג) איז ווען איין עושר גיט מעער בשתוקח : דרייא האט תקדוש ברוך הוא ליב .
 אז ווען ער איז גיט . קיין בנות . ב) ווער ער איז גיט קיין שיפור . ג) ווער עס איז איין
 אייניגהילטיגער : דרייא האט תקדוש ברוך הוא פינד א) וועלכער עס איז מיט זיין הארץ
 פאלקטש . ב) ווער עס ווייסט איין עדות אויף זיין חבר אונ זאגט גיט . ג) ווער עס ווערט
 זיין חבר פון זנות אונ דר נאך זאגט ער אויף אים אריין עדות : דריי הייסט ווער לעבן קיין
 לעבן גיט . א) וועלכער עס איז איין גרויסער בעל רחמן . ב) וועלכער איין בנות איז . ג) וועלכער
 איין ספונק איז . דרייא האבן זיך איינער מיט דעם אנדערן ליב . א) זעגן דוא גרים .
 ב) זעגן דוא קענט . ג) זעגן דוא ראבן : דרייא האבן זיך פינד איינער דעם אנדערן .
 א) זעגן דוא הינד . ב) זעגן דוא אויפה וואס הייסט חברין . דוא הינדער . אמייל זאגן דאס
 דוא זנות אויף . אמייל זאגן אז דוא פלמדיי חכמים פון פבל אויף . דרייא אוצרות האט
 יוצא העציק גיטאקט אונ מצבים . דעם ערשטן אוצר האט קבץ פאקומין . דעם אנדערן

האם אנטונוס. כיסד בוי קימן. דער דריטער אויך איז נאך דא. ער איז אהן גיברייט פאר
דוא צדקים לעתיד לבא: דרייא קילות גייען פון איין עק ווערט צוא דער אנדערע עק ווערט
א) ווען דוא זון גייט אויס פון דעם הימל. ב) דס ברובונג פון הויס. ג) דאס קול פון דער
נשמה ווען זיא שויד זיך אפ פון דעם גוף פון דעם מענטש. נאר דוא תבטום האבין דאס
קול פון דער נשמה מיט ווער תפלה מבטל גייען: דרייא קרוינין זענען דא. א) פון דעם
מזבח דאס האט אהרן הכהן בייא קימן ווייל ער איז איין כהן. ב) פון מלכות דיא קרוין
האט נוד תפלה בייא קימן ווארין ער איז איין מלך. ג) זאג פון דעם ארון דוא קרון איז
נאך דא דאס מיינט מען דוא קרון פון דער תורה. ווער עס לערנט תורה דער איז זוכה
צוא דער קרוין. מיט דרייא זאכן איז נמילות חסד גרעסער דוא מצוה פון צדקה. א) צדקה
גייט נאר בייא עניים אבער נמילות חסד גייט אהן הן בייא עניים און הן בייא עשירים.
צדקה איז נאר בייא לעבדיגע און נמילות חסד איז הן בייא לעבדיגע און הן בייא מוטע.
צדקה גייט נאר אהן מיט געלד. און נמילות חסד גייט אהן הן מיט געלד און הן מיט
דעם גוף: דרייא ערלייא חפרים ווערן געפענט און ראש השנה. א) פון צדקים. ב) פון
רשעים. ג) פון מיטל מעסיגע מענטשן: דרייא שליסלן האט תהודש ברוך הוא אליו און
זוין האנד. א) פון איין אשה ווען זיא גייט צוה קנוד. ב) פון רעיון. ג) פון תורת המתים.
דריי נטע פרקים זענען גייען דאס מיינט מען שפיועקס. א) משה רבינו. ב) אהרן הכהן.
ג) מרים: דרייא האבין דיא זון שטיל שוויגן גימאכט. א) משה רבינו. ב) יהושע.
ג) בקריון פון גרוין: דרייא מלכים האבין גיקונגט איבער דער גאנצער וועלט: א) אחאב
בן עמרי. ב) גבורנער. ג) אחשוורוש: דרייא זאכן איז דא וואס תהודש ברוך הוא ווינט
איבער זייא אלץ טאג. א) ווער עס קאן לערנען און לערנט נישט. ב) ווער עס וויר לערנען
און קאן נישט. ג) איין פרנס איבער דעם קהל וואס ער האלט זיך בנאות אומונגסט: דרייא
זאכן איז דא וואס דוא וועלט שטייט דרום. א) איז דוא תורה. ב) דער זכות פון דוא
קרבתות. ג) איז נמילות חסד: דריי זאכן איז דא וואס אויף זייא שטייט דוא וועלט. א) איז
דיו. ב) איז אמת. ג) איז שלום: דריי ערלייא זכותים איז דא וואס דער רעיון גייט דרום
דעם. דאס ערשטע איז דער זכות פון דער ערך. דאס אנדערע איז דער זכות פון חסד.
דאס דריטע איז דער זכות פון וסורים. דרייא סימנים האבין דוא ישראל אהן זיך. א) רחמים.
ב) ביישנים. ג) גמלי חסדים. וועלכער האט אהן זיך דא: דרייא סימנים מאג מערן זיך
אהן אים באהעפטן. און וועלכער עס האט נישט אהן זיך דיא סימנים דער איז נישט ווערט
מען זאל זיך מיט אים בוי העפטן: דריי זאכן איז דא וואס מען זאל זיך דר צו אפ געבוי.
א) איז הליצה. ב) מען זאל מאכין שלום צווישן מענטשן. ג) מען זאל מפר נדרים זיין.
דרייא זאכן איז דא וואס מערן זאל זיך פון זייא היטן. א) איין קלונגע ותקפה זאל מען נישט
פאר קנפן ווארין אז זי וועט נהיים ווערן קאן זיא חטטה האבין. ב) מען זאל נישט געמז קיין
פקדון צוא פאהאלטן ווארום מאכער ווערט עס פד לזרין און דער וועט עס וועלן אפ
געמז. ג) מען זאל קיין ערב נישט זיין ווארין מאכער וועט ער נישט צאלן וועט דער ערב
דארפן צוא צאלן: איז דרייא זאכן זאל מען גינאורונט זיין. א) מען זאל קיין סף נישט
זיין. ווארין פון צוא פול זיין קומט היז תלשות. ב) מען זאל נישט צוא פול שמיין ווארין
עס קומט הארץ ווייטיג. ג) מען זאל נישט צוא פול זיין ווארין עס שאד צוא דיא אויגן:
דרייא זאכן געמז דעם מענטש אונזע דיא קרעפטן. א) דאס זארגן. ב) צוא פיל זיין.
ג) פון פיל עבודות: דרייא זאכן שטיין דעם מענטש צום גוונד. א) וועלכער עס מיט
זיין צורה שטייענדיג. ב) וועלכער עס מרוקט שטייענדיג. ג) וועלכער עס האט מיט זיין ווייב
צוא טאן שטייענדיג. דרייא זאכן האבין בייא דעם מענטש הן. א) זיין דירה דאס ער
מיינט אז אויף דער גאנצער וועלט איז זיין דירה די שטייט. ב) זיין ווייב. ער מיינט אז זיין

ויביא איז די שטענפט און דער אנזעה וועלט. א וואס פאר איין בהורה דער מענטש קויפט
 מינט, ער אז ער האט צום פעסטן זיך פאסן. דרייא האבן שותפות אונדעם מענטש. א און
 הקדוש ברוך הוא. ב דער פאנער. ג די כנענער. דרייא זאבן איז דא וואס מען מעג
 זאגן שיקר. עס הייסט האמשי מען האט זיי גיפאן בען מען זאגן אז מען האט זיי גיט
 גיטאן. א אז מען פרענט דעם מענטש אויב ער האט דאס היינט גילערונט האמשי ער האט
 עס יא גילערונט זאל ער זאגן דאס ער האט עס גיט גילערונט. ווייל מען טאר זיך גיט
 פנאווא האלטן. ב אז מען פרענט דעם מענטש אויב ער האט היינט מיט זיין זייב גיטאנט
 זאל ער זאגן גיין. ווייל דאס איז איין פרה פון צניעות. ג אז מען פרענט דעם מענטש
 אויב דער בעל הבית האט דיר גיט עסקן און גיט מרוקין געבען זאל ער זאגן גיין. ווארום
 אז ער וועט זאגן יא. וועלן אלע ארחים צו דעם בעל הבית לויפן עסקן. אזוי וועלן זייא
 דעם בעל הבית און זאגן אויף עסקן. דריי מענטשן איז דא ווס זיי גיטן און גיטן ארין
 און זיי קומען שוין גיט צוריק. א וועלכער עס ליגט ביואפרעמדי אשה. ב ווער עס איז
 איינעם מבוזש פאר פרעמדי מענטשן. ג ווער עס גיט איין מענטש איין צינאמען. אדער
 וועלכער עס האט שוין גיטאט אפילו דעם צינאמען נאר מען האט אים שוין איין כאנגע צייט
 דעם צינאמען גיט גירופן. און ער רופט אים אייניק דעם צינאמען. איז די עבירה גלייך
 ווי ער וואלט אים הערשט דעם צינאמען געבען. דריי ערלייא זאבן איז דא וואס הקב"ה וויל
 פאר דעם דווען מענטש נעדר צייט ביזאקין. א ווער עס נארט זיין חבר. ב ווער עס גילת
 ביי זיין חבר. ג ווער די עבודה ורה דינט. דריי ערלייא זאבן איז דא וואס זיי שרייט און
 ווער גישריי ווערט גיט דער הערט. ווער עס לייט אונעק זיין געלד און עדות. ב וועלכער
 עס שטעקט זיין געלד אונעק זיין קינד ביי זיין לעבן. ג וועלכער מענטש וואס זיין זייב
 שאפט אויבער אים. דריי ערלייא זאבן פרענגען דעם מענטש צו פריא גראה זיין. א קליינע
 שיה. ב אקליון בעט. ג ווער עס האט מיט זיין זייב צו פיל צו מאן. דריי מאהל און
 געדען מאן גיט ארום איין קול און הימל פאר הקב"ה. עס וואלט בעסער גווען הקב"ה וואלט
 דעם מענטש גיט גווען בשאפן ווייל ער האט אים יא בשאפן זאל ער פרום זיין און זאל
 מאן דעם ווילן פון הקב"ה. דריי ערליי עבירות ווערן דעם מענטש גיט פארגעבן. א ווער
 עס רעד קיינן די מרות פון הקב"ה. ב ווער עס רעד מיט דעם מויל און מיט דעם הארץ
 איז עס פאלטש. ג ווען איינער ווערט זיין חבר טוט איין עבירה. און דער נאך זאגט ער אויף
 אים ארין עדות. דריי ערלייא עבירות איז דא וואס דער מענטש מוז גרויס תשובה מאן
 דאס דיא עבירות זאלן אפ גומעקט ווערן. א וועלכער בייא אפרעמדי אשה ליגט.
 ב וועלכער עס נעמט זיך פאר דאך דעם ברוך פון זיין חבר. ג ווער עס גיט זיין חבר
 איין צינאמין. אטייל זאגן ווער עס איז זיין חבר מבייש אפילו און דעם לערנען. דרייא
 ערליי עבירות איז דא וואס זיי ווערן קיין מאל גיט פאר געבן. אפילו אים יום כפור.
 אדער יסורים. אדער דער יום המיתה וואס אויף אנדערי עבירות איז דאס כפר און
 אויף די דריי עבירות איז דאס גיט כפר. א ווען איינער משפט פאלטש. ב ווער עס ליגט
 ביי איין פרעמדי אשה. ג ווער עס רעד לשון הרע. דרייא ערלייא זאבן האט הקב"ה פינד
 א ווער עס איז משהין און האלט פארום מקום. ב ווער עס פירט זיך גיט מיט זיין זייב
 בעניעות. אויף דעם וועלכן איז גיטאנט גיטארין. ער טוט מעשה בהמה. ג ווער עס דער
 צילט וואס ער דעם מיט זיין זייב בשעת מעשה. דרייא זאבן איז דעם מענטש אסור צו
 זען. א און עבודות איליים. ב אפרעמדי אשה. ג דאס פנים פון איין רשע. דריי זאבן
 זענען דא אז דער מענטש קוקט זייא און ווערן אים זיינע אייגן טונקל. א ווער עס קוקט
 און איין רעגען בלייבן. ב וועלכער עס קוקט און פנים פון איין מת. ג ווער עס קוקט אויף
 דא העלד פון די כהנים ווען זיי רוכען דריי ערליי מענטשן ווערן גרא און אלס פאה

דער צייט. א ווער עס וואגט אין דער הויך דאס ער מוז ניון אויף אסאך שטונען. ב ווער
עס האלט פיל הענדער ווייל ער מוז שפענדיג ארום זיין לויפן. ג דער וואס זיצט רייד ווערן
נוט אן גיטמעיג. דריי באקטע זאכן זענען דא. א ווער עס זיצט אין זין שווערס הויז. ב ווען
אין אונט פארבעהט דעם אנדערן. ג די קלייזן פון דער תביעה. גלויבער דו אלי דבייא
זענען אונ מענטשעןס אויגן אין גאר נישט. דריי זאכן האבן אינגערע חכמים גיזאגט. א ווען
אוינער עסט מאירע זאכן. און דער נאך פאר מרונקט ער נישט. אזוי ווערט פון דעם עסן
בלויז בלוט אויך קומט דער פון חזי מצינים. ב ביי נאכט ווער עס עסט אונ מרונקט און
לוינט זיך פאךר שלאפן דאס ער גייט נישט נאך דעם עסן אפילו קיין פיר אויטן איז עס
אום גיונד. ג ווער עס דארף זיין צורה צו טאן. אונ ער האלט זיך אויף ביי ער וועט צום
ערשטן אפ עסן. איז דאס אום גיונד. עס איז גלייך ווי מען הויפט אין אויבן וועלכער איז
פיל מיט אט. און זיך נישט ברענין. אזוי ווער עס האלט זיך אויף מיט דעם צורה נאך דעם
עסן קומט דער פון איין פאר שטונקדיג קול. דבייא ערלויבט פגנות איז פאר האנדן ווען
אוינער גייט און איין הרבה אריין. א מען וועט אים הוישר זיין און ער האט דארטן איין זעה.
ב עס קאן איין פאלן. ג ווענען מויקום וואס מיט הרבה טאבע האלפן זיי זיך דארטן. דבייא
ערלויבט ערשיר ווענען דא וואס אונ דיא ערשער איז איינער דעם אנדערן אונ דעם וואגט נישט
מבבד. א איז איין שוהל. ב איין בית הכסא. ג אונ בית המרחץ. אטויל זאגן ווען
מען גייט איבער איין ברוך אדער אונ איין אויפגעטיקן וועט אונ מען זיך אויך נישט מבבד.
דבייא ערליי זאכן ואל דער מענטש זיין חבר נישט געבן צייטן מען פרלאנגט עס פון אים.
א ער ואל נישט זאגן איה וויל דיר מיין טאכטער פאר איין ווייב געבן. ב ער ואל נישט
זאגן איה וויל מיט דיר לערנען. ג ער ואל נישט זאגן איה וועל דיר לייען גענד. דבייא
ערלויבט זאכן ברענין דעם מענטש צו עשירות. א וועלכער איז מהפלאל בפגונה. ב ווער
עס האנדירט ערליי. ג ווער עס ווערט פון זיין הויז גיונד פאר לעמט. אטויל זאגן ווער
עס איז קליי. דבייא ערלויבט זאכן ברענין אונעם דעם מענטש פון דער וועלט. א איז
עין הרע. ב יצר הרע. ג ווער עס האט מענטשן פינד. דריי זאכן ברענין אונעם דעם
מענטש פון דער וועלט. א ווער עס האט נישט קיין שוה אויף זיין פיס. ב ווער עס האט
נישט קיין קלייד אויף זיין לויב. ג ווער עס געבטיגט אויף דעם בית הקברות. איין טויל זאגן
ווער עס צו רייסט זיין מלביש דורה פעם: דבייא ערלויבט זאכן האבן אינגערע חכמים גיזאגט.
א ווער עס האט אונ זיך פיל בלוט. קומט אויך פיל פיווע גיונד. ב ווער עס האט פיל
זאל אונ זיך. ביי קומט פיל זעכט. דריי קוואלי ווען דא אונ דעם מענטש וועלכעס זיי האבן קיין
גרינד נישט. א איז דאס בלוט. ב די גאל. ג שכת זע. דריי ערליי זאכן האט דער
מלאך סוריאל כבי ישמעאלן אן גיזאגט. א אז מען גישט ציינים איין פוס איין ברכה צו
מאכן. זאל ער דעם פוס דעם זעלבן אפ געבן ביי דעם וואס ער האט דעם פוס גינמעיג.
ב מען זאל זיך נישט לאזן די הענד וואשן נאר פון אזעלכען וואס ער האט שוין וועט הענד
גיזאשן. ג אין דער פריא זאל מען נישט געמען פון דעם משרת דאס הימד אונ מען זאל
עס און טאן ווייל עס איז איין סכנה. דריי ערלויבט עבירות ווערן דעם מענטש נישט פרענין.
א ווער עס ליגט ביי זיין ווייב ווערן זיא איז איין גדה. ב ווער עס עסט אויף איין ארט
אונ פענטשט אויף איין אנדער ארט. ג ווער עס איז מבבד מיט דער הרפה פון זיין חבר.
דבייא ערלויבט מענטשן ווענען גלייך איינער צום אנדערן. אונ זיי בארשן זיך איינעם
דעם אנדערן כבוד טאן. א וועלכער עס איז איין גרא שמם. ב ווער איין עושר איז
ג ווער איין חכם איז. דריי האבן זיך פינד איינס דאס אנדערן. א דיינובער. ב די נחמד
יזען. ג די קינדער: דריי ערליי זאכן דער פרויען דעם מענטש זיין הארץ. א איין שוין

ויואנג. ב) דער נישטמאק פון בעשמים. ג) רעטלוקייט: דרייא ערלייא קולות זענן זיס צוא
 דעם מענטש. א) דאס קול פון הורה. ב) דאס קול פון רענון. ג) דאס קול פון געלר
 ציילן: דרייא ערלייא קולות הערט דר מענטש ניש גערין. א) דס קול פון קליני קינדער
 ט) דאס קול פון מיוז. ג) דאס קול פון הויזים. אטייל זאגן. דאס קול פון דינערין. און דס
 קול פון אויולן: דרייא ערלייא הומוזות בייא מיישין שלום. א) איין בארג. ב) איין פניול.
 ג) איין פאפ: דרייא ערלייא זאכן זענן איין חקק פון עולם הקבא. א) דער שבת. ב) דוא
 זון. ג) פשטיש המפה: דרייא חסידים זענן ניווען. א) רבי פנתס ווער עם נעהט אים און
 חלום ביי שייט אויף תקפה. ב) רבי אלעזר ווער עם נעהט אים און חלום בייא שייט אויף
 חסידות ג) רבי ישמעאל ווער עם נעהט אים און חלום ביי שייט אויף פרעגיות: דרייא
 זאכן זענן דוא ישראל גיבאטין ניווארן ווען מען האט וויא גיבאטין זאלן קיין ארץ ישראל
 גיין. א) וויא זאלן איבער זיה איין מלה מאכן. ב) דאס פאלק פון עמלק כמות זיין. ג) ווי
 זאלן דאס בות המקדש בוואן שובנה במהרה בימינו אמן סגה:

פרק רביע

איין דעם פרק ווערט ביי שריבין צוא פיר ערלייא זאכן וואס זענן פאר דעם מענטש ניש
 וועלכעס גיפינט זיה הונדערט צוויי און דרייסיג פינגקסין: פיר זאכן איז דא וואס דער
 מענטש ווערט פון וויא שטארקער. א) דוא הורה. ב) מעשיות טובים. ג) תפלה. ד) הרה
 ארץ: פיר ערלייא געלר איז דא. וואס עם איז קיין ברכה דראן ניש דא. א) וועלכער עם
 געמט געלר פאר ספרים שרייבן. ב) וועלכער עם געמט געלר וויי ער איז כותובתן וואס
 דער רב דרשינת. ג) וועלכער עם האלט ותומכים געלר אויף האלבי רוחים. ד) וואס מען
 האנדירט איבער דעם ים: פיר ערלייא זאכן איז דא וואס ווער עם טוט וויא איז תיב מיתה.
 א) ווער עם טוט זיין צורה צווישן איין בוים און צווישען איין וואנד. ב) ווער עם גייט
 צווישען ביימר. ג) ווער עם לייגט זיה וואס פון זיין חבר צו טרונקען. ד) ווער עם גייט
 איבער איין וואסער וואס מען נוסט עם אויס פון דעם הויז: פיר זאכן האט רבינו תקדוש און
 גיואנט וייני קינדער. א) וויא זאלן ניש וואונן און דעם מקום וואס עם הייסט שובניב ווייל
 וויא זענן בלוז לצים: ב) וויא זאלן זיה ניש זעצן אויף איין בעט פון איין נכרי. ווער
 דער מעשה וואס עם האט זיה גיטראפן רבו פפא איז איין מאל גינאנגן צו איין נכריה און
 חוב מאגן. אזו זאגט דוא נכריה צוא רב פפא ער זאל זיה דער ווייל אנדער זעצן אויף
 איר בעט. און זיא וועט אים גיין פון קאמער דאס געלר ברענגן. ווייל רב פפא איז ניווען
 איין גרויסער למדן. האט ער ניוויקט אז עם איז איין סגנה זיה צו זעצן אויף איין בעט
 פון איין נכרי. דרום האט ער זיה ניש ניוואלט זעצן. און ער איז צוא גינאנגן און האט
 אונטער ניהויבן דאס קישין פון דעם בעט. האט ער דער נעהט עם ליגט איין שויט מינד.
 איז רב פפא גינול ניווארן פון איין בלבלול. ג) מעה זאל ניש פאר האלטן צוא זאלן
 מקם. ווייל דער מוכן וועט מיט איין מאל אפ נעמן פאר דער באגזער צייט. ד) ווען דער
 אקס גייט פון דער פאשע זאל ער זיה ניש שטעלן מייגן אים ווייל עם איז איין סגנה.
 בפרט איין שווארציר אוקס און חודש נישן עם רוקט דר שמן צווישן וייני הערנער: פיר
 ערלייא זאכן זענן דא וואס דער מענטש קאן וויא ניש לידן. א) איין ארופאן וואס איז
 בייא זיה שטאלץ. ב) איין עושר איין שקרן. ג) איין אלטער מאן וואס ער גייט נאה זנות.
 ד) איין אלטער מאן וואס האלט זיה שטאלץ מייגן דעם קהל אומנוסט. אטייל זאגן ווען
 איינער געמט צוריק זיין ווייב וועלכס ער האט ניש שוין צוויי מאל אפ גינט. פיר זאכן האט
 תקדוש ביה הרטה אויף וויא. א) וואס ער האט ביי שאפן. דוא אומה כשרים. ב) דעם
 צר הרע. ג) ישמעאלין. ד) און פיר וואס ער האט אונן און גלות פאר טריבין. פיר זאכן איז

דא וואס דער מענטש קאן מיט וויא דעם גר דין כבטל ויין. א) מיט צדקה. ב) מיט תכלה
 ג) ווען ער פאר ענדערט ויין נאמין. ד) ער זאל זיך אפ מאן אזו דוא לערעכטי מעשים.
 אמיל זאגן מען זאל משנה מקום ויין. פיר ערלייא משפחות זענן גווען אונ ארץ ישראל
 א) זענן גווען גרויסע ליט. ווען וויא האבן זיך משדך גווען מיט איינים האבן וויא
 גוואלט מען זאל אהן זעהן ווער גרויסקייט. ב) זענן גווען גרויסע מיוחסים ווען וויא
 האבן זיך מיט איינים משדך גווען האבן וויא גוואלט מען זאל ווער ירום אן זעהן און
 דוא קינדער זענן גווען גוט אונ פרום. ג) זענן גווען גרויסע עשירים ווען וויא האבן
 זיך מיט איינים משדך גווען. האבן זיי גוואלט מען זאל ווער עשירות אן זעהן. ד) זענן
 גווען מיטעל מעסיגע אונ ארויסע מענטשן. ווען וויא האבן זיך מיט איינים משדך גווען
 האבן וויא גוואלט דאס מען דארף איין נויב לשם שמים גוט פון געלד זענן. אויף גוט
 זענן שונאקייט: פיר שיינע ווייבער זענן גווען אויף דער וועלט. שרה. רחב. אביגיל.
 אסתר: פיר מענטשן זענן גינאנגן אונ הימל ארין. א) גן עזא. אפער וויא ער האט
 גאר דער זעהן וויא שכינה איז ער בארד גישטארבן. ב) איז גן זומא אזוי ווי ער האט
 דוא שכינה דער זעהן איז ער מישגע גווארן. ג) איז אחר ער האט זיך באלד מיט גווען.
 ד) איז רבי עקיבא. ער איז בשלום ארויף גוקומין אונ הימל ארין אונ איז בשלום צוא ריק
 גיקומען: פאר פיר זאכן בצואהלט מעהן דעם מענטש אויף דער וועלט. אונ דאס קרן
 בלייבט אויף זענער וועלט. א) ווער עס דינט עבודת אלילים. ב) ווער עס פירט
 צנות. ג) ווער עס טוט רצוחות. ד) ווער עס רעט לטון הרע: פיר ערלייא ביהות
 זענן גווען צווישן דו וירין בייא דעם ים ווען זענן פון מצרים ארויס גינאנגן: א) האבן
 גוואלט מען זאל אונ ים ארין שפרונגן. ב) האבן גוואלט מען זאל צוריק גיין מין מצרים:
 ג) האבן גוואלט מען זאל מלחמה האלטן מיט דוא מצרים: ד) האבן גוואלט מען זאל הויף
 שרייען וועלן דו מצרים מורא האבן וועלן זיי צוריק גיין: פיר פאר פאלק זענן גווען. א) אדם
 נחמה. ב) אברהם ושרה. ג) יצחק ורבקה. ד) יעקב ורעה: פיר ערליי ביהות איז דא וואס זיי וועלן
 דו שכינה גוט זעהן. א) דו שפעטסט אלצים. ב) דו שנקנים. ג) וועלני פידן תניפות. ד) וועלני
 דעדין לשון הרע: פיר ערלייא זענן גינגעכט אזוי ווי איין מת. א) איין עני. ב) איין מצורע. ג) איין
 בליינד. ד) וועלער עס האט מין קינד גוט: פיר זענן גישטארבן אן עבירות. גאר ווייל
 זענער מוז שטארבן. א) גנבין גן יעקב. ב) עמרם דר פאטר פון משה רבינו. ג) ישי דר
 פאטער פון דוד המלך. ד) בלאב גן דוד: פיר הדיוטות האבן גוט מין חלק לעולם הבא:
 א) דער ערשטער בלעם. ב) דואג. ג) אהותפל. ד) גהוי. אויף פיר ערטייר האט זיך דו
 שכינה צוא דו ישראל ביי וויין. א) אונ שילה. ב) אונ נוב. ג) אונ גבעון. ד) אין בית
 המקדש: פיר זאכן האט הקדוש ברוך הוא פינד וועלכיס זענער האט עס פינד. א) ווער
 עס קומט אונ זיין הויז ארין פליצלינג כהל שכן אונ זיין הברס הויז ארין. ב) ווער עס
 איז משהין אונ האלט זיך באותו מקום. ג) ווער עס איז משהין פאר זיין בעט נאמט.
 ד) ווער עס האט צוא פאן מיט זיין נויב פאר איין בעל מי: פיר ערלייא זאכן איז דא ווס
 דויה דעם געלד ווערט דער מענטש אן דאם שררה. א) ווער עס בייא האלט גינאלטי
 וועקסלין. ב) ווער עס נעמט פראצענט. ג) ווער עס זעהט דאס זיין חכר טוט איין אומרעכטי
 זאך. אונ זיין חכר וואלט אים גיהארקט גאר ער זאגט אים גוט. ד) ווער עס זאגט צוא צדקה
 צוא געבן אונ גוט גוט: פיר ערלייא זאכן ווערט דעם מענטש געלד אונעס גונמין ווס ער
 האט דער פון מין הנאה גוט. א) ווער עס וויל גוט ביי צאלן דעם ארבייט פאן פאר זיין
 מאג ארבייט. ב) ווער עס וויל קיין מס גוט צאלן ער הייסט דאס זיין חכר זאל פאר אים
 בצאלן. ג) ווער עס האלט זיך שטאלן. ד) ווערט גינעכטיגט מיינן דוא ארבי: פיר ערלייא
 זאכן האט אונ רוא תורה גינאסרת אונ דאס גלייכן פון דו פיר זאכן האט אונ דו תורה

ד גי'וען. א) איין אש'ת איש איז אונז אסור אקיינן איז נ'פת תואר מותר. ב) בלוט איז
 ד אקיינן לעבער איז מותר. ט תויר איז אסור אקיינן איז די צונג פון איין פיש האט
 זעלבין מעם וואס תויר אונ עם איז מותר. ד) ב'שר בחלב איז אסור אקיינן איז
 זער פון אבהמה מותר: פיר ערלייא ואכין זענין פאר איין זכרון ניש שיין. א) ווער עם
 אונטער איין אשה עם מאן זיין אפילו אונטער זיין אייניגע. ב) ווען ער לאכט אויף דעם
 יק. ט) וועלכער עם גייט ניש אונ שוחל אכיון. ד) וועלכער עם בוי העפמ ז'ה צוא איין
 הארץ: פיר ערלייא ואכין שטייען דעם זכרון אן. א) דאס לערנין. ב) ווען ער קאן
 זאבן. ט) ווען ער האלט עצות כמס וקנים. ד) ווען ער האלט ז'ה ניש גרויס. פיר ואכין
 זען דעם מענטש ניש אן. א) ווען ער גייט מואוס אן נאמן. ב) וועלכער עם האלט עצות
 קינדער. ג) וועלכער עם העט פיר מיט קינדער. ד) וועלכער עם האלט ז'ה בגאונה: פיר
 ין זענין בייזער איינס פון דעם אנדערן. א) ווען איינער האט הארץ ווייטאג איז ער
 זער אלעס האט גוף ווייטאג. ב) ווען איינער האט מוח ווייטאג איז ער בייזער אל
 דין ווייטאג. ט) ווען איינער האט איין ביו ווייב איז דאס נאך ערגער פון דוא ביי
 זער עם האט קיין געלד ניש איז אים ער'ניר נאך פון דו דרייא: פיר ערלייא צורות זעני
 דעם בסא הכבוד. א) צורה איז פון איין פון אדם דיא צורה איז פון געקב אבינו ע"ה.
 דוא ישראל זינדען. אזוי קוקט הקדוש ברוך הוא אונ דער צורה פון געקב אבינו אונ
 ז'ה תיכף מרתם איבער דוא ישראל. ב) צורה איז פון איין לויב. אזוי באלד דוא יש'אל
 דונגן מוט דוא צורה פון דעם לויב שרייען זלייה ווי איין לויב אזוי איז ז'ה הקדוש ברוך
 א מרתם איבער דוא ישראל. ג) צורה איז זלייה ווי איין אקס. וואס עם איז זלייה צוא
 טיה פון יוסף. אז דו יודין זינדען אונ אז הקב"ה קוקט אויף דעם אקס איז ער ז'ה תיכף
 הם. ד) צורה איז איין ארלער וואס עם איז גלייה צוא אליהו הנביא. נארוין דער ארלער
 זעבט אויס דוא גאנצי וועלט אונ ארנהו הנביא שוועבט אויף אויס דוא גאנצע וועלט.
 דוא ישראל זינדען. אזוי קומט אליהו הנביא צוא שוועבין אונ מאכט איין קוד גלייה וויא
 ין ארלער איז ז'ה הקב"ה תיכף מרתם: פיר מענטשין זענין נישטאן ביינן צו הונדערט אונ
 זאנציג יאר. א) רבי יוחנן פון זבאי. פערציג יאר האט ער גיהאנגעלט. פערציג יאר האט
 פאר ז'ה תורה גילערונט. אונ פערציג יאר האט ער מיט זיינע תלמידים תורה גילערונט.
 איז משה רבינו. פערציג יאר איז ער גי'וען אונ מדן. פערציג יאר איז ער גי'וען מיט
 א יודין אין דער מדבר. ג) איז הלל הזקן פערציג יאר איז ער אלט גי'וען ווען ער איז
 פבל צו ריק גיקויבין. פערציג יאר הט ער תורה גילערונט פון שמעיה ואבטליון. פערציג
 ד האט ער מיט זיינע תלמידים תורה גילערונט. ד) איז רבי עקיבא פערציג יאר איז ער
 ש גי'וען ווען ער האט אן גיהויבין תורה לערנן. פערציג יאר האט ער תורה גילערונט.
 פערציג יאהר הט ער מיט זיינע תלמידים תורה גילערונט: פיר ערלייא גרינגע עבירות
 ד דא וואס עם קומט פון דוא שווער עבירות. א) ווען איינער האט בייא זיין חבר געלר
 האט האמטשי ער האט בייא אים קיין פראצענט ניש גי'ונטן. נאר דער נאך גי'דענקט ער
 ד דאס ער האט אים איין מופה נישאן דאס תייסט שוין אויף ריבית. ב) ווען איינער
 אנדיקט מיט איין עוברי בוכבים זמלות אין ער לויבט ז'ה. הויסט שוין גלייה ער וואלט
 דונט צוא דער עבודה זרה. ג) ווען איינער מאכט ז'ה פאר זיין חבר אז ער איז זיין גוטער
 זינד אונ דער צייט וואס ער האט פון אים גרויסי טובות. אונ דער נאך ווען זיין חבר
 ז אונ איין צרה מאכט ער ז'ה נאר פאקער ראס איז אויף איין עבירה. ד) איז לשון הרע ווען ער
 זט אויף זיין חבר דאס ער מיינט אז דאס תייסט ניש קיין לשון הרע. דאך איז עם גירעכונט
 אר לשון הרע: פיר ערלייא ואכין זענין ניש פון דעם מענטש ער זאל קיין חולי מעשים ניש האפין.
 ווער עם עקט געוויינטליך אום ווער אונ ווינטער ברויט מיט זאלץ. דס אנדערע ווער עם איז

ברך פרק רביעי אברהם

וְנוֹאֲרָנָם צוֹ מְרִנְקֵי אֹן מִיטִין עֶסְקִין . א מְעַהָּ וְאֵל זִיָּה גִיט אִוִּיָּה הַאֲלֶסְקִין דָּאָם צוֹ
 מָאָן . ד אִז עֵם שְׁמַעְקֵט דִּיָּה אָן אִוִּין עֶסְקִין וְאֶלְסָטוֹ עֵם אָפּ לְאִוִּין : פִּיר עֶרְלִוִיָּא
 אִזִּי דָּא גָאָם דְּעַר מְעַנְשָׁט הָאָם אִוִּין עוֹנֵשׁ אִוִּיָּה דְּעַר וְעֶלְט . אֹן אִוִּין גְּרַעֲסֶרִין
 דָּאָם עַר אִוִּיָּה יַעֲנַדֵּר וְעֶלְט . א וְעַר עֵם קִיפֵּשׁ זִיָּה אִוִּין שְׁוִין פְּעַרְדֵּר צוֹם דְּרִיטִין וְאֵ
 הָאֶלְט זִיָּה דְּעַר מִטֵּ גְרוּסִים פֶּאָר מְעַנְשָׁטִין . ב וְעַר עֵם תִּיֶסְט נִוִּיָּה מְעַנְשָׁט וְאֶלִּין פֶּאָ
 גְּלִיָּה שְׁאִוִּין פֶּאָר מְעַנְשָׁטִין א וְעַר עֵם אִזִּי אִוִּין גְּרִוִּסְעַר עוֹשֵׁר אֹן עַר מוֹט גִּיט קִיָּן
 אֹן גִּיט מִיָּן גְּבִילוֹת תְּקָרִים אֹן לְעִרְוֵט מִיָּן תוֹרָה גִּיט . ד וְעַר עֵם מֵאֲבָט זִיָּה פֶּאָר
 צוֹם מְקָה וְאֵם מִיָּט דְּעַר וְאָף אִז עַר דְּעַר וְוִדְעַר דְּעַם קָהֵל . פִּיר עֶרְלִוִיָּא מְטִילִים
 אֹן עֶרְעֶה הַכְּמִים גְּוֹאֲנָט . א אִזִּי וְוִי מְעַן קָאָן גִּיט אִוִּין וְאָף אִוִּים וְוִאִשִּׁין עַר זָאֵל גָּאָר
 זִיָּן אִזִּי קָאָן מְעַן גִּיט צוֹוִּשִׁין דוֹ נֶאֱרָאִים מִיָּן קְלִיָּהִיט גִּיפִינְעַן ב אִזִּי וְוִי בִּי
 אִוִּיָּל קָאָנִין דוֹ צוֹוִּי לִיטְעַרְס גִּיט גִּיָּף גִּיָּן אִזִּי וְוִיגִי קָאָן מְעַן גִּיפִינְעַן קְלִיָּהִיט בִּי
 וְוִיבְעַר . א אִזִּי וְוִיגִי קָעַן וְוִאֲנֵן אֲשֵׁנֵר מִיָּט אֲשִׁוּוֹנְעַר ד אִזִּי וְוִי מְעַן קָאָן וְוִיגִי
 אִוִּין רָאָב דָּאָם זִיָּה וְאֵל אֹן גִּאֲנָצִין וְוִיט זִיָּן אִזִּי וְוִיגִי קָעַן מְעַן גִּיפִינְעַן פְּרִוִּקֵּעַ וְוִי
 פִּיר וְאֲכֹן הָאֲכֹן אֹן עֶרְעֶה הַכְּמִים גְּוֹאֲנָט . א מְעַן וְאֵל מֵאֲכֹן שׁוֹתְפוֹת מִיָּט אֲעֶלְכִין
 זִיָּן פִּיל גִּיט אִים גִּיט ב וְעַן גִּיטֵּעַ מְעַנְשָׁטִין גְּעִבִין דִּיר אִוִּין עֶצָה וְאֶלְסָטוֹ זִיָּה פֶּאָ
 ג וְעַן עֵם גִּיט אִינְעֵם גִּיט וְאֵל מְעַן גוֹט וְאֲנִין אִז עֵם גִּיט אִים גִּיט . ד יַעֲדְעַר זָאֵ
 עַר וְאֵל מִיָּן עֲבִירוֹת גִּיט מֵאֲדֹן וְעַשׁ עַר זוֹכָה זִיָּן דָּאָם עַר וְעַשׁ הָאֲכֹן אִוִּין גוֹטִין שְׁכַר
 תוֹרָה וְגִעוֹלִים הַפָּא אָמֵן .

פרק חמישי

אִוִּין דְּעַם פְּרַק וְעַרְט בְּשִׁרְיָוִן צוֹ פִּינְעָה עֶרְלִוִיָּא וְאֲכֹן וְאֵם עֵם גִּיפִינְט זִיָּה וְאֵם עַ
 שְׁטִיט אֹן פִּינְיָה אֹן זִיָּעֲצוֹג פּוֹנְקֶטִין וְאֵם עֵם אִז פֶּאָר דְּעַם וְוִיבְרִי גִּיפִינְט
 עֶרְלִוִי וְאֲכֹן אִזִּי דָּא וְאֵם דְּעַר שְׁמַאֲקֶעַר הָאָם מוֹרָא פֶּאָר דְּעַם שְׁוֹתְאֲכִין . א עֵם אִזִּי
 הָאֲנִדִּין אִוִּין קְלִיָּנֵעַ תִּיָּה וְאֵם זִיָּה תִּיֶסְט מְעַנֵּעַ אִז זִיָּה תִּיֶסְט אָן צוֹ שְׁרִוִיָּאִין אִזִּי הָאָם
 לִיָּב פֶּאָר אִזִּי מוֹרָא ב עֵם אִזִּי דָּא אִוִּין קְלִיָּן בְּאֲשַׁעֲפִינִישׁ וְאֵם עֵם תִּיֶסְט מָאָן . א
 גִּיט אֹן דְּעַם הַעֲלֶפְאֲנָטִים אֲרִירִין אִוִּין הָאָם דְּעַר הַעֲלֶפְאֲנָט מוֹרָא פֶּאָר אִזִּי . א
 אִזִּי פֶּאָר הָאֲנִדִּין אֲקִלְוִיָּנִיר פּוֹגִיל עַר תִּיֶסְט מִיָּנֹת אִז עַר קִיָּט אִינְשַׁעַר דְּעַם אֲרִלְעִרִים
 דָּאָם דְּעַר אֲרִלְעַר פֶּאָר אִים מוֹרָא ד אִוִּין קְלִיָּן שְׂרָץ אִז פֶּאָר תֵּאֲנִדִּין אִן וְאֶסְעַר
 תִּיֶסְט מִלְּבָבִית אִז עֵם קִיָּט אֹן לְוִתָּנִים אֲמִיעֶרִין אֲרִיין אִזִּי הָאָם דְּעַר לְוִתָּן פֶּאָר אִים מ
 ד אִוִּין שְׂרָץ אִז דָּא וְאֵם תִּיֶסְט שְׁמָמִית אִז דָּאָם קִיָּט אִז עֲנִידִים אֲוִיעֶרִין אֲרִיין אִז
 עַר מוֹרָא פֶּאָר אִז : פִּינְעָה עֶרְלִוִי וְאֲכִין הָאָם רְבִי שְׁמִיָּן בִּן יוֹחִיא אָן גְּוֹאֲנָט דְּרַבִּי ע
 וְעַן מְעַן הָאָם אִים תְּפִיֶסָה אִוִּין גְּוִעֲצָט . א אִזִּי דוֹ וְעַסְט וְעֶלִין אִז דִּינִי פְּשָׁטִים זִא
 גִּינְפִינְעַן וְעַרְרִין אִזִּי וְאֶלְסָטוֹ וְאֲנִין דְּעַם פֶּאָן אִוִּין לְמִדְּנִים וְעַנִּין אִז וְעֶלִין דִּינִי פְּשָׁטִים
 אִן גִּינְפִינְעַן וְעַרְרִין . ב וְעַן דוֹ וְעַסְט דִּיָּן וְזִיָּה תוֹרָה לְעַרְנֵן וְאֶלְסָטוֹ מִיָּט אִים לְעַרְנֵעַ
 אִוִּין גִּינְעַם סְפָר - וְאֲרִין אֲקִיָּד אִז עֵם לְעַרְנֵט תוֹרָה אֹן אִוִּין זִיָּה סְפָר לְעַרְנֵט עַר
 תְּשֵׁק . דרוֹם וְעַשׁ עַר עֵם אִזִּי זִיָּה גְּרִוִּסְעַר הִיט גִּיט פֶּאָר גְּעֶסְקִין . א דוֹ וְאֶלְסָט גִּיט קִאֲכִי
 אִוִּין מָאָם וְאֵם דִּיָּן תְּכַד הָאָם גְּקִאֲבָט . בְּלוֹמֵר דָּאָם מִיָּנֵט מְעַן וְעַר עֵם גִּיט זִיָּה וְוִיב
 עַר גִּיט גְּעַסְעַן אִוִּין אִשָּׁה וְאֵם זִיָּה הָאָם זִיָּה אִוִּיָּה גִּיט . וְוִיָּל דְּעַר מֵאֵן לְעֶבֶט בָּאָה ו
 וְאֶלְסָט אִוִּין מְצָה מָאָן וְאֵם דוֹרָה דְּעַם וְעַסְטוֹ אִוִּין עוֹשֵׁר וְעַרְרִין דָּאָם מִיָּנֵט מְעַן דוֹ זָא
 אִינְעֵם גְּעַלְדֵּר לְעַן אִוִּיָּה אִוִּין פְּעֶלְדֵּר וְאֵם דִּיָּן גְּעַלְדֵּר אִז שְׁמַעֲנִירִי קְרָאָנָט אֹן וְעַסְט גִּי
 דוֹרָהִים וְעַסְטוֹ דְּעַר פֶּאָן אִוִּין עוֹשֵׁר יַעֲרִין . דָּאָף וְעַסְטוֹ אִוִּין מְצָה מָאָן וְוִיָּל יַעֲנַדֵּר הָאָם
 דָּאָם גְּעַלְדֵּר גִּיפִינְט גְּרִוִּסְעַרְרִין . ד דוֹ וְאֶלְסָט אִוִּין מְצָה מָאָן אֹן דִּיָּן גוֹף וְאֵל דִּיָּן בְּלִיָּב

פנינת מען דו זאלסט געמען זיין ווייב וואס דו קאנטסט מיט איר קינדער האבן . פינעף
 יא ואבן האט פנען זייני קינדער און גינאנט . א) איר זאלט איבער דעם אנדערן לויב
 א) איר זאלט לויב האבן גיירות . א) איר זאלט לויב האבן זנות . ד) איר זאלט פינד
 א) איבער בעל הבית . ה) זיין אמת זאלט איר גיט רעדן : פינעף ערלוי ווינדער און
 א) ביי דעם פייער פון מופת . א) עס האט גיזיירט ווי און לויב . ב) עס איז גינען און
 ער ווי די ויהו . א) עס איז גינען און הארט אז מען האט דאס גיקאנט אן געמען וויא
 זיין אנדער ווי אהאלץ . ד) עס איז אלעס גיט פאר לאשין גינארין האמישי מען האט
 א) וואסער גינאסקן . ה) קיין רייד פון דעם פייער איז גיט געאנגן : פינף סימנים איז דא
 און משונענים הונד . א) דאס מוז האלט ער אפין . ב) דער גאוויר רונט אים פון מויל .
 א) אונערן הענטן ביי אים אראפ . ד) דער ווייהו איז ארוםטער . ה) ער גיט אויף די
 א) פון די גאסקן . אפילו מענטשן זאגן דאס ער פילט און מען הערט אים נישט . אפילו
 א) אז די מבשפות שפירין זיך מיט אים . אפילו זאגן אז איין רוח רע רוקט אויף אים :
 א) ערלויא זאבן זענען אונזערע עלטערן צו האנדלן גינאסקן און שבעה עשר בפהמו
 א) לוחות זענן צו בראבין גינארין . ב) דער קרבן תמיד איז פסל גינארין . ג) די מארין
 ירושלים זענען צו שפאלטן גינארין . ד) אפוסטמוס האט די כפרו הורות פאר ברענט .
 מנשה האט און אלס און תכל אבין גישמעלט . פינעף ערלוי זאבן זאנען אים השעה
 אונזערע עלטערן צו האנדלן גינאסקן א) תקדוש ברוך הוא האט גיזר גינען אויף דעם
 הכרבר דאס ווי זאלן קיין ארץ ישאר גיט קומען . ב) דאס ערשטע בית המקדש איז
 דעם טאג פאר ברענט גינארין . ג) דאס אנדערע בית המקדש איז אויף דענקאלט פאר
 גיט גינארין . ד) די שטאט ביתר איז אויף און דעם טאג הרוב גינארין : פינעף ערלויא
 א) זענן פאר דעם מענטש און סבנה . א) וועלכער עסט שמייענדיג . ב) וועלכער שלאפט
 ווענדיג . ג) וועלכער עס פרינקט שמייענדיג . ד) וועלכער עס לאזט זיך בלוט שמייענדיג .
 וועלכער עס האט מיט זיין ווייב צו טאהן שמייענדיג . פינעף שינוי מיט זענען גינען
 א) ווי האבן זיך גרויס גינאסקן און ווי זענען מיט ווער שונ קייט גישפראכט גינארין .
 שמיטון הנפור . ב) שאור הגלף . ג) אבשלום . ד) צדמורה . ה) אבא הסדה . פינעף
 לוי משפטים זענען גינען וואס ווי האבן גירוערט צו צוועליף חרשים . א) דאס משפט
 דור הסבול . ב) דאס משפט פון מצרים . ג) דאס משפט פון איוב . ד) דאס משפט פון
 וקנוג . ה) דאס משפט פון די רשעים וואס זיי בלייבן און גינאם אויף צוועליף חרשים .
 עף ערלויא זאבן און פאר האנדלן וואס דער מענטש פאר געסט דורך דעם דאס לערנען
 זענען ער עסט פון דעם וואס דו מוז האט דער פון גינעסקן . ב) ווען ער עסט פון דעם
 א) דו קאן האט דער פון גינעסקן . ג) וועלכער עס עסט דאס הארץ פון איין ביהמה .
 ווער עס עסט דאס פסולת פון אייר ברטין . ה) ווער עס פרינקט דאס וואסער ווס זיין חבר
 א) זיך און דעם די פוס גינאשין . אפילו לויט זאגן ווער עס ליגט זייני קליידער אונטער
 קאפ : פינעף ערלוי זאבן זענען דא וואס ווי זענען גוט פאר דעם מענטש צום לערנען
 זען מען עסט ווייצן ברויט . ב) ווער עס עסט איין איין אן זאלץ . ג) וועלכער עס
 זינקט אסאך וויין . ד) ווער עס פרינקט דאס וואסער וואס עס איז אפער גיפליבן פון
 א) מיי קעטן . ה) ווער עס עסט בוים אייל : פינעף ערלויא זאבן זענען פאר האנדלן . וואס
 א) עס פוט ווי איז זיך אריין הייב מיתה . א) ווער עס עסט גישילטין קנאביל אנדער
 זאכטע איבער וואס זענן גילענן איבער זאכט . ב) ווער עס פרינקט דאס וואסער ווס עס
 איבער זאכט גיט גינען צו גידעקט . ג) ווער עס געבטקט אויף דעם בית המקדש .
 ווער עס ווארפט אונזען זייני געזיל און מענטשין גיין און אריבער איבער ווי . ה) ווער
 א) זאכט זיך ברויט און תיכף דער גאף האט ער מיט זיין ווייב צו טאהן . פינעף ערלויא זאבן

זענען פאר האַרְהֵן וּס' ווי זענען איין חלק פון איין זעכציקסט חלק פון אנדערע זאכן . (א)
 פייער איז איין זעכציקסט חלק פון דעם פייער פון גיהנם . (ב) האַנִּיק איז איין זעכציקסט
 גישטאק פון דעם סו . (ג) דער שלאָף איז אַזעכציקסט חלק פון טויט . (ד) אַחְלוּם איז
 זעכציקסט חלק פון איין גבֹוּאָה . (ה) שָׁבֵת איז איין זעכציקסט חלק פֿעננִג פון עולם הַבְּ
 הַבְּיָעוּת עַל־יָד אַזוי ווייניגער גינען און דעם אַנדערן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וויא און
 עַרְשָׁשׁוּן און דאָס פייער פון הימל (ב) דו בְּרוּבִים (ג) דער אַרֶץ (ד) דער רוּחַ הַקֹּדֶשׁ . (ה)
 אַרְוִים וְהַטְּוִים . ה"י וְהָלַכְנוּ בְּמַחְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן מִלָּה :

פרק ישי

אין דעם פֿרָק זענען בְּשֵׁרֵבִין וואָס עס גיפֿינט זיך צו זעקסערטוי זאכן ווי דאָס ביי שט
 און אַבְט און זיבעציג פֿונקטן . זעקס ערליי זאכן איז דאָ וואָס דער שְׁעִנְטֵשׁ האָט ז
 פֿאַר ווי אויף דער ווערט און דאָס מינסטו האָט ער דעם שְׁכָר אויף זענער קעלט . (א) וועל
 עס איז כִּפְּדֵר אַרְחִים מיט עסן און פֿרִיגֵן און מיט גושע רייד (ב) ווער עס איז סו
 איין שלאָפֿן מענטש (ג) ווער עס איז מתפלל בפֿונֶה (ד) ווער עס גייט פֿריא און בֵּית הַמִּדְּ
 אַרְוִין זענען (ה) ווער עס לערנט ווי קינד תּוֹרָה (ו) ווער עס איז ווין חֶבֶד בֵּן לִבְרָה וכו'
 זעקס ערליי זאכן האָט חֲזִקְיָה גיטאן דרייא זאכן האָט ער גִּלְיָה גיטאן און דריי זאכן האָט
 גיט גִּלְיָה גיטאן . (א) ער האָט ווין פֿאַטער גישלעפט צום קבר . ווייל ער איז גינען איין ד
 ער האָט דאָס גיטאן בְּדוּ מַעֲשֵׂי שָׁשׁוּן וְאֵלֶּיךָ דעם סוף פון איין רשע . (ב) וואָס ער ה
 דו קופֿענע שלאָנג צו שטוּסִין ווייל דו יִשְׂרָאֵל האָבן וואָ זאָכט פֿאַר איין גאַט . (ג) ו
 ער האָט געבאַלטן דעם סֶפֶד רְפוּאוֹת ווייל אז וועלכער מענטש איז שלאָף גינארין ה
 ער גיט מתפלל גינען צו הקדוש ברוך הוא נאָר ער האָט זיך פֿאַר לֵאמֹר אויף די רְפוּאוֹת
 דאָס זענען די דריי זאכן וואָס ער האָט גִּלְיָה גיטאן . און דאָס זענען ווייטער דו דרייא זא
 וואָס ער האָט גיט גִּלְיָה גיטאן . (ד) וואָס ער האָט דו טירין פון בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַפְּ גינאָכט
 האָט זוי גישקט צום סֶלֶף אַשׁוּר . (ה) ער האָט פֿאַר שְׁמֵאֲפֵט דאָס וואָסער וואָס האָט גיחַי
 גיחן ווייל ער האָט מוֹרָא גינאָט אז דער שוֹנָא וועט פֿאַלענערן ירושלים זאל ער קיין וואָס
 גיט האָבן . אָבער ער האָט זיך גינאַרשט פֿאַר לֵאמֹר אויף הַשְּׁמִיט וואָס הקב"ה האָט גינאָ
 ער וועט דו שְׁמֵאֲט ירושלים ביי שיעין . (ו) ער האָט גימאַכט איין עבֹוֹד : זעקס ערליי זא
 איז גינאַנט גינארין ביי דעם פֿערד . (א) ער האָט ליב גינאָ . (ב) ער גייט גערין און ד
 מתקנה אַרְוִין . (ג) ער איז ביי זיך שְׁמֵאֲרֵן . (ד) ער זלעפט גיט גערין . (ה) ער עסט
 און ער טוט ווייניג דעם צוּרָה . (ו) ער גייט גערין אויף די ווייטן פון דעם וועג . אַטְוִיל זא
 אז דאָס פֿערד ביי גערט ווין הער אים צו פֿרענגען און דער מִלְחָה . זעקס ערליי פֿי
 איז דאָ . (א) דאָס פייער וואָס מיר האָבן דאָס הייטט איין פייער וואָס עס אַלְוִנֵג . (ב) ד
 מינט מען וואָס עס פֿאַלט אַרְוִין ווערט פֿאַר בְּרֵעֲנֵד נאָר וואָס קיין וואָסער קאָן עס ג
 לירין . ווי באלד מען גיבט אַרְוִיף וואָסער אוי ווערט דאָס באלד פֿאַר לֵאשׁוּן . (ב) ד
 פייער בְּרֵעֲנֵט אָבער . עסט גיט דאָס מינט מען דאָס פייער פון איין חוֹדָה . ער וויר ג
 שוּרְקוֹן עס זאל אים לעשן דאָס פייער אָבער עסן קאָן ער גיט . (ג) דאָס פייער עסט א
 שוּרְקוֹט דאָס מינט מען דאָס פייער פון אַלְרֵה הַבְּיָוִי האָשׁוּי מען האָט דרוף וואָסער אַרְו
 גינאַסין און עס איז גיט פֿאַר לֵאשׁוּן גינארין . (ד) דאָס פייער פון מִזְבֵּחַ . דאָס פייער הא
 פֿאַר בְּרֵעֲנֵט פֿאַכטע זאכן גִּלְיָה ווי מִרְקֵעֵי זאכן . (ה) דאָס פייער האָט אַוּעק גישטוּט
 אַנדער פייער . דאָס מינט מען דעם מלאה גבֹוּאָל ער איז דאָה לויטער פייער פון דעם
 זענען האָט ער תּוֹנֵה מישאַל זענדיק אַרְוִים גינאַלפֿין פון דעם קאַלִיף אויבן . (ו) דאָס פייע
 דאָס פֿאַר בְּרֵעֲנֵט אַנדער פייער . ווען הקב"ה האָט גינאַלט דעם געִשָׁשׁוּן ביי שיעין . אז

אין איון בְּתַח מְלָאכִים צו אים זְיֻקְמַעַן אונ האָבִין גִּינְאָט רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם פֶּר וּס ווִילְסֵנוּ דָם מַעֲנִיטֵשׁ
 בְּיֹא שֶׁאָפִין אַזוי תַּם הַקְבִּיָּה ווי אַן גִּירֻרֵט מוֹט אִיין גִּינְעֵר אַזוי זַעֲנֵעַן ווי אַלְע פֶּאַרְבֵּרֵנֵט גִּינְוֵאַרְוִין
 דָם אִין דָּאָךְ אִיין גִּרוּס הִירֻשׁ וואָרִין מְלָאכִים זַעֲנֵעַן בְּלוּז פּוֹנֵער. דָּאָךְ זַעֲנֵעַן ווי פֶּאַר בֵּרֵעֵנֵט גִּינְוֵאַרְוִין
 פֶּון דָם בֵּינֵער פֶּון דֵר שְׂכִינָה. זַעֲקֵס תְּרֻשִׁים הָט דֵי שְׂכִינָה גִינְוֵאַרְט אִין דֵער מִדְבָּר פִּלִיבֵט וְעֵלִין דֵי
 יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּבָה מָאָן. אַז ווי האָבִין קִינֵס נִיט תְּשׁוּבָה גִינְאָט אַזוי האָט ווי תְּקֻדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא
 פֶּאַר שְׁאֲלֻטִין. זַעֲקֵס עֵרְלוּיָא זַאכִין האָבִין אונ זִיךְ דוּא שִׁירִים. דְּבִיָּא זַאכִין גְּלִיָּה ווי מְלָאכִים.
 אונ דְּבִיָּא זַאכִין גְּלִיָּה ווי דֵער מַעֲנִיטֵשׁ. א) ווי האָבִין פִּלְגוּל גְּלִיָּה ווי מְלָאכִים. ב) ווי שְׁוֹעֵבִין
 כַּא אִיין עַק וְעֵלֵט צוּא דֵער אַנְדֵּרֵער עַק וְעֵלֵט גְּלִיָּה ווי מְלָאכִים. ג) וויִא הֵעֵרִין אונ
 הַמִּיד אִוּם רַפּוּן אַלְלֵעס וואָס עִם בֶּאַרְף גִּישְׁעֵהוּ. גְּלִיָּה וויִא מְלָאכִים. ד) וויִא עִסִין אונ
 מַעֲנִיטֵשׁ גְּלִיָּה וויִא דֵער מַעֲנִיטֵשׁ. וויִא שְׁטאַרְבִין גְּלִיָּה וויִא דֵער מַעֲנִיטֵשׁ. ו) ווי האָבִין
 קִנְדֵּר גְּלִיָּה וויִא אִיין מַעֲנִיטֵשׁ: זַעֲקֵס עֵרְלוּיָא זַאכִין האָט אַן זִיךְ דֵער מַעֲנִיטֵשׁ. דְּבִיָּא זַאכִין
 גְּלִיָּה וויִא מְלָאכִים. דְּבִיָּא זַאכִין גְּלִיָּה וויִא אִיין בְּהֵמָה. א) שְׂבֵל האָט דֵער מַעֲנִיטֵשׁ ווי דֵער
 מְלָאָךְ. ב) עַר גִּיט צוּא אִיין מְשַׁפֵּט וויִא דֵער מְלָאָךְ. ג) עַר רַעַט לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ גְּלִיָּה ווי
 דֵער מְלָאָךְ. ד) עַר עִקֵּט אונ טְרוֹנְקֵט וויִא דוּא בְּהֵמָה. ה) עַר האָט קִנְדֵּר ווי דוּא בְּהֵמָה.
 ו) עַר טוֹט זִיין צוֹרֵךְ וויִא דוּא בְּהֵמָה: זַעֲקֵס עֵרְלוּיָא זַאכִין זַעֲנִין דָּא אַז דֵער מַעֲנִיטֵשׁ טוֹט
 וויִא אִינֵס נָאָךְ דָּעס אַנְדֵּרִין מוּט עַר שְׁטאַרְבִין. א) אַז עַר קִסֵּט פֶּון וְעַנ. ב) אונ עַר
 לֵאזֵט זִיךְ תְּבִיבָה בְּלוּט. ג) דֵער נָאָךְ גִּיט עַר בְּאַלֵר אונ מְרַחֵץ אַרְבִּין. ד) דֵער נָאָךְ מְרֻנְקֵט
 עַר זִיךְ אַן. ה) דֵער נָאָךְ לִינֵט עַר זִיךְ בְּאַלֵר שְׁלֵאָפִין. ו) דֵר נָאָךְ אִין עַר מְשַׁמֵּשׁ הַמִּטָּה.
 דוּא זַעֲקֵס זַאכִין אַז דֵער מַעֲנִיטֵשׁ טוֹט מוּט עַר שְׁטאַרְבִין: זַעֲקֵס מַעֲנִיטֵשׁין האָבִין דָּעס מְלָאָךְ
 הַמִּוֹת נִיט גִינְעֵהוּ. א) אַבְרָהָם אַבְיָנוּ. ב) יִצְחָק. ג) יַעֲקֹב. ד) מֹשֶׁה רַבֵּינוּ. ה) אַהֲרֹן הַכֹּהֵן.
 ו) מֶרֶם: זַעֲקֵס עֵרְלוּיָא מְרַעְרֵין זַעֲנִין פֶּאַר הַאֲנָדִין. דְּבִיָּא עֵרְלוּיָא זַעֲנִין נִיט אונ דְּבִיָּא
 עֵרְלוּיָא זַעֲנִין בְּיֹוִי א) דוּא מְרַעְרִין פֶּון וויינִין. ב) דוּא מְרַעְרִין פֶּון בֵּית הַבַּסָּא. ג) דוּא
 מְרַעְרִין פֶּון דָּעס רִיבָה. דָּאָס זַעֲנִין דוּא בִּיזִי מְרַעְרִין. ד) דוּ מְרַעְרִין פֶּון קְרוּיֹוּבֹכִץ. ה) דוּ
 מְרַעְרִין פֶּון גִּלְעָדְמִיר. ו) דוּא מְרַעְרִין פֶּון דוּא פִּירוֹת. דָּאָס זַעֲנִין דוּא נִיטַע מְרַעְרִין: זַעֲקֵס
 עֵרְלוּיָא מַעֲנִיטֵשׁין זַעֲנִין דָּא דָּאָס זִיִּא ווִירִין בְּעִסֵר דָּעס טוֹיט וויִא דָּאָס לְעִבִין. א) דֵער
 מַעֲנִיטֵשׁ ווִיל רִיבֵּער שְׁטאַרְבִין אִוּף זִיין בְּעַט אִידֵּער עַר זָאל אִים גִּיבְרֵעֲנֵט וְעֵרִין דוּקָה אִיין
 מַעֲנִיטֵשׁ. ב) דֵער מַעֲנִיטֵשׁ ווִיל בְּעִסֵר שְׁטאַרְבִין אִידֵּער דוּ קִנְדֵּר זָאלִין אִים שְׁטאַרְבִין בִּיר
 זִיין לְעִבִין. ג) עַר ווִיל רִיבֵּער דָּעס טוֹיט אִידֵּער עַר זָאל פֶּאַר טְרוּבִין וְעֵרִין פֶּון זִיין אֹרֵט.
 ד) עַר ווִיל בְּעִסֵר דָּעס טוֹיט אִידֵּער עַר זָאל וּצִין אונ דֵער פִּונְקֵטֵער אונ דֵר עַרֵר. ה) עַר
 ווִיל לִיבֵּער דָּעס טוֹיט אִידֵּער עַר זָאל מַעֲנִיטֵשׁין שׁוֹלְדוֹג ויין. ו) עַר ווִיל לִיבֵּער שְׁטאַרְבִין
 אִידֵּער עַר זָאל זִיין לְעֵרֵנוּ פֶּאַר עִסִין. אַשְׁוִיל זַאנִין דֵער מַעֲנִיטֵשׁ ווִיל לִיבֵּער שְׁטאַרְבִין
 אִידֵּער זִיין ווייב אונ קִנְדֵּר זָאלִין אִים גַּעֲבִין פְּרִיָּסָה: זַעֲקֵס עֵרְלוּיָא זַאכִין האָט רַבֵּינוּ תְּקֻדֵשׁ
 ויִינִי מִנְדֵּער אַן גִּינְאָט. דְּבִיָּא הַיִּסּוּן וְרַת הַמָּא. אונ דְּבִיָּא הַיִּסּוּן דְּרָה אֲרִץ. א) וויִא
 זָאלִין זִיךְ נִיט שְׁקֵאָפִין לִינִין צִיטִין ווי וְעֵלִין קְרִיאַת שְׁמַע לִיעֲנִין. ב) וויִא זָאלִין נִיט צוּא
 לְעֵצֵט אונ שׁוֹל אַרְבִּין קוּפִין. ג) שֶׁבֶת זָאלִין ווי נִיט עִסִין צִיטִין ווי וְעֵלִין האָבִין דוּא סְרָדָה
 בְּעִבֵר גִּינְעוּן. דוּא דְּבִיָּא הַיִּסּוּן וְרַת הַמָּא. ד) וויִא זָאלִין בִּי אִיין עִסִין נִיט שְׁנִידִין דָּאָס
 פִּלִּיטֵשׁ מִיט דוּא הֵעֵנֵד וואָרִין דָּאָס אִין סְפָנָה עַר קָאן זִיךְ דוּא הַאָדָר צוּא שְׁנִידִין.
 ה) קִיין סוֹד זָאלִין ווי נִיט שְׁמוּסִין אונְטֵער אִיין מוֹעֵד וואָרִין דוּ מוֹעֵד האָט אִוּף אִידֵּערִין.
 דָּאָס מִינֵטֵט מַעַן. עִס קָאן זִיין אַז ווֹעַר עִם שְׁמִיטֵט אונְטֵער דֵער מוֹעֵד וועַט עַר הֵעֵרִין וואָס
 זִי שְׁמוּסִין. ו) וועַן וויִא וְעֵלִין צוּא אִיין וואָסֵער קוּפִין זָאלִין וויִא ויִיעֵרִי שְׂדֵה אַן טָאוּט. דוּא
 דְּבִיָּא הַיִּסּוּן דְּרָה אֲרִץ: זַעֲקֵס עֵרְלוּיָא זַאכִין האָט דֵער מְלָאָךְ הַמִּוֹת אַן גִּינְאָט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

לוי. א) ווען עס איז חזי איין דבר און איין אורט ואל מען ניש גיין אינ מיט נאם ווארן
 דער מלאך המות איז דארטן דא. ב) מען ואל ניש גיין צווישן דוא ווייבער ווען וואו גייען
 צוריק פון איין פת. ווארן דער מלאך המות טאנצט און שפרנקט רענמאקט פאר דו ווייביג
 און ער האלט ווין שארפי שווערר און דר האנד און ער האט רשות דעם מענטש שלעכטס
 צו טאן. ג) ווען מען קומט צוא אשלאפן ואל מען ויה ניש וועצן ביי דעם שלאפן ניש צו
 קאפינס און ניש צו פסינס. ווארום די שכינה איז ביים דעם שלאפן צו קאפינס און דער
 מלאך המות איז צו פסינס. ד) קיין פרעמדו אשה ואל מען ניש אן קיין. ה) ווען אברהם
 אדער אהיה פארין ויה בענאנד ואל מען ניש קוקן. ו) ווי ואלן ניש קוקן אויף קיין שייני
 קליידער פון איין פרעמדו אשה. ווארן דר מלאך המות האט אזוי גואנט האמשו דו האסט
 אזו פיל אויגן ווי איה פון דעסט וועגן ואלסטו ווין גווארונט פאר מיר ווארין אז איה קום
 צו איין שלאפן מענטש פלייבט ער גיטום ניש לעבן הקדוש ביה ואר כל ישראל אפ היטין
 דאס קטיניר ואל ניש שארפן פאר ווין צייט אמן סלה:

פרק שביעי

אין דעם פרק ווערט בייא שרופין וואס עס גופנט ויה צוא זוכין ערלייא ואכין וואס בייא
 שמיים און אכט און גייעג פונקטן: זיבן ערלייא גנבים איז דא. א) דער ויס פרענט
 זיין חבר אואה וואס ער ווייסט דאס שוין פון לאנג. ב) דער וואס פעהט ווין חבר צו ויה
 אלגעס נאסט און ווין פארן איז ניש דער בייא. ג) דער וואס שענקט זיין חבר איין מתנה
 און ער ווייסט אז דער חבר וועט דוא מתנה ניש געמיין. ד) איין ווין שענקער אז ער
 זאגט צום חבר איה וועל דיר דאס צו ליב טאן איה וועל עפנין איין פריש פאס ווין. דס
 ווייסט שוין איין ווגב דעת ווארין ער וועט גיטום אן אים איה דס פאס עפינון. ה) ווער
 עס נארט ווין חבר מיט איין פאלטשי מאס. ו) ווער עס נארט ווין חבר מיט פאלטשי וואגן.
 ז) ווען דער ווין שענקער מישט צוא צום ווין אנדערע משקות. אונדערע חכמים שרייבן
 ווער עס גנבות דוא דעה פון מענטשן איז גליה ווי ער גנבות ביי הקדוש ברוח הוא:
 זיבן געמיין האט דאס גיחם. א) שאול. ב) אברון. ג) פאר שחת. ד) פאר שאון. ה) מיט
 טיגן. ו) צלמנה. ז) ארץ סתות: זוכין ערלייא ואכין זענן בשאפן ווארין נאה איירער
 דו וועלט אזו ביי שאפן ווארין. א) דוא תורה. ב) תשובה ג) דאס גן עדן. ד) דס גיחם.
 ה) פסא הכבוד. ו) דאס בית המקדש. ז) דער נאמן פון משיח: זיבן ערלייא ואכין זענן
 פר הולין פון דעם מענטש. א) דר מאן פון מוט. ב) ווען משיח וועט קומין. ג) דס משפט
 פון דעם מענטש לעתיד לבא. ד) ער ווייסט ניש און וועלכיר סחוקה ער וועט מוית ווין.
 ה) ער ווייסט ניש ווין חברס דעה. ו) ער ווייסט ניש ווען דוד המלך ס מלוכה וועט קומין.
 ז) ער ווייסט ניש ווען דו מלוכה פון עשו וועט ווערן אונעק גיטומן: זיבן ואכין דס רבו
 עמבא אן גואנט ווין זון רבי יהושע. א) ואלסט ויה ניש וועצן לערען איה אזו אורט
 וואס גייען פאר בייא פיל מענטשן ווארין וויא וועלן דיה מבטל ווין פון דעם לערען.
 ב) ואלסט דיה בייא וועצן און איין אורט וויא עס איז דא איין גרויסר תלמיד חכם ווס דר
 מישט ויה ניש און שגאט ואכין נאר ער וועט און לערנט. ג) ואלסט ניש קומין פליצלונג
 און בייין הווי אכין פפרט ניש און ריין חכרס הווי אריין. ד) ואלסט שטענדיג ווין שיה אויף
 דינוי פיס. ה) און דער פריא ואלסטו בארד עסין. ווער און דאס ניש צוא דער היץ און
 ווינטער איז דאס ניש פאר דער קעלט. ויין שבת מאה אזוי וויא און דער וואכין און ואלסט
 ניש דארפן צוא קיין מענטשין. ז) ואלסט שותפות מאכין מיט אנעליכן וואס גלגט אים
 זיין סוף: זיבן ערלייא מענטשן זענן און חרם ביי הקדוש ברוח הוא. א) ווער עס האט
 קיין ווייב ניש. ב) ווער עס האט מיט דעם ווייב קיין קינדער ניש. און ער ניש איר קיין

גם יט. ג ווער עם לעריגט ניש וייני קינדער קיין תורה. ד ווער עם לייגט ניש קיין תפילין. ה ווער עם גייט אן ציצית. ו ווער עם הא ניש קיין מזוזות אין וייני מורקן. ז ווער עם ניש בארונים. אמייל זאגן ווער עם ניש ניש אויף קיין סעודת מצוה: זיבן נעמן הא דער נצר הרע. א הקדוש ברוך הוא רופט אים רע דס אזי מיינט שלעכט. ב משה רבינו רופט אים ערל. א פאר שטאפט. ג דוד המלך רופט אים ממא. ד אים ריין. ה שלמה המלך רופט אים שונא ער האט פיינד רעס מענטש. ו ישעיה הנביא רופט אים סכשול. ז ער מאכט רעס מענטש שטרוכלין. ח יחזקאל הנביא רופט אים אבן איין שטיין. ט יואל הנביא רופט אים צפוני. ער פעהאלט זיה בוי רעס מענטש: זיבן ערלייא מענטשן איז דא ווס זיי מאכן זיה פאר דער וועלט אז זיי זענען פרום: א דו וואס מאכן זיה פרום כדי מען זאל וויא קבוד אן טאן. ב דוא וואס מאכן זיה פרום פאר מענטשן היינט אויף דער גאס זיינען וויא ווי חסידים וויא קוקן ניש אויף קיין נקבות אבער אונ דארף זענען וויא לויטער טומאה. ג דו וואס זיינען אויף דער גאס נאר וואלגי גלייה זיין זענען פאר קלערט אונ גוטע זאכן אבער אונ הארץ האבן וויא בייני גיראנקן. ד דוא וואס זיינען אונ דער גאס זיבן נקמת כדי מען זאל מיינין וויא טוהן דאס פאר פרומקייט. אבער ווער הארץ ווייסט הקב"ה. ד דו וואס לויבן זיה אליון פאר מענטשן וויא זאגן עם אזי ניש דא איין מצוה אונ דער תורה וואס זיי האבן ניש מקיים גיווען. אבער רעס אמת ווייסט הקדוש ברוך הוא. ו דו וואס זענען באמת פרום. נאר וויא טענען דאס ניש צו ליב הקדוש ב"ה נאר וואס זיי האבן מירא פאר רעס גינות. דו אלי זיבן פרומע לייט זענען פאר נאר ניש גירעכניט. גיערש דוא וואס טענען דוא מצוה ווייט וויא האבן ליב הקדוש ברוך הוא דו ווערן גירעכונט פאר פרום: זיבן נביאים זענען גיווען בייא דוא אומות העולם. א בלעם. ב זיין פאטר בעור. ג איוב. ד אליפו התמני. ה בלךד השוחי. ו צופר הנעמתי. ז אליהוא בן ברכיהו הסבון. זיבן מענטשן האבן דו ווערן אונ קבר ניש אן גירורט. א אברהם. ב יצחק. ג יעקב. ד משה רבינו. ה אדם טבריה. ו נם סדום. ז נם חובת. ד נם חולתא. ה נם שבכי. ו נם אספמאן. ז נם תרול: זיבן מצות זענען דוא בני נח גיבאטן גינארין. א ווי זאלין אמת משפטין. ב ועדער צייט זאלין וויא הקדוש ברוך הוא לויבן מיט ברכות. ג וויא זאלין קיין עבדים ניש דינן. ד וויא זאלין ניש נאה גיין זגות. ה וויא זאלין ניש טענען קיין רציחות. ו זאלין ניש גוקן. ז ווי זאלין ניש עסקן פון איין בהמה וואס זיא לעבט נאה: זיבן זאכן ברענגען פעס אויף דער וועלט. א פשוט הרע. ב רציחות. ג פאלטשי שבועות. ד נות. ה גוונות. ו סילה. ז ועדקער עם לאזט פון זיה קיין תנאה ניש האבן: זיבן ערלייא זאכן וועט דער מלך המשום צוא דוא ישראל וויין. א דעס גסא הפבוד. ב סבת מיט וייני קינדער אונ מיט זיין מברותה. ג דאס גן עדן. ד רעס עץ החיים. ה דו זאלע לעבירדנע מענטשן. ו דוא סופה. ז בא לעיון נואר אמן מלה:

פרק שמיני

אין רעס פקק ווערט גישרובן אז יעדער זאד זעהן ער זאל קיין לשון הרע ניש היידן נארין דער עניש אז דער פון גיער גרויס. אונזערי תבמים שרייבן עם איז פאר האנדין עמלדיי זאכן וואס דער מענטש איז אויף זיי יעדען טאג עובר. איינס פון דא זאכן איז לשון הרע וואס דער מענטש רעט יעדער טאג. אונזערי תבמים שרייבן וועלכעס הויסט לשון הרע. ווען איינער פרענט זיין חבר אויב אונ זיין הויז אזי דא פיער אזוי נאנט אים דער חבר בייא מיר אזי קיין פיער ניש דא. נאר גייא צוא פון לשון בייא אים וועסטן גייווס ברעפן פיער ווארין יעדער טאג קאכט מען בייא אים פלוש אונ פיש. דאס הויסט שוין

לשון הרע. הוא אור לזכר ליום דאם הייסט שוין לשון הרע. מכל שכן ווען איינער רעט רעכט לשון הרע וויא גרויס דער עניש איז. אונזערי חכמים שרייבן צוא צייטן ווערט דער רעיון אויף גיהאליטן ווערן רעם תמא פון לשון הרע. דער וואס הערט צוא לשון הרע און ווערט מען זאל אים ווארפן פאר דוא פלבים. אויף ווער עס רעט לשון הרע איז גלייך ער וואלט זיך מיט גיווען. דער עניש פון לשון הרע איז אז ער ווערט חיו מצוקע. דער וואס רעט לשון הרע איז ווערט מען זאל אים פאר שרייבן. אויף טויט. ווער עס רעט לשון הרע וואנט דערש ברוך הוא צום שר פון גיהנם. אויף דער ווערט וועל אויף אים זיין עניש געבן. און אויף יעניר וועלט זאלסטו אים זיין עניש געבן. אונזערי חכמים שרייבן ווער עס וויל דרויף השוכה טאן איז אזוי. אוב ער איז איין למדן ואל ער תורה לערנין. און אויב ער איז נישט קיין למדן ואל ער זיך שטארק שפך האלמין וועט אים חקביה די עבירה מוחל זיין. ווער עס רעט לשון הרע איז זיין עניש גרויס גלייך ער וואלט עובר גווען אויף דבייא עבירות. (א) גלייך ער וואלט גידונט עבדים. (ב) גלייך ער וואלט גולענין בייא איין אשת איש. (ג) גלייך ער וואלט רציחה גימאן. אונזערי חכמים שרייבן. לשון הרע איז כמיה דבייא געלוייא מענטשן. (א) דער וואס רעט לשון הרע. (ב) דער וואס הערט אים. (ג) אויף דעם וואס מען רעט לשון הרע צוא צייטן קאן דער פון רציחה ארויס קומן. טייל מאל מיינט דער מענטש אז דאס וואס ער רעט הייסט גיט קיין לשון הרע. אבער פפי אונזערי חכמים שרייבן איז דא פיר געלוייא לשון הרע. דרום דארף מען שטארק גווארונט זיין:

מעשה איין מלה האט איין בפעל געגעבן דאס דוא אלו יהודים וואס האנדלן מיט פלאקס זאלן קויפן זייער דינסט טאן. אזוי ווערן אלי גוקומן. גאר איינער וואס קום גיחוסין בר חובין איז גיט גוקומן. אזוי האט אים איינער גוואלט פאר דעם מלה פאר שרייבן. אז ער זאל אויף קומן צוא דער דינסט. גאר ער האט זיך גישעקט פאר די יהודים אז ער זאל זיין איין מסור. אזוי האט ער זיין חבר גיפרענט וואס האסטו היינט גיחוסין. האט אים דער חבר געענטפערט אויף האב געגעסן קען. דאס ווארט קען איז אויף לשון קודש בר חובין. וויא דער מלה האט דער הערט דאס ווארט בר חובין. אזוי האט זיך דער מלה דער מאנט אן דעם מענטש וואס ער הייסט בר חובין און האט איין בייא פעל געגעבן אז ער זאל קומן דוא דינסט טאן. דאס הייסט טון לשון הרע. ווארן ווען ער זאל גיט גווען פרייען דעם חבר וואס ער האט געגעסן וואלט אפשר דער מלה אן דעם יהודי גווען פאר געסן. דרום קער זיך געקערט צו דער תיימערין פון לשון הרע. און פון רבילות. אזוי וועט אים וואול זיין בעולם הנה ובעולם הפא אמן מלה:

פרק תשיעי

אין דעם פרק ווערט באשריבן ווי דער מענטש זאל אויף זיין חבר גיט האבן קיין קנאה שנאה אפילו צווישען מאן און ווייב. אזוי וועט וויא גוט זיין:

מעשה איין מאל ווערן געאנגן רב נחמס בעל מלאכות און פעלר אריין ארבעטן. האבן וויא גיחעט וויא אפענטש שרייט פון דער ערד ארויס. אזוי האבן דוא בעל מלאכות דאס דער ציולט פאר ר נחמן. אזוי איז דער גוטער רב נחמן געאנגן ווערן וואס דאס בטייט. ווי רב נחמן איז צוא דעם ארט ניקומן אזוי פרענט ער דעם טויטן מענטש. ווער בייסטו. אזוי וואנט דער טויטער אויף בין רב אהא בר ואשיה. ער איז גווען איין גרויסער למדן. דען מיר גיפונן וויא ער ווערט גיברענט און דער זמרא. אזוי וואנט רב נחמן עס ווינערט מיה דאס דוא קאנטט נאך רירין. ווארן עס שטייט דאך אז אפילו די צדיקים אז וויא שטארבן ווערן וויא צוריק ערד אזוי וויא דער מענטש איז און אהן הייב גווען. אזוי וואנט דער רב אהא בר ואשיה. עס שטייט גישריבן נאך די וואס האבן איינס אויף

עם אנדערי קנאה שגאָה דו ווערין צוריק צו אַרד . אָבער איה האב מיין גאַנץ לעבן קיין
 קנאה שגאָה ניש גיהאט אויף קיניגים . דרום בין איה ניש פאר פּוילט גווארן דער ווייל הט
 רב נתפן דער זעהן דאס דער רב אהא בר יאשיה אזו אונ דער אַרד נאך נאר פּריש גלייך
 ער וואלט נאך גילעבט . אזוי זאגט ער צו אים אז קינט נאך יא אזוי פּריש קאנטו נאך
 היידן גלייך ווי אזוי לעבדיגע מענטשן . קום מיט מיר אהיים וואס לינגסטו אז דער פינסטער
 אַרד . אזוי זאגט דער רב אהא בר יאשיה צו אים מיר ווייזט אים אז דו פאר שטייבט ניש
 דעם פּסוק . עם שטייט דאך ווען הנהיה נזמתי נועט זיין וועט תקדוש ברוך הוא רשות
 געבן אזוי טויטע לויט זאלן ארויס גיין פון דער אַרד . אונ צונד האב איה קיין רשות ניש
 פון דער אַרד ארויס . דרום איר ליבע לויט קאן מען זעהן וויא גרויס דו מצוה איז ווען
 איינער האט קיין קנאה שגאָה ניש . ווערט ער קיין מאהל ניש פּר פּוילט אונ קבר אונ איז
 פּריש גלייך ווי אלעגרייך : אונדערי תבנים שרייבן אפילו אז מען זעהט אז עם גייט וועמן
 גאנץ ניש זאל מען אים ניש מקנא זיין . דעסט גלייכן אז מען זעהט דאס איינער האט גוטע
 קינדער פאר מען אים אויף ניש מקנא זיין . ווארין דאס וואס עם גייט וועלכין גוט איז ניש
 ווייל ער אידער זינע עלטערן זענן פרום נאך ווייל זיין מול איז אזו . דאס איז פאר האנדן
 טייל מענטשן וואס זייער מול דינט זיי אויף דרייא זאכן היינט . אַ ער זאל לאנג לעבן
 בַּ ער זאל גוטע קינדער האבן אַ ער זאל איין עושר זיין . דס דינט אים אללעס דס מול .
 מעשה עם איז גינען צוויי גרויס צדקים רבא . אונ רב הסדא . ווען מען הט גיבארפּש
 אסאר רעגן אז זיי האבן וועלכס מתפלל גינען איז תופא גיבאנגין רעני . רב
 הסדא האט זיין מול אים גינען צו אים אים אונ רבא האט נאך ניש קיין מול גיהאט . רב
 הסדא האט גילעבט זעכציג יאר אונ האט דער לעבט זעכציג התונות פון דו קינדער אונ
 פון אייניקלדי אונ רבא האט נאך גילעבט פערציג יאר אונ בייא זיין לעבן איז אים נישטארבן
 זעכציג קינדער מיט איינעקלעך רב הסדא איז גינען איין גרויסער עושר דאס זיינע הונט
 האבן קיין וויינין ברויט ניש גוואלט עסן . אונ רבא מיט זיינע מענטשן האבן ניש גיהאט
 קיין געלשטן ברויט צו עסן ווייל ער איז גינען איין גרויסער ארומאן פון דעסט ווענן
 האט רבא דעם רב הסדא ניש מקנא גינען ווייל ער האט גיווסט אז זיין מול איז אזויא .
 ווען איינער זעהט אז זיין חבר איז שטארק חשוב ביי אזוי מענטשן אונ ער איז פאר נאך
 ניש גירעכונט דורך זאך ער זיין חבר ניש מקנא זיין . נאך ער זאל זיך דער מאנן דאס אונ
 אקלויני צייט ארום וועלן זייא ביירי זיין לעוכב הבא . וועט זענער אפּשער נאך שפּך זיין
 אונ ער וועט אפּשער חשוב זיין :

מעשה רב יוסף דער זון פון יהושע בן לוי איז איין סאר חלשות גילענן אז דער נאנצער
 עולם האט גימינט אז ער איז שוין נישטארבן . מיט איין מאל האט זיך דער רב
 יוסף אויף גיחפּט ווארען ער איז גילענן אונ דער הינער פּלעט . אזוי פּרענט אים דער
 פאטער מיין קינד האקט עפּים גינען זינעס אויף זענער וועגט זאגט ער צו זיין פאטער .
 איה האב איין פאר קערטי וועלט גינען . דוא וואס זענן אויף דער וועלט חשוב גינען
 זענן אויף זענער וועלט שטארק שפּל . אונ דו ווס זענן אויף דער וועלט שפּל גינען זענען
 אויף זענער וועלט חשוב . אזו זאגט אים דער פאטער מיין קינד דוא האקט איין רעכט
 וועלט גינען . דרום זאל מען קיין שגאָה אונ קנאה ניש האבן אויף קיניגים . ווארן ארום דעם
 וואס עם איז דער פאר אגרויסער עוש . נאך דס לעבן בקומט אים אויף ניש . ווארום ער
 עקט פון זיך אפּ דס פלייש פּר קנאה . אונדערי רבנים שרייבן וועלכער הייסט איין ענד
 דער וואס איז עשענדיג ביי דאס מיינט מען ער האט אונ זיך קנאה ער האט קיין טאג אונ
 קיין נאכט ניש ער מלערט אללעס מוצא מאמער האט זיין חבר עפּים מיין פאר אים :

מעשה עם זענן צווייא מענטשן צו זאמסען גיבאנגין . איינער איז גינען איין גרויסער

ברך פרק השיעי אברהם

בכל קנאה דאם ער האט ניש פאר נויגן וואס זענער האט . און דער אנדערער זיי
 זענען איין חובד איין גלוקסער אלעס וואס זענער האט גיהאט האט ער דר צו גלוקסט .
 צו באגעניגט וויא איין בלד . אזו זאגט צו זיי דער מלך איינער פון אייה סאג מיר זאגן
 וואס ער פאר לאנגט אזו וועל אייה אים געבן . זאייגן וועל אייה דעם אנדערין נאך איין
 מאל אזו פיל געבן וויא פיהל דעם ערשטין . דער פעל קנאה האט מוכא גיהאט צו זאגן
 וואס ער פאר לאנגט ווארין דער חבר וועט דאך האבן מאפול פאר אים און ער פאר גינט
 אים ניש דער אנדערער האט אויף גיט גיוואלט זאגן וואס ער פארלאנגט ווארין ער גלוקסט
 דאך ער זאל דעם חברס הלך אזו צו געמיין . וואס ער וועט פון דעם מלך געמיין . הכלל
 זיי האבן ביידי גיט גיקאנט גאר ניש פאר לאנגן דאך האט דער וואס האט צו אלעס
 גילוקסט גיזאנט ארום מלך אייה פאר לאנג פון דיר אז דו זאלסט מיר איין אויג אים שפעכן
 אז מייין חבר ביידי אויגן . קאן מען זעהן וויא ווייט דוא קנאה איז . דיבערש וואלט ער
 זענען גיזאנט אז ער פאר לאנגט טוונד גולדען וואלט דאך זיין חבר גיהאט צוויי טוונד .
 גאר וויל ער האט זיין חבר גיט פאר זענען דרום האט ער זיך גיהייסן איין אויג אים
 שפעכן . אונזערי חכמים שרייבן ווער עס האט קנאה שגאה דער קאן חי עובר זיין אויף
 דוא עשרת הברות . דרום זאל נד זענער מענטש בארעכנען וויא גרויס דוא עבירה פון
 קנאה זשגאה איז וועט אים זיין וואו בעולם הוה ובעולם תבא אמן סלה :

פרק עשירי

איין דעם פרק ווערט בשרובין דוא אלי זעהן ערלויא זאכן וואס זענען פאר דעם מענטש
 גוט ווערענס וויא באשטינען איג דרייא און זיבעציג פונקטין : זעהן ערלויא זאכען
 זענען און ערב שבת בשאפען גיווארין . א דוא ברונען פון מרים הנביאה . ב דער מן נוס
 איז און דער מדבר נופאלין . ג דער רענין בויען . ד דאם פתב . ה דוא מכתב . ו דו
 לוחות . ז דאם קבר פון משה בבינו . ח דו היול וואס משה בבינו מיט אללה הנביא זענען
 גיווען . ט דאם מויר פון בלעםס אייוול . י דס מויל פון דער ערד וואס דאס דו רשעו
 פון קרח איין גישלונגן : זעהן קללות איז תה גישאלטין גיווארין . יא דוא נרה . ב דוא
 גתולים . ג דער צער פון דוא מינדער דער צענן . ד צער פון מראגן . ה צער פון
 קינדער האבין . ו דוא פרויא האט השק צוא איר מאן ווען ער פארט אנועק . ז אז דער
 מאן גיוועקטיגט איבער איר . ח זיא גייט דעם קאפ צוא גידעקט אזו וויא איין אכל .
 ט זיא מו שפענדיג און דער היים ווען אזו וויא איינער וואס וועט תפיסה . י זיא איז
 גדיף וויא איינער איז און דרם זיא מאר מיט קיין פרעמדן מענטש אליין גיט זיין : זעהן
 ערלויא זאכן זענען אויף דער וועלט גיגעבן גיווארין . א זעהן מאס שוהייט זענען אויף
 דער וועלט ארויס . ב זיין מאס האט וירשלים צוא גינמן און איין מאס איז אויף דער גאנצער
 וועלט . ג זעהן מאס חבמה איז ארויס אויף דער וועלט זיין מאס האט ארץ ישראל צוא
 גינמן . און איין מאס האט דוא גאנצע וועלט צו גינמן . ד זעהן מאס עשורות איז און
 דער וועלט . זיין מאס האט רום צוא גינמן און איין מאס איז אויף דער גאנצער וועלט :
 ח זעהן מאס דלות איז און דער וועלט . זיין מאס האט קבל צוא גינמן און איין מאס
 איז אויף דער גאנצער וועלט : זעהן מאס גארה איז און דער וועלט . זיין מאס האט דוא
 שטאט עולם צו גינמן . און איין מאס איז אויף דער גאנצער וועלט : זעהן מאס גבירה
 איז און דער וועלט . זיין מאס האבין דוא אויכה פרטים צוא גינמן . און איין מאס איז
 אויף דער גאנצער וועלט : ח זעהן מאס פנים איז אויף דער וועלט . זיין מאס האבן דוא
 אויכה מרין צוא גינמן . און איין מאס איז אויף דער גאנצער וועלט : ו זעהן מאס צרעת
 איז ארום אף דר וועלט . זיין מאס האבין דוא חזורים צוא גינמן . און איין מאס דוא

זאנצן וועלט: (ח) צעהן מאס זנות איז אויף דער וועלט. ניין מאס האבן צו גנומין דוא
 אויפה ערכום. און איין מאס איז אויף דר וועלט: (ח) צעהן מאס עוות איז אויף דער וועלט.
 ניין מאס האבן צוא גנומין דיא אויפה מושן: (ז) און איינס דוא זאנצע וועלט. (ט) צעהן מאס
 שלאף איז אויף דר וועלט. ניין מאס האבן גנומין די עבדים און איינס די זאנצע וועלט.
 (י) צעהן זאכן זענן פאר האבן אז איינס איז הארשער פאר דעם אנדערן. (א) איין בארן
 איז הארט און אייזן קאן דעם בארג בייא קומען. (ב) אייזן איז הארט. און פויער קאן
 זעם בייא קומען. (ג) פויער איז הארט און דאס זאקסער קאן עס בייא קומין. (ד) זאקסער
 איז הארט און דער זאלקען קאן עס דער שראטן. (ה) דער זאלקען איז הארט און דער
 ווינד קאן אירם פאר טרייבן. (ו) דער ווינד איז שטארק און דער מענטש קאן אים פאר
 ליידין. (ז) דער מענטש איז הארט און דוא אנקסין צוא גרעכין אים. (ח) דוא אנקסין זענן
 הארט און דער ניין קאן זייא בייא קומען. (ט) דער ניין איז הארט און דער שלאף קאן
 אים בייא קומען. (י) דער שלאף איז הארט. אבער דער טויט איז הארשער. דאס דער טויט
 קען אלעס בייא קומין און דאך קאן צדקה דעם טויט בייא קומין. עס שטייט צדקה
 ביצול ממות: (יא) צעהן ערלייא זאכן זענען פר האבן. (יב) זען זייא גיפונען זיה גיט און קיין
 שטאט. פאר איין תלמיד חכם און דער שטאט גיט וואנען. (א) איין בית דין. (ב) גבאים
 וואס זאלן ניין געלך צוא נאך זעמן. (ג) גבאים דאס גערד צוא טיילן. (ד) בית
 הכנסת (ה) בית המרחץ. (ו) בית תבוא. (ז) איין דאקטער. (ח) איין בקבוער. (ט) איין
 סופר. (י) איין קלמר. רבי עקיבא זאגט אויף וויא עס איז דא גוטע פירות. גוט צוא
 וואנען. (יב) צעהן ערלייא זאכן זענן גיט צום לערנין. (א) זען איינער גיט אונטער דר
 צאם פון דעם קעמיר. אדער ער גיט אונטער דעם קעמיר זענען. (ב) זען עס גיט
 צווישן צווייא קעמלין. (ג) זען עס גיט צווישן צווייא זויבער. (ד) זען איין אשה מעפערט
 גיט צווישן צווייא מאנס פרשויען. (ו) זען עס גיט פאר בייא איין גבילה. (ז) זען עס גיט
 אונטער איין פריק וואס עס איז שוין פערציג טאג. קיין זאקסער אונטער איר גיט דא.
 (ח) זען עס קעט ברויט וואס עס איז גיט רעכט גיבאקין. (ט) זען עס קעט פלייש וואס
 עס איז גיט גישאפט. (ט) זען עס טרונקט זאקסער וואס עס לויפט דורך דעם בית הקברות.
 (י) זען עס קוקט קיינן איין מת אמיל זאגן זען עס ליענט דאס כתב פון דעם קבר.
 (יא) צעהן ערלייא זאכן האט אלכסנדרע מקרוו גיפגענט די זקנו הנגב וואס זיי זענן גרויסע
 חכמים גווען. (א) אויב פון איין עק וועלט ביי דער אנדערע עק וועלט איז ווייטער ווי פון
 הימל ביי צו דער ערד. אזוי האבן זיי געזענען פארט אז פון איין עק וועלט ביי דער אנדערע
 עק איז ווייטער. ווארן אז דוא זון שטייט איז מורה זייט אדער איז פערב זייט. קאן מען
 זיין איר איין קוקן. אין אז ויא שטייט אין מיט הימל קאן מען אין איהר גיט איין קוקען.
 (ב) אויב דר הימל איז צום ערשטן ביי שאפן גווארן אדער די ערד צום ערשטן. האבן
 זיי געזענען פארט אז דער הימל איז צום ערשטן באשאפען געווארען. דען דער הימל
 שטייט פריהער אין דער תורה. (ג) אויב די ליכט איז פריהער באשאפען גווארען אלס דער
 חושך. האבן זיי געזענען פארט דאס קאן מען גיט זענען. (ד) זענען הייסט איין חכם.
 האבן זיי געזענען פארט. דער מענטש וואס ער וויל עפיים טאן אין ער בארעכנט זיה פריהער
 וואס דער פון קאן ארויס קומען. (ה) זענען הייסט איין גבור. האבן זיי געזענען פארט.
 זען עס ביי צוויינט דעם זיך הרע. (ו) זענען הייסט איין עושר. השוכה. זען עס
 איז זיה משבח בתלמי. (ז) וואס זאל דער מענטש טאן. ער זאל לעבן. תשובה. ער זאל
 זיה חסות זיין איבער דער תורה אזוי וועט ער האבן לעבן. (ח) וואס זאל דער מענטש טאן
 דער זאל שטארבן. תשובה. אז ער זאל גיט עסן און טרונקען און זאל גיט תורה לערנן.
 איין זעט ער שטארבן. (ט) וואס זאל דער מענטש טאן אז ער זאל און גנומין ווערן ביי

מענטשין. השליכה. ווען מען וועט אים וועלן מאכן פאר איין פריס אדער פאר איין גבאי
 זאל ער נישט אן געמין. אזוי וועט ער קיין שונאים נישט האבן. אזוי האט דער ארפסגדער
 מוקדן צו זיי גיזאנט איה נויס איין עצה ער זאל זיא אן געמין דאס גבאות נאר ער זאל
 זיך נישט נרויס הארמון ער זאל שטענדיג ארום גיין מיט מענטשין. אזוי וועלן אים דא
 מענטשין לויב האבן. צו איז בעסער צוא רייזן אויף דעם נם אדער צו ווצין אונ דער
 היים. השליכה. עס איז בעסער אונ דער היים צוא ווצין דען דוא נאם רייזן אויף דעם
 נם האבן נרויס מוא איינער זיזא קומען צוריק אונ זייער לאנד. הקדוש פרוה הוא זאל בל
 ישראל געבין זייער פרינסה אונ זייער היים דאס מען זאל נישט דארפן צו רייזן אויף דעם
 נם אמן מלה.

פרק אחד עשר

אין דעם פרק וועט מען גיפונען דו ארי שפירד נערטער וואס שטיין אונ דער ליבער תורה.
 וואס עס איז גוט פאר דעם מענטש צוא דעם גוף אונ צו דער נשמה. אונ הרב דעם
 קאן ער ווכה זיין לעולם הקבא :

עס איז דא אשפירד ווארט ווען דיין חקר רופט דיה אייזיל. זאלסטו דיר אהן טאן דעם
 זאמיר. דס מיינט מען ווען דיין חקר טוט דיר אום רעכט זאלסטו דיה אונ אים נישט נאכס
 זיין. אונ זאלסט אים אפילו נישט ענטפערן. אזוי וועסטו ווכה זיין צו פיהל גוטס. אזוי וזיא
 מיר פרייגונ דא איין מעשה :

מעשה רב הונא בן רבי יהושע איז שלאף גינארין. אזו איז רב פפא צוא אים גינאנגן
 מבקר חולה זיין האט רב פפא גינעהן אז רב הונא איז שטארק שלאף ער האלט שוין ביי
 שטארקין האט רב פפא גיהויסן מען זאל שוין דער ווייל מאכן גרויס תכרובים. דער ווייל
 איז דער גוטער רב הונא צוריק גינגט גינארין. האט זיך רב פפא גישעמט ווייל ער האט
 גאר רב הונא דאס לעבן אפ גינאנט. אזוי האט מען רב הונא גיפרעגט פאר וואס רב פפא
 האט אים זיין לעבן אפ גינאנט. אזוי זאגט רב הונא עס איז רעכט. ווייל אונ הימיל האט
 מען מיר אויך מין לעבן אפ גינאנט. גאר ווייל איה האב מיר נהג גינען ווען איינער
 האט מיר געלעכטס גיטאן. האב איה מיר אן אים נישט נאכס גינען. דרום האט מען מיר מין
 לעבן אויף ווייטער גישענקט. גוא איר ליבע מיט. קאנט איר פאר שטיין ויער דאס שפירד
 ווארט האלט. דער איז ווכה אז ער ווערט ניצול פון מוים אונ קאן ווכה זיין לעולם הקבא.
 דאס אנדער זפירד ווארט איז. עס איז פאר האנדן איין צייט דאס מען מוז זיך פוקן. צוא
 איין פיקס האמשי דער פיקס איז דער קלענקער גירעכנט פון אלע היות. דאס מיינט מען
 ווען איינער דארף צו זיין חבר איין טובה האמשי זיין חבר איז אשעלעכטער. פון דעס
 וועגן זאל ער זיך מנגע זיין אונ זאל אים געמין. ווייל אונדערשט איז זיין צייט. ער קאן
 אנדערש נישט מאכן. דאס דרוקט שפירד ווארט איז פון דער פרוקען וואס האסט וואסער
 גימרינקן זאלסטו קיין ערד נישט אריין ווארפן. דס מיינט מען פון דס ארט ווס דו האסט איין סאר
 טובה גיהאט זאלסטו אים קיין רעה נישט טאן. דאס פירדע שפירד ווארט איז. ביי אונדערין
 וואס דאס ארומקייט איז גרעסער דעם שלעכט זיך דער רלות מיון נאה. וזיא פאר צייטען
 האבען דוא ודין גיברענט ווערע בפרוים קיין ורושלים דוא עשורים האבען דוא פירות
 גיברענט אונ גולדיע אדער אונ זילבערנע בלוים. אונ דוא ארומע לויט האבען גיברענט
 דוא פירות אונ הילצערנע בלוים. דוא עשירים האבן צוריק אהיים גיפירט ווערן בלוים זיזא
 האבען גאר דוא פירות אונעק גינעבין. אבער דו ארומע לויט האבן איבער גיליאט דו קלוב
 ביי דוא פרוים. אונ ספר בן סירא שטייט אז דעם עני גייט נאה דאס עניות. למשל איין
 ארומאן האט איין חזון גינויס איז דאס גירעדיג ווארין ער האט דאך נישט קיין געלד ער זאל
 מאכין

מאבין איין גרום הווי. איג או דער ענשר שפעלט לעבען אים איין הווי שפעלט ער שוין
איין גרום הווי. נוא אז עם רענגט אדער ווען עם גייט אשנייא רונט אלץ אראפ פון דעם
עושרס היז אויף דעם קליינעם הייזל וואס קער צום ארעמאן. אזוי איז דער ארעמאן
פאר זארגט. און אפילו ווען איין ארעמאן האט איין נויין גארטן. האט ער אויף איין בארג
וואס עס איז גיט טייער ווארין דער עושר קויפט זיך און דער גרער ער זאל גיט בארפן ארויף
צוא פירען קיין מיסט. ווארין עם איז דאך שווער צו פירען אויף איין בארג. און אז דער
ארעמאן ארבעט זיך שוין גוט אן און פירט אויף דעם בארג ארויף מיסט. קומט איין רעין
און יאנט אפ דאס מיסט און דער גרער וואס דער נויין גארטן קער צום עושר. פאר
שפארט גאר דער עושר צו מיסטיקן. אזוי בלויבט דער עושר איין עושר און דער בלות
בלויבט בלות. דאס פינפטע שפירף ווארט איז. שלמה האט גוזאנט דו פיס פון דעם מענטש
וענען ער איז ווי אלץ דעם מענטש ברענגין וואס איז אים פון גאט אויף גיליינט ער זאל
דארטין שפארבן ווי מען וועט ועהן דו מעשה :

מעשה שלמה המלך האט גיהאט צוויי שרייבערס ווי וענען גינען נאר שיינע מענטשן. איינער
האט גיהייסן אליהורף. און דער אנדערער האט גיהייסן אהיה. איין מאהר ועהט
שלמה המלך דעם מלאך המות ווי ער איז ווער טרויריק. אזוי פרעגט ער אים פאר וואס
ער איז היינט מיין טרויעריג ווי אלע טאג. אזוי זאגט אים דער מלאך המות מען הייסט
מיד איה ואל פון דינע צוויי שיינע שרייבערס דו נשמות צו נעמען. ווי שלמה המלך האט
דאס גיהערט. אזוי האט ער גינטען דו ביידו לויט און האט ווי איבער גיגעפן צו די שרים אז
זיי זאלן ווי איבער פירן און דעם מקום וואס הייסט לוי. וואס און דער שטאט שפארבט
קינער גיט דער מלאך המות קומט גיט אהין. ווי דו צוויי לויט וענען גאר ארבעט גיקומען
דעם טייער פון דער שטאט אויף דם ארט הט דם מלאך המות צו זיי גיקאנט צו גיין וענען זייא
תיבף גישפארבן. דעם אנדערין טאג ועהט שלמה המלך דעם מלאך המות דאס ער איז
שפארק לוקסניג אזוי פרעגט ער אים. וואס ער איז אזוי לוקסניג. זאגט דער מלאך המות
וואס זאל איה גיט לוקסניג זיין. ביי אהער האב איה דינע צוויי שרייבערס גיט גיקאנט טאג
ווייל ווער גר דין איז גיט גינען ביי דיר אין שטוב זייא זאלן שפארבן האב איה צו זיי קיין
שליטה גיט גיהאט. אבער אז דו האסט זייא גושקט אויף דעם ארט וויא ווער גר דין
איז ווי זאלן שפארבן. אזוי האב איה ביי ווי דו נשמות צו גינעמן. ווי שלמה המלך האט
דאס גיהערט. זאגט שלמה המלך דו פיס פון דעם מענטש וענען ערביס דאס ווי מיין אים
פירן צו דעם ארט ווי דער גר דין איז. דרום זאל זיך דער מענטש גיט מצער זיין ווען
עס טרעפט אים חס זעלם איין צרה אויף דעם וועג וואס דאס איז ארעם פון גאט דער גר
דין איז אזוי. דאס זעקסטו שפירף ווארט איז דער בלות שטייט אן דו ירדן ווער שוין.
ווי איין רויטע צוים צו איין עוים פערף. ווי מיר גיפונען און דער נמא הקב"ה האט גיט
גיפונען פאר דו ושראף קיין רפואה גאר דעם בלות. דענמאלט ווערט דער מענטש גרעירג
און פרום. אזוי ווי מיר גיפונען אז פאר צייטונג וענען דו דעקסט צדקים גרויסע ענום גינען
וויא מיר ברענגען איין מעשה :

מעשה רבי אלעזר בן פרת אז גינען איין גרויסער עני. איין מאל האט זיך דער גיטער
רבי אלעזר מקיז רם גינען און האט גיט גיהאט וואס ער זאל עפוס גוטם טועם
זיין. אזוי האט ער גיפונען איין היפמיל קנאביל הט ער דאס גיגעסן. האט ער גיחלישת.
וענען צו אים דו רבנים גיקומען מבקר חולה זיין. האבען ווי גינען ווער וויינט אונלאכט
און איין פונק פייער גיט אים פון זיין פנים. ווי ער איז צו זיך צוריק גיקומען. האבין דוא
רבנים אים גיפרעגט וואס דאס צייטונג וואס ער האט גילאכט און גוויינט און דו פונק
פייער וואס עס איז אים פון פנים. אזוי זאגט ווי רבי אלעזר איה האב דו שקנחת גינען

ברך פרק אחד עשר אנרהם

אזוי האב איך גיזאנט רבונז של עולם ווי לאנג נאך וועל איך מין צייט אונ דלות פאר
 גרענען. אזוי זאנט הקב"ה אלעזר מין קינד מין מול אזי דאס. דו מוזט זיין איין עני.
 באס דו ווילסט דו וועלט הרוב מאכין. קאנסט דו אפשר האבין איין אנדער מול. אזוי
 האט רבי אלעזר גיזאנט רבונז של עולם דו ווילסט פאר מיניט וועגן דו וועלט הרוב מאכין.
 אונ דער נאך איז ערשט אפסך אויב איך וועל זיין נישט מול האבין. לאז שוין ליבערש
 בלייבן ביזא דעם ערשטן. אזוי האט רבי אלעזר גרענט וועלמי זארו וועגן מער אז די
 וואס איך האב שוין אפ גילעבט צו דו וואס איך וועל נאך געבין. האט אים תקדוש ברוך
 הוא גיזאנט דו זארו וואס האסט שוין גילעבט זענען מין. אזוי האט רבי אלעזר גיזאנט
 ווען איך האב שוין עם מיינסט מיניע זארו אפ גילעבט. וויל איך נישט אז תקדוש ברוך הוא
 זאל דו וועלט פאר מיניט וועגן הרוב מאכין. אזוי זאנט אים הקב"ה. ווייז דו ווילסט נישט
 אז דורך דיר זאל דו וועלט הרוב ווערין. דער פר וועל איך דיר געבין לעולם הבא. דרייצן
 געה מיט באלוס אייל דו זאלסט דיר אונ דעם בארוי. אזוי זאנט רבי אלעזר רבונז של
 עולם מין וועסטו מיר נישט געבין נאר דאס. זאנט הקב"ה זארו ביני תברים נאר נישט
 האבין. זאנט רבי אלעזר באגער איך דען פון זעלכין וואס ער האט מין נישט. דאס מיינט מען
 דו קאנסט מיר גיטו געבין אונ דו האסט פאר מיני תברים וועגן איך אויף. אזוי האט אים
 דו שכינה איין זעל געגעבן אונ דעם פנים אז עם איז איין פונק פיער ארום פון זיין פנים.
 גיזאנט האט ער ווייז ער האט גיהערט אז ער האט שוין אפ גילעבט עם מיינסט זיני
 זארו. אונ גילאכט האט ער ווייל ער האט דו שכינה געווען. דרום זאל זיך קינער נישט
 זארגן וואס ער האט דעם דלות ווייל זיין מול איז אונ אנדערש קאן נישט ווערין : דאס
 זיבענטי שפירף זאראט איז. דאס רחמנות פון איין פאטער איז אויף זיין זון. אונ דאס רחמנות
 פון דעם זון איז אויף אויף זיין זון דאס מיינט מען איין פאטער האט רחמנות אויף זיין זון.
 אבער דער זון האט נישט קיין רחמנות אויף זיין פאטער. אזוי דער מענטש אויף האמשי ער
 נישט זאראט פון דער גדולה דאך האט ער פבוד. אבער צו דעם גרעסטן פבוד האבין מיר
 נאך צו דער זאראטין זמן מלה :

פרק שנים עשר

אין דעם פרק ווערט גערענט דו אלי מרות זאס דו מענטשין האבין אונ זיך ווס דו מרות
 קומן דורך דו מלות פון הימיל. וועלכער עם ווערט גיבורין אונ זונטיג דער איז איין
 דער פונקטיריש איין דערשיר רשע. ווייל אונ זונטיג איז בשאפן גיזארו דו לעבט מיט
 דער פונקטיריש. דו לעבט איז איין צדיק אונ דו פונקטיריש איז איין רשע. וועלכער עם
 ווערט גיבורין אונ מאנטיג דער איז איין גען. ווייל אונ מאנטיג איז זיך דס זאסער אפ
 גימילט פון דער וועלט : וועלכער עם ווערט גיבורין אונ דנקסיג דער איז איין עושר. אונ
 איין זניא ווייל אים דינסטיג איז בשאפן גיזארו דו קרייטטיגער וואס זיי זאקסין פיל. נאר
 זיי זאקסין פאר מיטש : וועלכער עם ווערט גיבורין אונ מיטוואך דער איז אהנס ווייל אים
 מיטוואך איז בשאפן גיזארו דו ליכט וואס זיא איז קלאר אונ לומער : וועלכער עם ווערט
 גיבורין אונ דאנערשטיג דער איז איין בער זמלות חסדים. ווייל דענמאלט איז בשאפן
 גיזארו דוא פיש אונ דו פיניל. וואס זיי ווערין גישפויזט נאר פון הקדוש ב"ה פון בלוי
 דער : וועלכער עם ווערט גיבורין אונ פרייטיג דער איז מיט בלוי מצות. זארו דער
 סדר איז אונ פרייטיג טוט מען מצות לכבוד שבת : וועלכער עם ווערט גיבורין אונ שבת :
 דער שטאנדיג אונ שבת. ווייל מען האט איבער אים מחלל שבת גיווען. ווען ער איז
 גיבורין גיזארו. איז זיין עניש אז ער זאל שטארבן אונ שבת : אמיל זארו אז וויא אזוי
 עם פירט זיך מיט דעם זענטש. דס גרענט דאס מול פון דו שעות. עם איז פר האנדן

פרק שנים עשר אברהם ברוך

את היסוד ויבצע סולות וואס יעריר טאג גייט ארויס און איין אנדר מיל. אזוי ווי מיר שרייבן דא. ווער עם ווערט ניוורין און מיל תמה. דער איז איין ערלוקער יוד. ער פאר לאנגט גיט קיין פרעמס. און זייני עצות ווערין אהן גינובין ווארין וויא זענין קלאר אזוי וויא די זון איז קלאר. ווען ער וויל אפילו איין גנב ויין האט ער דער צו קיין מיל גיט: וועלכער עם ווערט ניוורין און מיל בוכב נונה. דער איז איין עושר און איין זנאי. ווייל דס איז פייער האט ער און יזה איה פייער: וועלכער עם ווערט ניוורין און מיל בוכב. דער איז איהם ווייל דאס מיל בוכב איז גיט ווייט פון דער יזהן איז עם קלאר און דוופער. אזו ווי די הקמה איז לויטער: וועלכער עם ווערט ניוורין און מיל לבנה. דער פאר געמט אלו שלעכטמקייט אז עם קומט אים פאר. אזו ווי דוא לבנה האט פאר נוסין אז מען האט זיא פאר קלענערט. אויף וועט ער ויין לעבין פאר ברענגין ער וועט בויען און איין לויטן. אזו ווי די לבנה דא ווערט זיא גרעסער און די ווערט זיא קלענער. אויף וועט ער מענטשן אום רעכט טאן און פון דעם וועט ער לעבין. אויף וועלן וויגע סודות גיט גיוואר ווערין. איז אז ער וועט וועלן איין גנב ויין וועט ער דר צו מיל האבן: וועלכער עם ווערט ניוורין און מיל פון שבתאי. וואס ער וועט האבן במחשבה צו טאן וועט עם אלעס במיל ווערין וועלכער עם ווערט ניוורין און מיל צרק. דער איז איין צדיק ער גייט נאך בלוז מצות וועלכער ווערט ניוורין און מיל מאדים. דער מוז ברוט פאר ניסין. אודער ער איז אשחם אודער איין קצב אודער איין בלבויר אודער איין גנב אודער איין סוהר:

פרק שרשה עישר

אין דעם פרק ווערט נישריבן ווי דער מענטש ואל יזה אפ טאן פון גאוף. ווייל דער עזש איז דער פון ווער גרויס. אונזערי תבנים שרייבן ווער עם איז איין בעל גאוף. איז גלייך ער וואלט יזה ממיר גיווען דיו אודער ער איז ווערט מען זאק אים צו שניידן אויף שטיקער. לכוף ווערט ער שטארק שפל ביי יעדערין. אויף די בעל גאות זענען קיין תחות הפתחים גיט אויף. אויף קלאנט די שכינה אויף זיי. הקדוש ברוך הוא זאנט דאס מיט זיי טאן ער צו זאמען אויף דר וועלט גיט ויין. ווען עם קומט אויף זיי אפילו איין קליינע צדה אזו גייען וויא בארן פון דער וועלט: פאר צייטן האבן דוא מענטשן פון יזה נאר ווייניג ניהאלטן:

מעשה רבי הניח בן הרדיונים שאכתער איז געאנגן און דער גאם האט זיא גייען דוא חשוכים פון רום. ווי זיא גייטו. האבן זיי גיאנט אז זיא גייט מיט אביסעל גאוף. ווי זיא האט דאס גיהערט איז זיא נאך מיין מיט גאוף געאנגן. האט זיא הקדוש ברוך הוא גישטראפט מען האט זיא און הפסקה גיגעט און איין הירין הווי. און רבי מאיר'ס ווייב איז גיווען איהר שוועסטער. האט זיא יזה שטארק גישעמט אז איר שוועסטער ואל און איין הירין הווי ויין. אזו זאנט זיא איה וועל פרובין. באם מיין שוועסטער איז נאך דיין וועט מיר איין גם גישעהן איה וועל זיא ארויס געפין. באם זיא איז שוין אום היין וועט מיר קיין גם גישעהן. אזוי האט זיא מיט זיה מיט גינומען איין מעסטל מיט דנקאמין און זיא האט זיה פר שטעלט פאר אמאנס פרשוין. און איז געאנגן און הירין הווי צו איר שוועסטער. און זיא זאנט צו איר. טוא מיר ביין ווילן. אזו זאנט זיא איה בין איצונד אנדה. אזו זאנט זיא איה וועל ווארטן ביו איר וועט פאר ביי גיין. אזו זאנט זיא נאך וואס זאלסטו אויף מיר ווארטן. עם איז נאך דא נאך פיל זונות וואס זיי זענן פיל שענער פאר מיר: ווי רבי מאיר'ס ווייב האט דאס גיהערט האט זיא פאר שטאנן אז איר שוועסטער איז נאך היין. ווארין אז זיא האט מיר גיאנט אעלכי אויס הייד. גיוויס האט זיא געדערען אזו נענטערט דרום וועט מיר איין גם גייען. אזו זאנט זיא צו דעם שומר תם האט

אכסמו גינעבין אויף איר שוועסטער . נא דיר דאס מעסטיל מיט דוקאמין און לאז ביין
שוועסטער פרייא . און זאגט איר דער שומר . ווי קאן איך דאס מאהן . איך האב מורא
פאר דעם בלד ער וועט גינאר ווערין . און זאגט זי צום שומר אז דער בלד וועט גינאר
ווערין . קענטו העלפט דוקאמין שומר געבין וועסטו גינאר ווערין . און דא אנהער
העלפט דוקאמין וועסטו דו האלטן דיר אזוי וועסטו איין עטער זיין . אזוי זאגט דער שומר
צו איהר ווי מיין ליבע פרייא זיין . עצה איז גוט . וואס וועל איך אבער מאן אז איך וועל
מיין דאס גאנצע דוקאמין אוועק געבין . און דער צווא וועט מיך נאך דער בלד מסית זיין .
אזוי זאגט אים רבי מאירס נויב . איך וועל דיר דער צו געבן איין רפואה . און דער
בלד וועט דיר וועלן מסית זיין זאלסטו זיך נאגן . אלקה דמאיר עננא אלקה דמאיר עננא
דאס איז שטימש דער גאט פון רבי כארי זאל דיר געטפעען . און וועסטו גינאר ווערין .
און זאגט דער שומר דו רפואה איז ווער גוט . איך ווייס דאך אבער גיט אויב דאס
איז אמת . און זאגט זיך דאס האסט רעכט . מאך איין פרוב . דא איז דא הינד אז מען
צעקט וויא אזוי עסן וויא אויף איין מענטש . דרום געס איין שטיק ערד און נארף וויא
אזוי וועלן וויא דיר וועלן צו רייסן . זאלסטו זאגן דער גאט פון רבי מאיר זאל מיר העלפען
וועסטו זען אז דא הינד וועלן דיר נאר גיט מאהן . דער שומר האט אזוי גיטאן . ער
האט דו הינד גינארפן אשטיק ערד . וויא זי זען צו אים צו גילאפן און זאגט ער דער
גאט פון רבי מאיר זאל מיר העלפן . אזוי זען דו הינד היקף פון אים אוועק גינאגן . ווי
דער שומר האט דאס געזען האט ער צו גינמען דאס מעסטיל דוקאמין . און האט איהר
דו שוועסטער פרייא גילאזט . לסוף איז דער קינער דס גינאר גינארין . האט דער געס שומר
גינארין געגן . וויא מען הט אים גיפירט צו דער הרה . האט דער שומר גינאגט דער
גאט פון רבי מאיר זאל מיר העלפן . אזוי האט מען אים נאר גיט גינאגט מאן . און מען
האט אים פרייא גילאזט . נאר זי האבן אים גיפירט וואס דאס במינים וואס מען קאן אים
גיט מאן . האט ער זי דער צוילט . אז רבי מאירס נויב האט אים און אויס גילעדנט .
און האט דער בלד גינארין מען זאל אפ מאלן דו צורה פון רבי מאיר . און מען זאל ווא
שטעלן אויף דעם פויער דאס איז איין באוויז אז ווער געס וועט זען רבי מאיר זאל אים
זען און דער הפוסה . און מאך האבן אים רוא שומרים דער זעהן . זענן זיי איהם נאך
גינארין וואס מיט הקב"ה האט אויף דעם אורט גישטעלט איין הירין היין . און רבי מאיר
איז אריין און דעם היין . אזוי האבן דו שומרים גינאגט דאס איז גינאר גיט רבי מאיר נארף
ער וואלט גיט גינאגן און איין הירין היין . אמיל לייט זאגן אז עס איז אים און איין גס
גישען אז עס איז דארטן גישטאנען מדיפה עסן האט ער איין פינגער איין גיטונקן . און
דעם אנהערין פינגער האט ער אין טייל גינארין . האבן וויא גימינט אז ער האט מרובות
גינעסין . כון דאס גיט זיין רבי מאיר . און איין טייל זאגען אז איין גס איז אים גישען .
אלער הנהיב האט זיך פאר שטעלט פאר איין זונה און איז ארוף גיפאלען דעם רבי מאיר
אויף זיין טאלן . האבן דו שומרים גינאגט אז דאס איז בודאי גיט רבי מאיר אבער דעם
איז ער ניצול גינארין אבער פון דעסט וועגן האט ער גיטמט אנמלוסן און איין
אבער מדינה אריין טא מינע ליבע לייט קענט איר זעהן וואס דורה גארה קען קומען .
אז אלעס איז איר גישען טייל וויא איז גינאגן מיט גארות . אבער דעם זאל זיך זעהן
מענטש אפ הימען פון גארה וועט ער איה גינאר ווערין פון אלעס זאלעך און פון ביין .
זעקט נאר אז דו מדה פון הקדוש ברוך הוא איז גיט גליה צו דער מדה פון איין מענטשין .
נארין אז מענטש איז הורה און חשוב אזוי באגענט ער זיך מיט איין אנהערין חשוב .
אבער מיט און מענטש וואס ער איז שאל און גירעניג שעמט זיך דער איש חשוב ער
זאל זיך מיט אים שטעלן שטיקן . אבער דא מדה פון הקדוש ברוך הוא איז גיט און

אמשע ער איז זייער הויף פון העקט ווענין זעהט ער דוא ניהרנע מענטשן און דו וואס
 ווענין שפיל: אונזערי תולדותי חכמים שרייבן ווען איינער איז תלולה מוצא שם בע אויף
 ין חבר העלפט גיט קיין תשובה. אוד ווען מיר ווי גרויס דער מענטש איז פאר הקדוש
 ריה הוא אז ער האלט זיך שפיל. ווארון ווען דאס בית המקדש איז גיטשאנן אז איינער
 אט גיברענגט איין קרין מנחה דאס איז גאט גיגעבן שבר פאר איין מנחה. און ווען איינער
 אט גיברענגט איין קרין עולה דאס איז גאט גיגעבן שבר פאר איין עולה. אבער היינט
 ו מיר האבן גיט קיין בית המקדש בקרוב צו זיין קרפנות. אז דער מענטש וואס האלט
 זיך שפיל איז ער מקפיד שבר פון גאט גלייך ער האט מקרוב גיטעוון פיל קרפנות און דער
 אט ער האלט זיך שפיל טאקט אים גאט גרויס און אבער דער וואס עס האלט זיך גרויס
 וואקט אים גאט שפיל. און וועלכער מענטש ער וויל מוט גיטאלד זיך זעבן גדולה גיט פון
 ים דו גדולה אונזען. אבער דער וואס האמט גאר גיט אויף גדולה צו דעם קומט ווא
 זא גדולה. דען דער גון אדם וואס ער איז איין בעל זאנה. האבן אפילו זינע אייניגע
 זייט וואס זיי זענען און זיין הווי קיין נחת גיט פון אים:

פרק ארבעה עשר

אין דווען פרק ווערט בייא שויר ווי דער מענטש זאל לעבן נאר מיט בלויז שלום און מיט
 אהבה וועט אים זיין גוט אויף דער וועלט און אויף זענער וועלט. אונזערי חכמים
 גרייבן אז אוד דבייא זאכען שמיים דוא וועלט. איינס איז פון דוא דריי זאכען שלום
 זען בארף שלום האבן מיט אלי לייט און מיט זיין פרווא און קינדער און מיט זינע קרובים
 און מיט פרעמדי לייט קער קען אויף שלום צי האבן. אזו ווי מיר גיפונען און דער גמרא
 דבי יוחנן גון זאיי האט מיט אלי לייט שלום ניהאט. ווען אפילו איין נכרי הט אים באגענגט
 הט ער מיט אים פרוז אהן גיהויבן צו היידען. דער וואס ער האט שלום מיט אימלעכן
 איז ער אהן גינטיין אין איז חשוב און דו אויגן פון מענטשן אין און דו אויגן פון השירה.
 אזו ווי מיר גיפונען און דער גמרא. ווי זען בארף אימלעכן בכבוד האלמען און מיט
 שלום לעבן. עס שמיים גיטרובן פאר וואס איז דער מענטש אליין זשאפען גינארין.
 אלי זאכען דאס איז אויף איין מאל באשאפען. און דער מענטש איז נאר איינער
 באשאפען גינארין דאס מיינט מען אדם הראשון. דאס האט הקדוש ברוך הוא אלץ גיטאן
 דרי דער מענטש זאל שלום האבן חסד. ווארון ווען הקדוש ברוך הוא זאל גינען
 באשאפען זיין מענטשן וואלט פון דעם ארויס גיקומן פיל קריג דען איינער וואלט גינאנט
 זא דעם אנדערן זיך פון אצדיק און דו מיסט פון ארשע און דער אנדערער וואלט
 זעכט גלייכן אוד אזו גינאנט. דרום האט גאט ברוך הוא גאר איינים באשאפן דרי ער
 אל גיט האבן וואס פאהר צו נארפען. ווען איינער האט אויף זיין חבר זענאט חנם קומט
 זון דעם ארויס פיל קריג און זיין פרווא איז ספול און זינע זיין און מעכטיר שטארבן
 אים חס ושלום ווען זיין זענין גאד קליין. אונזערי חכמים שרייבן ווען איינער האט שלום
 מיט זיני שכינים און ווער עס איז מקרב צווי וינע קרובים דער זעלבניגער האט איין
 רוימען שבר און ווען ער רופט צו הקדוש ברוך הוא אז עס איז צוא אים איין צרה אזו
 זערט ער גלייך גיהאדפן. אבער דער מענטש וואס האט ליב קריג דער ווערט גיט זעה
 גיהאדפן און איין ער צרה. דען שלכה הקלה האט גינלעכניג קריג צו איין שפראם וואסער
 זאס ווערט אלי מאל ברייטער אזו ווערט דוא קריג אלי מאל גרעסער. אונזערי חכמים
 שרייבן ווער עס קריגט מיט זיין חבר אזו ער איז אבער בעטין פאר מענטשן. ווען
 אבער זיין חבר איז שוין מוט מוז ער גיין אויף זיין חבר און מיט זיך זעבן מענטשן
 זען זאל פאר זיין זאגן איה האב גינזינגט צו דעם גאט פון ושראל. און צו דעם וואס לונט

כא איה האב ביו נהרעט אויף אים. מיר גיפונען אונ דער גמרא וויא פאר צייטן האבן זיך
 דו מענטשן גביר אן גיטן אפילו נאך דעם טויט אונזערי חכמים שרייבן ווען איינער הייבט
 אויף זיין האנד אויף זיין חכר אפילו ער האט אים נישט גישלאגן הייסט ער שוין איין רשע
 ווען צו צייטען איינר מיט דעם חכר קרוגט זיך ואל ער זעהן שלאס פאכין און זאלן זיין
 נויטער נוסע פריינד אזוי מיר גיפונען ביי גרויסע לומדים און צדיקים :

מעשה איינער האט גיהיסן רבי מוי דער זיתן פון רבי יונה אמאהל האבן זיך דו לויט
 פון דעם נשיא מיט אים גיקרוגט וואס מוט דער הייליגער רבי מוי ער איז גינאנען
 אויף דעם חכר פון זיין פאטער רבי יונה און האט גיקלאגט פאר דעם פאטער אויף דו צרות
 וואס ער האט פון דוא לויט פון דעם נשיא. אמאהל האט זיך גימראפין אז דוא לויט זענן
 פאר בייא גיפארין פאר זיין פאטערס חכר זענן דו איינלין גיבליבן שטיין און האבן נישט
 גיקענט גיין נויטער און זיי האבן פאר שטאנן אז דאס איז נוייל ווי סתהן ארן צרות זיין
 זעהן האבן זיי אויף זיך מקבל גינעוין אז זיי זאלן שוין מער קיין צרות נישט אהן סתהן צו
 רבי מוי האבן זיי ערשט גיקענט אונעק גיין פשלוס. דרום קער זיך אימטעכער ווד גינעוין
 אז לעבן מיט זיין חכר מיט שלום און אהבה. אונזרי חכמים שרייבן ווען דוא זעהסט אז
 צוויי משפחות קרוגען זיך פמיר זאלסטו וויסן אז און איין משפחה איז דא איין פסול און
 דקרוש ברוך הוא מאכט דו קרוג בכיין כדי זיי זאלען זיך נישט משהה זיין מיט אנאנדרי.
 אמאל איז גינעוין איין מאן מיט איין פרויא און זיי האבן שטענדיג גיקרוגט אום פרייטאג
 צוא נאכטס איין ניקטן צו זיי רבי מאיר און האט גימאכט שלום צווישן זיי אזוי האט ער
 גיטאהן דריי מאל. ווי עס איז גיקומן דער דריטער פרייטאג צו נאכטס האט מען גיהערט
 איין קול פון דעם הזוז וואס האט גישרענען וויי איז צו דעם שטן וואס רבי מאיר האט איהם
 פאר טרובען פון דארטען. דרום זאל יעדער לעבן בשלום מיט זיין נוייב און מנהגער
 זאפערט אז עס קומט דער הייליגער שבת בארף מען בנודאי זענן מיט שלום און אהבה
 בזכות זה וועט אונז השי"ת מציל זיין פון דעם שטן אמי סלה :

פרק חמשה עשר

אין דעם פרק ווערט דער ציילט ווי אזוי מען זאל פאטער און מוטער ערלויב האלטן. אונזער
 הייליגע תורה האט פיהר גינען מען זאל ערלויב האלטן פאטער און מוטער גביר מען
 זאל לאגן לעבן. און דאס איז דו פינעפטע מצוה פון דו עשרת הדברות. דו תורה האט
 דעם גביר פון פאטער און מוטער גינלעכיגט צו דעם גביר פון הקדוש ברוך הוא. תארין
 אזוי ווי עס שטייט מען זאל מורא האבן פאר פאטער און מוטער. אזוי אויף שטייט אין
 דער תורה מען זאל מורא האבן פאר השי"ת :

מעשה דו מוטער פון רבי פרפן איז אמאל גינאנען שפאצירן און איר הויף אום שבת
 אזוי איז איר דער שוה אויף גירוסין גינארין וואס האט גיטאן דער רבי פרפן אז
 זיין מוטער זאל קומען אהיים האט ער גיליינט ווייג הענד אונטער אירע פיס און זיא איז
 אויף זיי גינאנען ביו זיא איז ניקמען אויף איר בעט. אמאהל איז רבי פרפן שלאף גינארין
 זענען ניקמען די רבנן צו אים מבקר חזרה זיין האט זיין מוטער גינאנט צו די רבנן זיי זאלן
 הפלה טאן פאר איר זיין ווייל ער האט אזוי פיל נהג גביר גינעוין אן איר און האט זיי דר
 ציילט די נאנצי מעשה וויא אז ער האט ווינע הענד אונטער אירע פיס גיליינט ביו זיא איז
 ניקמען אין הויף אריין. האבן די רבנים איר גיענטפערט ווען אפילו ער זאל גינעוין דוד
 שוויגט מאל אזוי פיל גביר אפ גיבן וואלט ער אפילו קיין העלפט גביר. אס נישט סתמים
 גינעוין גביר דו תורה האט אן גינאנט :

פון דער מעשה זאל זיך אישמעלכר און מוכר ארום געמען ווי אזוי מען זאל ערליך האקען
פאטער און מוטער :

מעשה דו מוטער פון רבי ישמעאל איז אמאל גיקומען און בית המדרש און האט זיך
גיקלאגט פאר די רבנן אז רבי ישמעאל וויל נישט געהן כבוד זיין אן איר האבן זיך
די רבנים דער שראקען אז רבי ישמעאל זאל הליכה נישט מקום זיין פיבור אס און זיי פרעגן
זיא מיט וואס ער איז נישט געהן כבוד האט זיא גוואלט אז ווען ער קומט פון דעם בית
המדרש וויל זיא אים וואשן זיינע ביים און דאס וואסער וויל זיא מרגנקען און איה וויל זיא
נישט פאלצן האבען אים די רבנים גוואנט האמשי דיין פונה אזוי צו גומען נאר וויל דיין מוטער
וויל דאס מוסמו מאהן איר רצון . דער פאטער פון רבי זעירא איז גישטארבען נאך ווען זיין
מוטער האט אים גיבראגען און זיין מוטער איז גישטארבען היבף אז זיא האט אים נאר
גיווען . אזו פלעגט זיך רבי זעירא תמיד מצער זיין און פלעגט זאגן ווען איה זאל האבען
פאטער און מוטער און זאך זיי כבוד אב געפיין וואלט איה מיר פאר דונט דס לעכטיגע גן
עדן . ווי ער האט אבער געהערשט די צוויי מעשות פון רבי ישמעאל און פון רבי טרפון פון
כבוד אב ואם האט ער גוואנט גלויבט איז השירה וואס איה האב נישט זוכה גיווען צו האבען
פאטער און מוטער ווויל איה וואלט נישט גיקומען לעכט מקום זיין די מצוה פון
כבוד אב ואם . די מצוה פון כבוד אב ואם איז צו טיילט איה צוויי חלקים . איין מצוה הייסט
טורא דאס הייסט דו זאלסט טורא האבען פאר פאטער און מוטער דאס מיינט מען זאלקט נישט
זיצען אויף זייער ארט ווי ער זיצט און ער זאל נישט רידן ווע זיין פאטער דארף רידן און
ער זאל נישט אפ ליקענען זיין פאטערס הייד . און איין חלק הייסט כבוד מען זאל ערליך
האלטן פאטער און מוטער דאס מיינט מען אז מען זאל זיי גיבען עסן און מרגנקען ער זאל
זיי אהן טאן די מלבושים און די שיה ער זאל זיי אריין פירן און שטוב אריין און זאל זיי
ארויס פירן ווען זיי דארפען . און אפילו אז ער טוט שוין אזוי ווי דא טייטט מוז ער דאס
טאן מיט דעם גאנצן הארץ און מיט גומע ליבע הייד . אונזערע חכמים שרייבען . אמאל איז
פאר האנדען אז איינער נישט עסן פאטער און מוטער גישטאפטע און פעטי הינער און פון
דעכט וועגן פאר דונט ער וויל חס ושלום דאס גהינם פאר זיי . אמאל איז פאר האנדען אז
איינער לאזט זיין פאטער מאהלין און די מיטשטיינער און פון דעכט וועגן פאר דונט ער זיך
דאס גן עדן אהן זיי :

מעשה איין גכרי האט גיהייסן רמא בן נתנאי ער איז אמאל גיעסן צווישען די חשובים פון
רום און האט אויף זיך אן גיטאהן איין חשוב טינער קלייד פון גאלד גישטאקט און
זיין מוטער גיקומען צו אים און האט אפ גריסען זיין קלייד פון אים און האט אים מיט דעם
קלייד גישלאגען אויף זיין קאפ און האט אויף אים גישפינען און ער האט נאר שמוי גישווינען
נאך מער איין שיה איז איר אראפ גיפאלען פון דעם פיס האט זיך דער גכרי אן גיבוניגען און
האט איר אן גיטאהן דעם שיה . היינט זעהט נאר ווי איין גכרי האט מקנים גיוועזן פיבור .
וואס זאלין מיר שוין טאן . רבי יוסף אז ער פלעגט הערען אז זיין מוטער קומט האט ער זיך
אויף גישמעלט ער האט גוואנט איה וועל טיף אויף שפעלין פאר דר שכינה ווס זיא קומט .
דבי יותן זאגט וואל איז דעם מענטש וואס ער האט קיין מאל נישט גוועהן זיין פאטער און
מוטער ווארן עס איז ווייער שווער מקנים צו זיין די מצוה פון פיבור אב ואם דבי שותפים
זענען בחברותה ביי דעם מענטשען . הקדוש פרוך הוא און פאטער און מוטער . דרום דער
וואס האלט ערליך פאטער און מוטער איז גלייך ווי ער טיילט אפ כבוד צו גאט פרוך הוא
און די שכינה ויהי צווישען זיי . אבער ווען ער איז מצער פאטער און מוטער איז ער מרחק
פון זיך די די שכינה דרום זאל יעדער מענטש אויף זיך מקבל זיין ער זאל מבכר זיין פאטער
און מוטער וועט ער לאנג לעבן אויף דער וועלט און וועט האבען עולם הבא :

ברך פרק ששה עשר אברהם

אין דעם פרק ווערט באשריבען ווי אזוי מען זאל שבת ערליך האלטיג זעהן מאנס פרשני
 יתן ווייבער איבערזיכור זאל זעהן צו מאכען פרו שבת אינדער עס ווערט שפעט . דאך
 יעדער מענטש אלץ עפוס טאן לכבוד דעם הייליגען שבת . האמטשי ער האט פיל משתדל
 אזוי ווי מיר גיפונען פאר צייטונגס האפען אלע גרויסע לומדים און השוטים עפוס גיט
 לכבוד שבת . רב ספרא האט איין קאפ פון איין ביהמה אפ גיברוים לכבוד שבת . רבא הא
 די פיש גימאכט לכבוד שבת . רב הונא האט די לעכט אן גיצונדיגן לכבוד שבת . רב פפ
 האט די עיזן צו רעכט גימאכט לכבוד שבת . רבה רבב יוסף ווי האפן האלץ אן גימאכט
 מען זאל קאכין לכבוד שבת . רב זורא האט פיער גימאכט לכבוד שבת . רב גרמין פרו זאל
 האט ארע פלים גימאכטן אויף וויי אקסלין לכבוד שבת . ער האט גימאכט ווען עס זאל ז
 אים קומען איין השוקר אורה ויאלע ער גילאפן און מכין גינען ער זאל דעם אורה מכין
 זיין . ווי אזי פאר האנדן איין פעסירער נאכט ווי שבת איז . זאל איד אים גיט מכבד זיין . דרו
 האט ער אלעס אלץ וימאכטן אויף וויינע אקסלען . געענן דער מצוה פון שבת . נוא ווי
 אוועלעט גרויסע לויט האפן ויה גיט גישעמט אריין עפוס צו מאן לכבוד שבת . דארפען מי
 זיה אונדז גיט שעמען דרום זאל יעדער עפוס מאן לכבוד שבת . אויך און ערב שבת נא
 מיטאג זאל מען זיה גיט זעצן עסין . צוויי משפחות זענען גינען און ירושלים . איינע הא
 אלי פרימאג נאה מיטאג זייער מאל צייט גיגעסן . די אנדערע משפחה האבען זייער מא
 צייט גיגעסן ווען דער רב פלעגט זאגען איין דרשה און שותל . אזוי זענען די ביידי
 משפחות אויס גירוסין גינארען פון דער ווערט יעדער מענטש בארף זעהן שבת ערליך צו
 האלטיג מיט עסין און מיט טרונקען . הקביה זאגט ווען דער מענטש האט קיין געלי גיט
 דער זאל קויפן אויף שבת . בארני דיר און איה הקביה וועל דיר געבן די זאלסט האפען צו
 ביצאלין . יעדער בארף זעהן ער זאל האבען ווייז אויף קידוש . רבי האט איין מאל גוזר פלענה
 גינען מען זאל תפילה מאן עס זאל גיין רענין . דאך איז קיין רענין גיט גינאנען . אזוי הא
 רבי גידיסין . אז רבי אילפא זאל זיה שפעלן פאר דעם עמיר און ער זאל תפלה מאן צו
 השירה עס זאל רענענען . וויא דער רבי אילפא האט גינאנט משיב דרום . אזי גינארן איה
 שטארקער ווינד ווי ער האט ווייסער גינאנט מוריד הנשם . האט אן גינאנען שטארק ווא
 רענענען . אזוי זאגט רבי צו רבי אילפא ווס פו אנרויסע מצות מוסמו . וואס דייענע תפלות ווערן
 רעפן אן גינענען . זאגט רבי אילפא . איה וואן איין איין קליין דארף וואס מען קאן גיט
 באקומען וויין אויף קידוש והבדלה . אזוי באמיה איה מיה און ברענג מיר פון ווייט וויין אויף
 קידוש והבדלה . כדי אלע דארפס לויט זאלן יוצא זיין . רבי זכאיש תלמידים האבען אים
 גיפרענט ליבער רבי זאג . פאר וואס די לעכט אזוי לאג . האט רבי זכאוי ווי גינאנט איה
 וועל איה זאגן . ווייל איה האב גינענה איה זאל שפענדיג האבן אויף שבת וויין אויף קידוש
 איין מאל האב איה קיין געלד גיט גימאכט איה זאל קויפן וויין . אזוי האט מין ארטע מוסער
 איר שליער פון קאפ פאר קופט . כדי איה זאל מיר קויפן וויין אויף קידוש . ווען רבי
 זכאיש מוסער איז גישטארבן האט זי איהער גילאסט רביי הנדערט פעסער וויין . ווען רבי
 זכאוי איז גישטארבן האט ער איהער גילאסט רביי טוונד פעסער וויין . ווארון הקדוש ברוך
 הוא ביצאלט מדה כנגד מדה : רבי תניא און רבי אושעא . וויא האבן זיך אלי פרימאג
 באשאפן מיט שמות איין נומ פעט קארב און האבן עס גינעסן לכבוד שבת : רב . הונא
 פלענט אלי ערב שבת פאר נאכט שוקן וויין משתת ער זאל צו קויפן דאס רעשט קרויט
 וואס גיפונט זיך און ער האט דאס גינארפען און וואסער . ער האט דאס גיטאן כדי דוא
 גערטערט זאל גיט בלייבן קיין קרויט וועלן וויא אלי ערב שבת ברענען צו פאר קופט .
 און ער האט עס גינארפן און וואסער אריין און די ארומעלייט האט ער גיט גינאנען געבן .
 זיין אלי זיך איה איהם גיט פאר לאיין . נאר ווי זאלן אלץ זיין לכבוד שבת . דרום

ואל אומלעכוד ועקן ער זאל שבת ערלויף האלטען. און זיין כוונה זאל זיין לישם שמים. אז
ועקט ער סארה זמים זיין בעולם הזה. ובעולם הבא.

פרק שבעה עשר

אין פרק ווערט באשריבען ווי אזוי מען זאל האלטן די מצוה פון בייז חולים ווי
דער שבר איז זייער גרויס. און דער תורה שטייט דו זאלסט נאך גיין נאך נאט וו
נויט מילויף איז. דאס מיינט מען דער מענטש זאל נאך גיין נאך זאמס מדות. הקדוש
ברוך הוא איז מבקר חולה אזוי זאל דער מענטש אייך מבקר חולד זיין. מיר גיפונען אז
הקדוש ברוך הוא איז גינאנגן צו אברהם אבינו מבקר חולה זיין. דאס מצוה פון ביכתי
חולים האט קיין שיעור נישט. אפילו דער גרעסטער חשוב איז מחויב מבקר חולה זיין דעם
גרעסטן ארופאן. ווען איינער נייט הונדערט מאל און איין טאג. ווערט וערד מאל גירעכונט
פאר איין מצוה. ווער עס נייט צו איין חולה. נעמט ער צו איין זעכציגסט חלק פון דער
קרענק. אונזערי תמים שרייבן. ווער עס נייט נישט צו איין חולה איז גלייך ער מויל אן דעם
חולה איין רצוה. דעם ערשטן טאג זאל מען צו איין חולה נישט גיין. אייך זאל דער חולה
דעם ערשטן טאג נישט זאגן אז ער איז קראנק. און ווי דבא איז שראף ניווארן האט ער
דעם ערשטן טאג גיהייסן דו סיהר צו מאכן. עס זאל קיינער נישט וויסן אז ער איז שלאח
ווארן דס מול קאן חי' דער פון ערגער ווערן. אבער דעם אנדערן טאג האט דבא גיהייסן
אויס רופען פאר אלע מענטשן אז ער איז קראנק. ווארן אז מיין שונא וועט דאס דער
הערן וועט ער נישט דער פרייאן. אזוי וועט הקדוש ברוך הוא אים להכעיס מיר גיוונד מאכן.
און אז מיינע גופע פריינט וועלן הערן אז אייך בין שלאף. וועלן וויא תפלה טאן פאר
מיינט ווענין. אייך זאל מען נישט מבקר חולה זיין נישט און דו ערשטע דריי שעות פון טאג
און נישט איך דו לעצטע דריי שעות פון טאג. ווארן און די ערשטע דריי שעות. איז דער
חולה פריש. אזו וועט ער מיינון אז ער איז שוין גאר גיוונד דארף ער שוין פאר וויינט ווענין
מקוין תפלה נישט טאן. און דו אונטערשטע דריי שעות איז דער חולה שטארק שוואך. וועט
ער מיינון אז עס וועט אים שוין גאר נישט העלפן. אזוי וועט ער שוין מקוין תפלה נישט טאן
אייך זאל מען נישט גיין צו איין חולה וואס ער האט חולי מעיים. ווייל אפשר דארף דער חולה
מען איה נישט גיין ווייל עס איז איין סכנה. רב סעורם איז גינאנגען מבקר חולה זיין צו
דבא. ער איז שטארק שלאף גיווען. אזו זאגט דבא צו רב סעורם אייך בעהט דוה גייא צום
מלאך המות זאג אים ער זאל מיר נישט ווייא טאן ווען ער וועט מיר דו נשמה צו נעמן.
אזו זאגט רב סעורם צו דבא. דו ביסט באקאנט מיט דעם מלאך המות אזוי ווי אייך פאר
וואס זאגסט די אים נישטאלוין. זאגט דבא ווייל אייך האלט שוין בייא שטארק איז מיין מול
שלעכט. פרענט ער נישט נאך מיינע רייד. אזו זאגט רב סעורם יוא אייך וועל בעטן דעם
מלאך המות פאר דייניט ווענין נאר נאך ביון מויל זאקסטו זיך צו מיר באווייון. נאך דעם
אז דבא איז נישטארק האט ער זיך באווייון צו רב סעורם אזו פרענט ער דבא. זאג מיר
אויב האסט עפיים גרויס צער גיהאט בעת ביסט נישטארק. זאגט דבא גלייב מיר אז מען
פלענט מיר אדער לאן פלענט מיר מיין הארץ וויא בעת פייס שטארקן. אזוי זאגט אייך
דער מלאך המות מיט מיר גינאנגן ווייל דו האסט אים פאר מייניט ווענין זעסטו דבא
איז גינאנגן צו רב נחמן מבקר חולה זיין. וויא רב נחמן האט גיזעקן אז ער האלט בייא
שטארק. זאגט ער צו דבא. אייך בעט דוה גייא צום מלאך המות און בעט אים ער זאל
מיר נישט וויי טאן ווען ער וועט ביי מיר דו נשמה צו זעמין. אזוי זאגט דבא צו רב נחמן
ביסטו דען נישט דער איינזער חשוב בייא דעם מלאך המות ווי אייך ער האלט נישט מייניט

פרק שבעה עשר ברוך אברהם

אז נועם מיה אויה ניט הרבין . דאז וועל אויך עס דיר צו ליב טאן . נאר דו וואקסט מיר צו זאלן אז נאך דעם מויט וואקסטו זיך צו מיר פאנוויזן . אזו האט אים רב נחמן צו גיזאגט . אז רב נחמן איז גיזשארבן . נאך דעם מויט האט ער זיך פאנוויזן צו רבא אזו פרעגט אים רבא האקט עפיוס גיהאט גרויס צעה ביי דעם שטארבן . זאגט רב נחמן דער מלאך המות האט מיה אזוי גרויג דו גשמה גינעמען אזוי ווי מען געבט ארויס איין האר פון דער מלכה . זיען הקדוש ברוך הוא זאל מיר זאגן גייה צוריק אויף דער וועלט וויא אויך בין גינען . וואלט אויך ניט גיוואלט . ווייל דו שרעק פון דעם מלאך המות . אזו שטארק גרויס . דרום בין אויך שוין צו פרודען אז אויך בין שוין איבער גיקומען . פון דו צוויי מעשיות קען מען זעהן וויא גרויס דו מצוה פון ביקור חולים איז . ווען דו גיזוייא לייט זאלן ניט גינען גיין מבקר חולה זיין וואקמען זיי דאך דעם מלאך המות ניט גינען גיבעטון פאר ווערסט וועגן זיי זאלן האבן איין גרויגע מויט . אויך זאל מען דעם חולה אים רעדן ער זאל זיך ניט געטון צום הארץ . אויך דארף מען דעם חולה זאגן דאס ווס דו ביזט קראנק דס אזו אלעס דיר לטובה . אונזערי חכמים שרייבן אז פון געבט אבינו איז קיינער ניט שלאף גינען ערשט געבט אבינו האט תפלה גיטאן אז דער מענטש איידער ער שטארבט זאל ער פרוד שלאף זיין . כדי ער זאל וויסען צוגאך לאזן אונ ער זאל אהן זאגען ויין נויב אונ קינדער . אונזערי חכמים שרייבן ווען דער חולה שטייט אויף פון דער קרענק איז אים הקדוש ברוך הוא מחיל זיינע עברות . אונ אלישע הנביא'ס צייטן איז קיינער ניט גיוונד גיווארן . ווער עס איז שלאף גינען דער איז גיזשארבן . פון אלישע הנביא האט תפלה גיטאן אז דו קראנקע זאלן צוריק גיוונד ווערן . דרום דארף געבער מענטש תפלה טאן אויף ויין חבר ווען ער איז שלאף . אונזערי חכמים שרייבן ווען איינער איז מתפלל פאר זיין חבר אונ ער דארף דו ועלבע בקשה אויך . אזוי ווערט ער פרוד גיהאלפען . אונ דער נאך ערשט דעם חבר . ווען מען גייט צו און חולה זאל מען זיך ניט זעצן צו קאפונס . אויך זאל ער ניט גיין מיט גאון . ווייל דוה שכינה איז ביי דעם חזקי הקדוש ברוך הוא זאל אונ גיוונד לאזן ער משה שנים אמן :

פרק שמונה עשר

אין דעם פרק ווערט גישרובן וויא אויבליכער זאל זיך משמה בהלקו זיין . אונ זאל פון מיה שום זאך קיין דאגה ניט האבן . נאר ער זאל אלעס פאר ליב אהן געמין : אונזערי חכמים שרייבן וועלכער מענטש הייסט וואס ער גלייבט ניט אהן השם ותברכה . דער וואס האט געלד צו לעבן היינט . אונ ער זארגט אויף מארגן דאס טאר מען ניט . נאר ער זאל ווייטער טאהן ויין משה וכתן אונ השירה וועט אים העלפן . ער זאל בטהון האבן אונ הקדוש ברוך הוא האמשע ער האט ווייניג געלד דאך זאל ער זיך משמח ויין מיט דעם וואס ער האט : אונזערע חכמים שרייבן וועלכער הייסט איין עושר דער וואס פרייט זיך מיט דעם וואס ער האט . עס איז דא טייל מענטשן וואס האמשע זיי האבן פיר געלד פון דעקסט וועגן זארגן זיי פארט . ווי פיל וויא האבען וואלטן זיי גינערין נאך אזו פיל סאל גיהאט האמשע ער האט צוויי הונדערט טויזנט דאך וויל ער נאך טאפול האבן . ער לאסט זיך ניט בניגון דער מיט . בין ער פארקויפט דאס ביסעל ערד אויף זיך דעקמאלט האט ער שוין גינגט : מעשה אלכסנדר מוקדן איז איין סאל גאר ווייט אונעס גערייזט ביז ער איז גיקומען צו דער טיהר פון דעם גן עדן . אזוי האט ער זיך גיהייסן אויף סאבען די טיהר . אזו זאגט אים איין קול פון דער טיהר דאס איז רוי טיהר פון גאט וואס דוה צדיקים קומען דא ארום אריין . אזוי זאגט ער אויך בין איין מלה דאס הייסט איין חשוב ניט מיר עפיוס פון דעם גן עדן . אזו האט מען אים גיגעבן איין אויג פון איין מענטש . אזוי האט ער דאס אויג גילוינט :

כרך פרק תשעה עשר אברהם כא 41

אויף איין וואג שאל. איין זיין נאָץ וילפער אונג נאלד אויף דער אנדערע וואג שאל. אונג
 דאס אונג ווענט אלעס אפער. האט ער גופרענט דו רבנים וואס דאס צייט. אזוי זאגן
 דו רבנים צו אים דאס אזוי איין אונג פון איין מענטש. ווי פיהל דס אונג האט אזי אלעס
 ווייניגהויב: עס נאך מין. אזוי זאגט דער מלך צו די רבנים ווער זאגט דאס אזי אזוי. זאגן
 דו רבנים געס איין קליין שטיקל ערד אונג לייג אויף דעם אונג וועסט זעהן אז דס וילפער
 וועט באלד אפער וועגן. דאס צייט אז וויא באלד אז עס קומט אויף דעם מענטש ארויף
 אביסל ערד הט ער שוין אלעס גינג. אונג פרור האט ער אלעס ווייניג. ועדער מענטש
 דארף יך אפער רעכנוון ער זאל וויסען וואס פאר איין העל דוא ווערט אזי. ער זאל נישט
 מראכטן וועגן געלד. עס שטייט גישריבן אונג דער זמרא שטאל האט נואגט צוא רבי
 יהודה. עס אונג סרוק גישווינד. ווארין דו וועלד אזי גינלעכין צו איין תנועה. דער מענטש
 זאל נישט מראכטן וועגן געלד אויף זאל ער נישט נאך גיין נאך לוסטע קייטן. נאר ער זאל
 הורה לערנן ער זאל נאך גיין נאך מצות. ווארין אזוי ווי איין תנועה גידוערט נישט לאנג
 אזי גידוערין נישט דעם מענטשונס זאגן אונג איין קליינע צייט פירט מען אים אונג איין פינגערין
 נריב. דער נאך האט ער הרטה אפער עס העלפט נישט. אונגערי חכמים שרייבן. דו שכינה
 האט נישט גירוש פיי ועלכי וואס האבן ויער לעבן פאר בראכט אונג באנות אונג טראקטיש.
 נאר דו שכינה ריהט דא וויא עס אזי פרייליך וויא עס אזי דא מצות. אונג דער זמרא שטייט
 אזי: מין קינד אז דו האסט געלד לאז דיר וואולגיין. זאגן נישט פאר פרעגן נישט רייני זאגן
 אונג צער. ווארין אונג נריב קאן מען זיך קיין פענוג נישט אן טאן. אונג ווען דער טויט קומט.
 זאגט ער נישט איין מיניט נאר מען מוז מירף גיין נאך וואס זאל דו מענטש שטענדיג זאגן.
 אונג אז דיר באכט זיך דאס די וולסט זאגן פאר רייני קינדער. אזי עס אויף איין העל.
 ווער וועט צו דיר קומען אונג. קכר זאגן אויב דאס געלד איז פאדיינע. קינדער די בארפסט
 פאר ריינע קינדער נישט אפער זאגן. ווארין אז ווי בארפין גרויס ווערין. ווערט ויער
 געלד מיט ווי גרויס. ווארין דער מענטש איז דאך גינלעכין צו דעם גראו פון פעלד דאס
 איינע וואקסט אונג איינע פאלט. דרום פאר קלער נישט צו פיל פאר רייני קינדער. ווען עס
 איז דיר צו צייטן שלעכט זאלסט דיר אויף משמח זיין. רב שמעון בר אבא. ער איז געווען
 איין פרוקער מענטש ער הט אונג זיך גיהאט אזעלכי מדות ווי אברום אבינו. אויף איז ער
 געווען איין מבין אויף אלערלייא סחורות וואס עס אזי נאר אויף דער וועלט פאר האנדעו
 דאך האט ער גיהאט דעם גרויסן מדות דאס ער האט קיין בריוט נישט גיהאט. רבי יוחנן
 האט אויף אים גלייבט דעם פסוק. לא לחכמים לבס. דאס אזי טייטש. ווען איינער איז
 נאר איין קליינער. ער פאר שטייט יעקער מישא ומתן. אונג אז ער האט נישט קיין נישט מול
 העלפט אים נישט ויין קליינהייט. נאר וואס עס איז פשעקט פון תקפיה אזי אזי: אונגוע
 חכמים שרייבן דאס וואס דער מענטש זאגט אזי העלד העלום. ווארין אויף די מענ וואס
 זענן שוין פאר ביי געאנגען האט ער דרויף נישט צו זאגן. ווי וועלן דאך שוין נישט צוריק
 קומען זאל ער זאגט אויף די מענ וואס וועלן קומען. דאס אזי דאך לויפער זאגט קייט
 ווארין ער קאן דאך נישט וויסן אויב ער וועט מארגן לעבן. קומט דאך אויס אז ער זאגט
 אויף פהעמדע מענ וואס זענן נאר נישט זיין. אויף זאל זיך דער מענטש אויף קיין שום זאך
 נישט מצער זיין. ווארין דער מענטש איז בשאמין גיזאריין צו בלוזי צרות ער זאל זאגן אויף
 דער וועלט. וואס די צרות זענן אים למובה. ווארין ווען עס גייט פאר ביי פערציג מענ
 אונג ער הט קיין צרות נישט. דר הט שוין אפ גינמין ויין חלק עולם סבא אף דר וועלט.
 ווארין עס אזי גיט מיניקה אז דער מענטש זאל אונג ויין לעבן מין צרות גיט האבן.
 אונגערי חכמים שרייבן עס אזי פאר האנדן גרוינע זאבן וואס זיי קומען אויף דעם מענטש
 דאך רייכט עס וסורים. דאס ערשטע ווען איינער מאכט זיך איין מלבוש. אונג עס איז נישט

עו דער מאס אזו ווי ער וויל . דאס אנדערזי איז ווען ער ווי שטעקן די נאך איז ער איז
 זיך טועה און גיט איין אנדערזי נאך . דאס דרוםטע איז אז מען טוט אהן איין מלבוש אדער
 איין העמד פאר קערט . דו פערטן וסרום הייסן ווער עס וויל פון זיין בייטיל ארום נעמן
 דריי גראשין און ער האט נאר צוויי . דאס זענן אלעס גרונגע יסורים . וואס אפילו דורך
 זיי ווערט ער גיט אהן זיין חלק לעולם הבא . און דער נפרא שפייט וויא אזו די פרוודיגע
 מענטשן האבן זיך בניגן גילאנט מיט ווייניג וואס . אלע טאג איז געווען איין בת קול פון דעם
 דימל . אז דוא נאנצי וועלט ווערט גישפייזט וועגן מיין זיהן הנינא . און מיין זיהן הנינא
 אליין לאסט זיך בניגן מיט באקערען פון איין ערב שבת צום אנדערן ערב שבת . אז
 דיש לקיש איז גישטארבן איז נאך אים נובלובן איין מעסטול זאפערון . אזו האט ער אויך
 זיך דעם פסוק גילוינעט . געבו לאחרים הולם דאס איז מייטש דאס וואס דער מענטש האט
 דאס איז גיט וויין נאר ער לאזט דאס אנדער פאר אנדערס וועגן . דרום זאל דער מענטש
 נאר גיט זארגן וואס עס קומט אים אלעס פאר . דען עס איז אלעס פון נאט . ווארן פערציג
 טאג איידר דר מענטש ווערט גיבארין . ווערט און הימל אום גורפען דוא טאקטער פון
 פלוני זאל נעמן דעם פלוני . דאס פעלד פון דעם פלוני זאל דער האבן . דאס הייז פון דעם
 פלוני זאל דער האבען . דאס ווייב פון דעם פלוני זאל דער פלוני האבן .

פרק תשעה עשר

אין דעם פרק ווערט גישריבען ווי אזוי מען זאל חתן בלה משמח זיין עס מאג זיין ארעמע
 אדער רייכע . אזו איז דער שבר נאר גרויס . אונזער חכמים שרייבן עס איז גיט זינגן
 וואס מען עסט און טרונקט אויף איין חתונה . נאר מען דארף חתן ובלה משמח זיין דאס
 איז דער עיקר . מען זאל טאנצן און שפרונגען . אויך זאל מען דו בלה לויבן פאר דעם
 חתן ווען זי איז גיט אזוי היפט דאך זאל מען זיא לויבן . דרום זאל אנטליכער וויסן דעם
 דעה ארץ ווען איינער קומט עפיוס אויף דעם מארק . אזו דארף מען אים שטענדיג זאגן
 אז דו האסט נאר גיט ניקומט . אזוי איז ביי חתן בלה מען דארף דו בלה לויבן פאר דעם
 חתן . דאס זיא זאל אים גיפעלן . ווארן דאס חיוסט דאך אויף גלויבן ער וואלט עפיוס ניקומט .
 און דער נפרא שפייט רבי יהודה בן אלעאי האט גענומן איין שטעקין פון איין הדס און האט
 גיטאנצט און גישפרונגן פאר דער בלה און האט גיזאגט דו בלה איז נאר זיין און היפט .
 רבי שמואל בן רבי יצחק האט גענומן דריי שטעקונס פון הדס און האט מיט זיי קניצען גימאכט
 ער האט זיי גיזאנצט און דער הייך . דאס האט ער גיטאן אלשם שטים . דהי חתן בלה
 זאלן לוסטיג זיין . ווי רבי זירא האט דאס גיזעהן האט ער גיזאגט דער אלטער רבי שמואל
 פאר שעמט אלי תלמידי חכמים . עס איז איין הרפה פאר איין חכמד חכם עו מאבן זיך
 אזו לוסטיג פאר אלע מענטשן . אבער ווען דער גיטער רבי שמואל איז גישטארבן . איז
 פאר זיך ארין גישטאנן איין פייעריקע זאל . דאס באטייט אז ער איז געווען איין גרויסער
 צדיק . וואס זיין גלייכן איז גיט געווען און דעם גאנצן דור . אזו האט רבי זירא גיזאגט דס
 איז אים ניקומן דער פאר ווייל ער האט זיך שטארק לוסטיג גימאכט פאר חתן בלה אזוי
 ווי איין שופר . כב אדא בר אבהה . ער פלעגט דוא בלה עו נעמן אויף ווייניג אקסקין און
 האט מיט איר גיטאנצט און האט זיך שטארק לוסטיג גימאכט . אזוי האבן אים דו איבערגע
 דפנים גיפרענט אויב זיי טאגן אויף נעמן דוא בלה אויף דיא אקסקין און זאלן זיך לוסטיג
 מאכן . הא די רבי אדא גיענטפערט . אז עס זאל זיך אויף באקטן אז אידר טראגט איין
 בעליק אויף דו אקסקין טאגט איר . דס הייסט אזו איר מענט גיט האבן קיין הרודר טאגט
 איר דו בלה נעמן אויף דו אקסקין און זיך לוסטיג מאכן . נוא ווען אזעלכע גרויסע לויט .
 האבן זיך גיט גיענטפערט לוסטיג טאכן חתן בלה דארפן מיר זיך גיזאגט גיט שעמין . דער

עיקר איז מען זאל דאס טאן לשם שמים. און דוא רשעים וואס ווילן לאכין פון דעם. ווייל וועלן האבען זייער ביי צאלונג: ווען רבי הט ווין זון התונה גימאכט הט עד ניט גיבעטן בר קפרא אויף דער התונה. ווייל בר קפרא פלעגט שטארק לוסטיג מאכן אויף איין התונה האט רבי מורא גיהאט אז ער זאל דער פון ניט לאכין. ווארן ווען רבי האט גילאכט איז דעם אייגענים טאג איין צדה גישען. ווי בר קפרא הט גיזעהן אז מען הט אים ניט גיבעטן אויף דער התונה. האט בר קפרא אויף גישרובן אויף דעם הווי ווי דו התונה האט גיזאלט ניין. פיר אונ צוואנציג מאל צעהן טוונד גילדען האט מען הוצאות גימאכט אוף דער התונה און בר קפרא האט מען ניט גיבעטן: נאה האט ער גישרובן. ווען עס גייט אייניגס ניט וואס ער טויט ניט נאמס ווילן. מכל שכן דער וואס טויט נאמס ווילן וועט אים נאה בעסער גין. ווי רבי האט דאס גיזעהן האט ער היבך גישוקט בעטן בר קפרא אויף דער התונה. אזוי האט בר קפרא ווייטער אנדערש אהן גישרובן ווען דו מענטשן וואס זיי טאן נאמס וויקיין גייט ווייל ניט אויף דער וועלט מכל שכן וועט זיי גיין ניט אויף זענער וועלט. ווייל בר קפרא איז גיקומען אויף דער התונה. זאגט רבי צו אים איה בעט דו זאלסט מיה ניט טאכן לאכין. ווארן דעם טאג וואס איה לאה דעם טאג קומט איין צדה אויף דער וועלט און דער פאר האט רבי צו גיזאגט בר קפרא דאס ער וועט אים געבין פיר מעמטליה מיט ווייץ. אזוי זאגט בר קפרא זאג מיר וואס פאר אמעכטליה וועסט מיר געבין כדי איה זאל וויסן וואס פאר איין זאק איה זאל מיט ברענגין. הט אים רבי נאר ניט גיענטפערס. האט בר קפרא גינמין איין זאק און האט אים אויף ויה אהן גיטאן און קומט צו רבי איז זאגט צו אים ניט מיר אפ דוא פיר מעמטליה ווייץ וואס האב גיליין. האט רבי אן גיהויבן צו לאכין. ווייל דער בר קפרא איז איין גרויסער למדן און איין חשוב דאה הט ער אהן גיטאן איין זאק זאגט רבי איה האב זיה דוה גיבעטן זאלסט מיה ניט לאכירוק מאכן. זאגט בר קפרא איה וויל מין ניט נאר גיב מיר דו פיר מעמטליה ווייץ. ווער הייסט דוה לאכין. איה זאגט בר קפרא צו רבים מעקטער מארגן וועלן מיר ערשט ווין מרגוקן כדי דוין פאטער זאק טאנצין און דוין מוטער זאל זונגען. קאן מען זעהן ווייל גרויס דו מצוה איז משטה ויה חתן בלה. אז אזעלכע גרויסע דוקדים האבן זיה אזוי לוסטיג גימאכט מכל שכן אונד דארפן ביינאוי לוסטיג מאכין חתן בלה. כדי מיר זאלן זיה זוכה ווין משמח ווין העולם הנה ובעולם הבא אמן.

פרק עשרים

אין דעם פרק יערט גישרובן ווי מען זאל ערליך האלטן דוא לומדי וזרה וויל דער שבר דער פון איז נאר גרויס ווארן זיי זענען חשוב ביי הקדוש ברוך הוא: אונזער חכמים שרייבן אז ווי מען דארף ויה פערקטן פאר השית. אזו דארף מען זיה פערקטן פיר תלמודי חכמים. און מען זאל זיי ערליך האלטן. יהושפט איז איין בלה גיזעהן. און אז ער האט גיזעהן איין למדן הט ער זיה פון דער שפיל אויף גיהויבן און הט אים גיקושט און גיהאלט. און האט אים גירופין רבי רבי מרי מרי. האטשע דו עמי הארצים פלעגין דו לומדים ניט דיב האבין. רבי עקובא איידער איז גיזעהן איין למדן ווען ער איז נאה גיזעהן איין עם הארץ. האט ער גיזאגט אז ער זעהט איין תלמוד חכם וואלט ער אים גיזעהן צו רוקן אזו ווי איין איין אייזיל. אונזער חכמים שרייבן. פאר צייטונס האבן דו עמי הארצים גרויס שגאה גיהאט אויף תלמודי חכמים ווען ניט וואס זיי האבן זיי גירארפן צום משא ומתן וואלכן זיי גיזעהן זיי אום גיברענגט. יעדער דארף איין למדן מכבד זיין. ווען דו זעהסט אז איין למדן טויט איין עבירה זאלסט אויף אים קוין ענאה ניט האבין אויף זאלסט אים מכבד זיין. ווארן גיזייט האט ער ווידער השוכה גיטאן. מיר גיפונג און דער גכרא ווי גרויס דו עבירה איז אז פער

איו נים ככבד איין תלמוד תבם. רבי עקיבא הוה גיהאמ פיר און צוואנציג טוונד תלמידים ; און איין קאצע צייט פון פכת ביו שבועות וענין ווי בעולם הוה אלע אים גישטארבן . נוייל ווי האבן איהם קיין קבור נים און גיטאן :

כיר גיפונן אז דו תלמודי תבמים טוהן זיך אהן כבוד אפילו נאך זייער מוים :

מעשה רבה און רב המנונא וענין גיטוען ברודער . ווי זענן בינדי גלייך גישטארבן און הויך לארץ . האט מען ווי גיפירט ביו ארץ ישראל הוי ווי זענן ניקומן צוא דער בריק וואס מען גייט איבער מיין ארץ ישראל . אזי זענן דו קעמליה נבלב שטיין . האט איין סוחר גיפרענט דעם אנדערן סוחר וואס דאס פאטייט האבן דוא רבנים אים גיענטפערט דוא ביידע טויטע טוהן זיך קבור אהן . דער זאגט מען זאל יענים פרוד ארבער פדין און דער זאגט מען זאל יענים פרוד ארבער פדין . דרום שטיין דו קעמליה זאגט דער סוחר צו דוא רבנים ווען איר זאלט מיה פאלגן . און זאלט גלייכער גיטוען איר זאלט רבה צוא ערשט ארבער פירען . נוייל ער איז דער עלטערע . אזוי איז באלד דאס קעמלי מיט רבה צו ערשט ארבער איפר הר בריק . דו נוייל איז באלד דעם סוחר ארויס אלע זייני ציין נוייל ער האט גיזאגט אז רב המנונא זאל צום אונטערשטן גיין . פון דער מעשה קאן מען זען . דער סוחר האט דאך מיין נים גיזאגט נאר רבה זאל צום ערשט גיין . האט ער גיהאט אונ פסק אז אלי ציין זענן אים ארויס און דאס איז דאך גיטוען בייא טויטע לויט . כול שכן ווער עס איז סבבה איין תלמוד תבם . קאן מען פאר שטיין ווי גרויס דער ענגז איז : אונדער תבמים שרייבן זעלבער עס האט ליב תלמודי תבמים דער איז זוכה אז ער האט קינדער וואס זענן אויך תלמודי תבמים . ווער עס האט טרא פאר רבנן דער איז זוכה צו ווערן איין למדן . באם ער איז נים קיין למדן . איז ער זוכה אז זייער בייך ווערן אזוי אהן גיננסין גלייך ווי איין למדן זאגט דאס . ווען דו זעהסט איין למדן וואס ער איז איין בייזער . דאך טוא אים אהן קבור נארן דוא תורה וואס זיא איז גינגעכין צו פינער . זיא היצט אים :

פרק אחד ועשרים

איין דעם פרק ווערט גישריבן ווי גרויס די תשובה איז גיליבט פאר השויה . וואל איז דעם וואס טוט תשובה . און פסק שטייט דו זאלסט איין טאג פאר ביון מוים תשובה טאן . האבן רבי אליעזר ס תלמידים אים גיפרענט . ווי איז דאס מגיליה קאן דען דער מענטש וויסען ווען ער וועט שטארבען . האט ווי רבי אליעזר גיענטפערט . נוייל דער מענטש ווייסט נים ווען ער וועט שטארבען דארף ער זעהן טאג תשובה צו טאן . נארין פאמער שטארבט ער קארנן . שלמה המלך האט אויך דאס גימיינט וואס ער האט גיזאגט דו זאלסט אלי צייטן האבן גרויס בייני ווייסע קליידער . איין משל איין מלך האט פאירבעטן אלע זיינע קנעכט אויף איין סעודה . נאר ער האט ווי נים גיזאגט ווען דו סעודה וועט זיין . נאר ער האט ווי גיזאגט ווי זאלן גרויס זיין צו איין סעודה . דו קלונע קנעכט ווי האבין זיך תיקף אן גיטאן ווערן זייני קליידער און האב זיך נאר זיין אים גיזערט . נארן ויזא האט זיך גינדאכט נויים וועט דו סעודה באלד זיין . נארן וואס פעהלט ביי איין מלך עס איז אלעס דא . דרום זענען ווי גיטוען פארטיג ווי האבין זיך גיזעצט פאר דעם מלך טוהר און זיי דאבען גיזאגט ביו דער מלך וועט ווי רופען . און דו נאר זישע קנעכט . ווי האבין זיך גיטראכט איידער מען לאדוועט אים איין סעודה איז איין סעודה . דרום וועט אזוי געה דו סעודה נים זיין . אזוי האבען ווי זיך נאר נים מכין גיטוען אויף דער סעודה . נאר ווי האבען גיטאן ווייטער ווער ארביט אזוי ווי דער סדר איז פון איין קנעכט פליצלונג נים דער מלך איין בפעהל אז דו אלי גיבעטונג זאל שוין קומען אויף דער סעודה . דו קלונע וואס זענען גיטעסין פאר דער טוהר ווי זענען גיטוען שוין גיקלייד . ווי זענען באלד אריין גיזאנגען צום

מלך ווארן זיי זענען דאך גיזען גרייט אָבער די גראַנעס . ווי האַבען קיין צייט גיט גיהאט
זיך אַיבער צו טאן און ווי מען בראַרף פאַר איין מלך צו קומען . וואָס האַבען זיי גיקאַנט
טאן האַבען זיי גימוזט גיין און ווערען צוריקגעקע קלויזער . ווי זיי זענען גיקומען פאַר דעם
מלך . האָט דער מלך גיזעהן ווי מיאוס זיי גיזען אָן גיטאן און ער בייז גיזוואַרן אויף זיין
און מיט די קלוגע האָט ער זיך שטאַרק גיפּרוייט . און האָט זיי גיזעצט צום טויש . און האָט
גיפּסקינגט . און די נאָרנים זאָלן שטיין פון דער ווייטונג . און זאָלן צו זעהן ווי די קלוגע
עסין און טרונקן . דאָס מַשַל גייט אויף אָנז . הקדוש ברוך הוא הייסט דער מלך . און
מיר הייסן די עבדים . ווער עס גרייט זיך אָן באַצייטונגס ער טוהט תשובה דער קאן פּירף
צו קומן צו השירה און השירה זעצט אים און גיזען און השירה און זיך משמש מיט אים .
ווער עס איז אָבער אַנאָר . ער פּראַכט זיך איה האב נאך צייט תשובה טאן . און קומט
ער דאך מיט זייני צוריקגעקע קלויזער פאַר הקדוש ברוך הוא . און זיין פּסק אז ער שטייט
און זעהט וואָס פאַר איין זענען די צדיקים האַבען . און ער האָט אָפּנים ווי איין סאָרווער
שטייט ביי דעם עולם . רבי מאיר זאָגט גיט און גרינג קומט אָהן די רשעים מען זאל זיי לאַזן
זעהן ווי די צדיקים זענען מקבל זענען . זיי שרייען זיך פּריער גינג אָהן און דעם גיהנום
איידער זיי זענען זוכה . וואל דער יונגט און זיך ווערט גיט מבוגש פאַר דער עלטער דאָס
הייסט און דער יונגט און ער גוט . און אויף דער עלטער ווערט ער רל שלעכט . און וואל
דער עלטער וואָס זיך און מבפּר אויף דער יונגט . ווי אזוי דער מענטש פּירט זיך און
העלפט מען אים צו . פּירט ער זיך גוט העלפט מען אים צו . פּירט ער חזו שלעכט .
באקומט ער איין חבורה וואָס ער לערונט זיך אָפּ פון זיי . הכלל זיין אזוי דער מענטש
ווייל אזוי פּירט ער זיך . וואַרין איידער דער מענטש ווערט באַשאפּן פּרעענגט מען דעם
טראַפּין זע פאַר הקביה . און מען פּרענגט וואָס זאל דאָס זיין צו איין עושר צו איין עני .
אָבער צו איין צדיק צו איין רשע חזו . דאָס פּרענגט מען גיט . דאָס איז באַדעם מענטש אָן
דער האַנד . משל איינער האָט צו פאַר קויפּן טראַן וואָס עס שטונקט אויף האָט ער צו פאַר
קויפּן באלטום אייד וואָס שטעקט זייער גוט . קומט איינער און וויל קויפּן טראַן זאָגט ער
מעסט דיר אַליין אָן . קומט איינער וואָס וויל קויפּן פּלטים אייל . זאָגט ער וואָרט איה וועל
דיר אָן מעסטן . מיר וועלן ביידי תּנאה האַבן פון דעם גיטין ריח . אזוי אויף דער מענטש .
וויל ער גיין און שלעכטן וועג זאָגט מען צו אים מעסט דיר אַליין אָן און מען לאַזט אים גיין .
און אז ער וויל גיין און גוטן וועג דאָס מיינט מען אז ער טוהט תשובה . זאָגט השירה צו
אים וואָרט איה וועל דיר אַליין ווייזן דעם גיטין וועג . די מידות פון הקדוש ברוך הוא איז גיט
און זיי בייא דעם מענטש . וואַרן און דער מענטש זינגט קייגון זיין חבר . אפילו ער בעדט
אים שטאַרק אָבער דאך איז אים איין ספּק אויב ער האָט אים איז נאָנען טחל גיזען .
אָבער אז ער טוט איין עבירה קענען השירה און ער טוהט תשובה אזוי ווי עס בראַרף זיין
און אים גיזיח השירה טחל . די תשובה איז אזוי גרויס זיך ברענגט איין רפואה אויף דער
וועלט . תשובה איז אזוי ריב פאַר הקביה אז זיך גייט ביי אָן דעם פּסאָ הכבוד . תשובה קאן
גיזענגן די גאולה אויף דער וועלט . תשובה דער ליינגערט דעם מענטש זיינע יארן אונטער
תּבאים שרייבן וועלכער הייסט בעל תשובה . אז עס קומט פאַר נאך איין סאָהר די ועלפי
עבירה וואָס ער האָט אויף איר תשובה גיטאן . און איינער טוט ער די עבירה גיט דער
הייסט איין בעל תשובה . אָבער אז ער טוט תשובה . און אז עס קומט אים פאַר דאָס איינע
עבירה און ער טוט ווייטער די עבירה . העלפט אים גאר גיט זיין תשובה . עס איז און
גלייך איינער איז זיך כּובל און האַלט איין שרץ און דער האַנד העלפט אים עפים זיין פּבירה
ווען איינער זאָגט איה וועל טאן עבירות דער נאך וועל איה תשובה טאן . און דער יום פּפּר
זעט סבפּר זיין . דאָס העלפט גאר גיט די עבירות ווערין גיט מבפּר . און וואָס איינער זינגט

כרך פרק אחד ועשרים אברהם

כיינו ויין חבר ראם איז יום כפור ניש מבפר גאר ער מוז אים מחילה בעמין. אויף זאך
 דער מענטש ניש מיינען אז ער פאסט ראם הייסט שוין איין תשובה. גיין גאר הורה מצות
 צדקה נמילות תסד ראם הייסט איין תשובה. אונזערי תכמים שרייבין ווען איין לפדן פאסט
 פיל תענותים. זאלן די הינד ווייני מאל צייטן עסן. רבי ורדא ס שבנים זענען גווען גרויסע
 רשעים. האט זיי רבי זרא שטארק מקרב גווען. ווארין ער האט גוואלט זיי זאלן פארט
 תשובה טאן. זיי רבי זרא איז גישטארבען האבען די רשעים גוואנט זא רבי זרא האט
 זילעבט האבען מיר גקאנט תשובה טאן ווארון ער וואלט פאר אונז גווען מתפלל גווען
 דרום דארף מען די רשעים מקרב זיין ניש צו דער נויטערין. טאמיר וועלן זיי תשובה טאן.
 אונזערע תכמים שרייבין עס איז גלייכר איין מאד צו האבן חרפה אונ זיין הארץ איידער
 מען זאל געבן יענים הונדערט שלעק: אונזערע תכמים שרייבין זיי גרויס תשובה איז פאר
 חכמיה אז השירה האט דעם מלה ירבעם אונ זיין קלייד זא גינומען אונ האט אים גוואנט
 כווא תשובה. ווארון אויף השם ותכנה אונ דוא אונ דוד המלה ועלון מיר צוא זאמען אונ
 גן עכו שפאצירן גיין. זאנט ירבעם ווער וועט צום ערשטען זיין זאנט אים תקדוש
 ברהו הוא דוד המלה וועט צום ערשטען זיין. אזוי זאנט ירבעם וויל אויף קיין תשובה ניש טאן

פרק שנים ועשרים

אין דעם פרק נענדט נישריבין זיי אזוי טאן אונ נויב זאלן זיך פירען. זיי מאנין בייך אידער
 ארום זיין. אזוי ועלן אים ווייני מעג טאפיל זיין. אונזערי תכמים שרייבן איין אשה
 איז לויטער צואה. פון דעסט ווענין זיי תשוב זיא איז נאה. ראם הייסט אימליכער מענטש
 נויל איין נויב האבן ער קאן אהן איר ניש זיין. אהן ברויט קאן ער זיין אונ אהן איין נויב
 ניש. דער ערשטער דרה ארץ איז אז ער זאל אונטער זיין נויב ניש גיין. מכל שכן אונטער
 אפרעמדע אשה. מען זאל ליבערש אונטער איין לייב זיין איידער אונטער איין פרויא. אויף
 זאל ער ניש בירדן חרפה אידער ניבול פה אמירו מיט זיין אייניג נויב. ווארון נאה דעם
 מוית רעכונט מען אים ראם פאר איין עבירה. רבי יוסי דס באגענונג אלרוה הנביא. זאנט
 ער צו אים עס שטייט אונ דער הורה נאט האט גוואנט אויף וועל דעם מענטש איין הולף
 געבן. ראם האט השירה נישמוט איין פרויא. פרעג אויף דיה מיט נוס קאן איין פרויא דעם
 מענטש זיין אהן אים אלרוה הנביא. ווען דער מענטש קופט ווייץ קאן ער דען
 דעם ווייץ עסן אידער ווען ער קופט פלאקס קאן ער דען ראם אהן טאן. דרום האט אים
 השירה געגעבן איין פרויא זיא זאל ערשט דעם ווייץ טאלן אונ באקומן ברויט. אונ דעם
 פלאקס זאל זיא שפיינען. דעסט גלייכן אנדערי זאבין קאן ער ניש באקומן צייטן דו פרויא
 העלפט אים צו. איין נוס נויב איז איין נוסע מתנה צום מאן. איין בינו נויב איז איין צרעת
 פון דעם מאן. וואס זשע זאל ער טאן. זאל ער איר גט געבן וועט ער גיהייט ווערן פון
 דעם צרעת: נאך איין רפואה האבען אונזערי תכמים צו דער מנה נאנט עס איז איין שפראך
 ווארט ווען דוא האקט איין בינו נויב. אזוי נעם דיר נאך אייגע. ראם איז בעסיר אלעם
 וואקסט איר געבין הונדערט שטעקונג. ווער עס האט איין נוס נויב. דעם איז וואל ווייני
 מען באקומען איהם אזוי נוס גלייך ער וואלט טאפיל געקעמט אלעם איין אנדערער. פערציג
 מען איידער דער מענטש ווערט ניווירן רופט מען אויס אונ היסקעל אז דו טאכטער פון
 דעם זאל דער אונ דער מענטש עמין. ראם איז גאר ביי דעם ערשטן פאר פאלק. אבער
 אז ער געמט ראם אנדערי נויב נוס מען אים נאך ווייני מעשים. איז ער פרום נוס מען
 אים איין נוס נויב. איז ער חס ושלום ניש פרום. באקומט ער איין בינו נויב. אונ ראם
 איז שווער ביי תקדוש ברהו הוא אזוי זיי קריעת זם סוף:

מעשה איין קיסריתה האט גיפרענט רבי יוסי ווי לאנג האט גירוערמ פוי אייער נאט דוא
 וועלט וואס ער האט בשאפון. האט ער איהר גיזאנט זעקס טאג האט גירוערמ. ואנט
 ויא ווס וע טוהט איינזיך אייער נאט. הט איר רבי יוסי גיזאנט נאט וועט אונ סאכט שידוכים
 אז דער זאל געמיך דעמס סאכטער. אונ דאס געלט פון דעם זאל געמיך דער. זאנט דו
 קיסריתה איך דען דאס אוא גרויסע קניגס אז מען זאל אוא גרויסע צייט פאר ברענגן איבער
 דעם. איך האב טווינזיך קנעכט אונ טווינזיך מידין. אזוי וועל איך איהר זיי שידוכים רידין
 אז דו מויר זאל געמיך דעם קנעכט. אונ דער קנעכט זאל געמיך דוא מויר. זאנט רבי יוסי
 ביי דיר אז דאס איין קלייני נאך. אונ ביי נאט איך דאס נאר איך שווערי נאך. אזו איך
 דער נוסער רבי יוסי פון איר אנוועק גיזאנגן. וואס טוהט דו קיסריתה זיא האט אירע אלי
 עבדים אונ רינגט מידין צוא ואמען גירופען אונ האט זיי משרד גיווען. דער קנעכט זאל
 געמיך דו מויר. אונ דו מויר זאל געמיך דעם קנעכט. ביז זיא האט זיי אלי משרד גיווען.
 דאס האט גירוערמ איבער איין נאכט. צו סארונגס פרוה קומען זיי אלי פאר דער קיסריתה
 איינער בלינד. איינער דאס. איינער טויב. אפאלל איבער דער איינער נאכט זענן זיי אלי
 גיווארן פאר קאלקיס. אזו פרענט זיי דו קיסערתי וואס וולט איר. וואס איר זענט אלי
 צו ואמטן גימטין. דא זאנט דו מויר איך וויל ניט דעם קנעכט. אונ דער קנעכט זאנט
 איהר וויל ניט דוא מויר. אפצור עם איך ניט גיווען איינער וואס ער זאל גיווען וועלן דעם
 שידה. דער וויל איך גיקומען רבי יוסי. זאנט אים דו קיסערתי ליבך רבי. איינער זעה
 איהר אז קיין שום נאט איך ניט אזוי ווי אייער נאט. אייער הורה איך אמת. איינער זעה איהר
 ווי אמת דו האסט מיר גיזאנט. זאנט רבי יוסי איהר האב זיך דיר גיזאנט. אז דוא האלט
 דאס פאר גרויג. אונ ביי נאט איך דאס נאר שטארק שווער אזוי ווי קרעט נם סוף. ווארון
 צו צייטן האט דו פרויא איין חסרון אורער זיא איך ביזו. אונ דאך מוז זיא דער פאן געמיך.
 ווארון דאס וואס אים בשערט איך פון השוית פון דעם מוז ער צו פרויזן זיין דרום איך דאס
 ביי השוית אזו שווער. אונ אז דער מענטש געמט דאס אנדערתי ווייב איך שוין נאך זייני
 מעשים נאך פאם ער איך פרום האט ער איין גוט ווייב. דאך האט דער מענטש ניט קיין
 גמת רום נאר פון דעם ערשטן ווייב. אזוי ווי מיר גיפונן אז השוית זאנט פאם איר וועט
 זיט פרום זיין. אזוי וועל איהר אייער קינדער געבן צוא איין אנדערתי מוטער. דאס איך איך
 גרויסע קללה. אז אימליכער זאל דרויף מתפלל זיין. אז השוית זאל אים דער פון אפ
 היטען אונדערתי חכמים שחיבין ווען נאט וויל איינים שטראפן אונ דער האט קיין געלד זיט
 אז ער זאל אים שטראפן ער זאל דאס געלד אהן ווערין. אזו געמט ער ביי אים צו זיין
 ווייב. אונ דאס ווייב שטארבט קיינים זיט אפ נאר דעם פאן. איהר שטארבט דער מאן קיינים
 זיט אפ נאר דעם ווייב. אז דאס ווייב וויל נאך איין מאל תתנה האבן. פאכט זיך אז
 דורך דוא קינדער קאן זיא זיט תתנה האבן. אודער אירע עלטערן לאזן זיא שוין זיט
 תתנה האבן. דרום פאר ברענגט זיא שוין אזוי אירע יארין. דעם וואס עם שטארבט ריל
 דאס ווייב איך זלייך ווי אונ דעם טאג וואלט דס בית המקדש חרוב גיווארן. ווען איינער
 האלט זיט זיין נדר אזו דער עונש דאס זיין ווייב ריל שטארבט. אונ ארץ ישראל ווער עם
 האט תתנה גיהאט האט מען אים גיזאנט. האסטו איין גוט ווייב. האסטו בלוזו אלעס גוטס.
 האסטו איין בייז ווייב איך נאר ערניג אפעס דער מוט. איין בייז פרויא איך איין מפרה
 גט צו געבן. ווער עם האט איין בייז ווייב אונ קאן איר קיין גט זיט געבן וויל ער הט
 זיט דוא תתנה צוא באצאלן דעם איך נאר בוסער. איהר גיהער אימליכער זיך בצניעות
 האלטן ווען ער איך מעמט המטה. אזוי ווי מיר גיפונען אז דו פאר צייטונע לייט האבן זיך
 בצניעות גיהאלטן. רבה בן רב חנא ווען ער האט זיך גיוואלט מיט זיין ווייב באהעפטן.
 האט ער צום ערשטן מיט דעם גלאק וואס האט גיזאנגן ביי דער מויר גוט גיבלונגן מדי

ברך פרק שנים ועשרים אברהם

דוא אלו הווי מענטשן ווארן אונזק גוין . אפוי האט צום ערשטן אלי פלעגן אפ גראנט
 אינדער ער האט משמש המטה גווען . רב פפא האט פרוער דו מינין פאר יאנט אינדער ער
 האט משמש המטה גווען . ווארון מען פאר גיט משמש המטה גוין פאר קיין שום לעבנדיג
 באשעפטיגט . ווער עם הייסט גוין גוויב זיא זאל עפוס פאר דיען אייף פרינסה . דער האט
 קיין מאל קיין ברכה גיט אונ גוין געלט ווער עם האט מיט גוין גוויב פאר פאר איין לעכט .
 האבן דו קינדער די נכפה סם ושלום . ווער עם איז משמש המטה אונ דעם בעט ווי איין
 קינד שלאפט איז פאר דעם קינד איין גרויסע סכנה . דאס קאן איה קלילה דו נכפה האבען
 אונ אז דאס קינד איז נאך קיין יאר גיט אלט בארף ער דרויף ליעגן גוין האנד . אונדער גוין
 פוס בשעת מעשה : אונ ווער עם שטייט נאקיש פאר איין לעכט דער ועלבער קאן קלילה
 דו נכפה האבן : אונדערי חכמים שרייבן ווער עם האט גוין גוויב ליב אונז ווי זיך ועלבעט
 אונ ערליך האלט ער זיא נאך מיין וויא זיך ועלבעט . אויף דעם איז גראנט גווארן דוא
 ואלסט וויסן אז אונ גוין הווי וועט זיך שלום :

פרק שרשה ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישריבן ווי אזוי דער מענטש זאל ווייז חילטון מיט דרך ארץ . וועט
 אים שפענדיג גוט גוין :

אונדערי חכמים שרייבן וועלכיס איז דו קלייני פרשה אונ דער תורה וואס דו נאנצע תורה
 היינט אונ איהר . האט און ווען דער מענטש ווייסט דעם פסוק פון דרך ארץ
 פירט אים הקדוש ברוך הוא ווייטער . אז ער זאל קיין עבירה גיט טאן : אונדערי חכמים שרייבן
 ווען דו תורה זאל גיט גווען גינעבן ווערן אויף דער וועלט . דאך וואלט מען זיך פיר זאכין
 גווען גראנט אפ לערנן : דאס ערשטע איז דער מענטש זאל זיך בעניעות האלטן ווען ער
 גייט וויין צורף טאן . וואלט מען זיך גראנט אפ לערנן פון איין קאץ . זיא פוהט איהר צורף
 ווען קיינער זעהט גיט . אונ דער נאך פאר דעקט זיא עם צו . דאס אנדערי איינער זאל ביי
 דעם אנדערן גיט גליינען וואלט מען זיך גראנט אפ לערנן פון איין אהמאס . דו אהמאסין
 זיי טראגן זיך צו גויף אפער דעם ווער ווער שפיון ווי זאלן האבן איהר דעם ווייטער
 אונ זיי ווען פיל צו זאמען אונ איינס געמט גיט צו ביי דעם אנדערן . דאס דרויסע וואלט
 מען זיך אפ גילערונט פון איין טויב מען זאל גיט מונה גוין . דו טויב בהעמט זיך גיט צו
 קיין אנדערן נאר צו איר פאדך : דאס פערדי וואלט מען זיך גראנט אפ לערנן פון איין
 קאן וויא אזו מען זאל מיט דרך ארץ זיך ניהגן וויין בשעת משמש המטה . ווארון דער קאן
 אנט צו דער הין איה וועל דיר קופין איין קלייד עם זאל דיר גרויבן ביי צו דער ערד . אונ
 ער לאזט אפ וויין פליגל אונ זאנט איר זעהסט דאס קלייד וועל איה דיר קויפן . נאך דעם
 זאנט ער דער קראם זאל מיר אזו גיט פאלין ווי איה זאל האבן געלד וואלט איה דיר תיבה
 גימקסט . נאר עם פעהלט מיר געלד : רב דט גראנט צו וויין וזין איבי דו האסט דיה שוין
 פיל במהט אונ דער תורה אונ האסט גינגן גילערונט . דאך ווער איה דיה לערנן דרך
 ארץ . אז דו קאסטט פון ווען אונ ברענגסט סחורה ואלסט זעהן דו סחורה פאר קויפן ווען
 דער קאריש איז נאך אויף דו שטיוויל . דאס מיינט מען געט ווייניג פאר דונסט אונ פאר
 קיף . דאס אנדערי איז מאכט אלעס פאר קויפן אונ דער נאך האבן דרויף תרמה . נאר וויין
 אז דוא האסט פאר קופט ואלסט שוין קיין תרמה גיט האבן ווארן מאסיר וואלט ער דיר
 זאער גווארן . דאס דרויסע איז אז דוא פאר קויפסט סחורה געט פרוער צו דאס געלט אונ
 ליגן דאס אונ בויטל אריין . אונ דער נאך גיב דוא סחורה : דאס פערדי געט ליבערש איין
 מעסטל אויף דער ערד ווי איין קארץ אויף דעם בודים . דאס הייסט עם אונ גלייביר אונ
 זיך היים צו פאר רונגן איין גראשן ווי אונ דער פרעכער איין סאלער : דאס פופטע איז . אב

ברך פרק שלשה ועשרים אברהם כה 49

דו האקט פון מילין און דיין קויבר לוף באלד צו דער פרעם. דאס מיינט מען באס דארקסט
 עפ"ס איין מלאכה צו טאן און דיין הווי ווארט ניט ביי עם ווערט מיין קאלי נאר טוא הייבט
 אויף האט ער אים גיטאנט געלד צו זייען אוף וועקסלן איז ניט גוט ווארן עס קאסט ארבייט
 איידער מען קריגט צוריק דאס געלד. ווען דיין חבר זאגט דיר עפ"ס איין זאך און בעסט
 דיר זאלסט עס ניט איבער היידן פאר גינינס. און ווען די פאלקסט ניט דאס אהן זאג פון
 דיין חבר האקטו זיבער איין גרויסע עבירה דער פאר. אויף הט ער איהם גיטאנט צו פאר
 איין שררה זאלסטו ניט דער ציילן אלי דיני גישעפטן ווארן קומט דער צייט קאן ער דיר
 איין רעה טאן. אויף קיין פרגס זאל מען ניט מאכן פון קיין שייגע משפחה ווארן אז דער
 פרגס וויל ויך גרויס האלטן קאן מען אים זאגן וואס פיסטו אזוי גרויס בוסטו דען דער גרויסער
 מיוחס. דרום וועט ער בעסער ווערן. אויף זאלסטו שטענדיג פאלגן די עצה וואס אלטע
 לייט זאגן דיר האמטשע עם וועט זיך דיר באכטן אז די עצה פון די אלטע לייט איז קרום
 און די עצה פון דא ווייגע לייט איז גוט. פון דעסט וועגן זאלסטו ליבערש טאן די עצה ווי
 די אלטע לייט זאגן דיר. אויף טוא יעדערן פבור אהן נאך זיין שטאנד נאך. אז בוגות פון
 בוגות איז ניקומין פאר רבו האט ער גיטאנט טוהט אים פבור אהן פאר הונדערט גילדן. און
 אז עס איז ניקומין נאך איין השגבער פאר רבי האט ער גיטאנט עם טוט פבור פאר צוויי
 הונדערט גילדן. דאס הייסט יעדערין דארף מען פבור אהן טאן נאך זיין שטאנד נאך. דא
 נאך וואס מוזי ניט פאר דיר זאלסט זיא ניט געבן דיין חבר. דא תורה העניגט זיך אהן
 אגעלדין וואס ער האלט זיא. אויף זאלסטו זיך ניט מצער זיין אויף דער זאך וואס עס איז
 שוין פאר ביי גיטאנט ווארן עס העלפט גאר ניט און עס איז ניט גיטאנט. די חכמים שרייבן
 אז דער מענטש וויינט פאר לירט ער דאס גיזוכט. און גאר ביי פערציג יאר קומט צוריק
 דאס גיזוכט. און נאך פערציג יאר קומט שוין דאס גיזוכט ניט צוריק און עס העלפט דער
 צו קיין טוב רפואה ניט. אויף זאלסטו שטענדיג תפלה טאן אז זאלסט ניט דארפן צוא
 שטענטיגן. ווארן די טוב האט גיטאנט רבנו של עולם לא ליבערש מיין שפיז זיין בוסער
 אז ווי איין אייזבעקט בוים און לאס איה גישפייזט ווערן פון דיר איידער איה זאל גישפייזט
 זעכן דורך מענטשן אפילו מיט ווסע שפיז. ווארן די נאב און ווייניג און די חרפה איז
 רויס. ווען די זאקסט עפ"ס צו ציא געבן זעה וויא צוא טאן און וויא ממונס דיין ווארט
 אונזער חכמים שרייבן ווער עם האט לוב ווייניג שגינים אויף ווער עם איז מפרב ווייניג
 קרובים וואס זעגן ארומי לייט. אויף דעם זאגט דער פסוק ווען די ווילסט רופן צו השוית
 ועט ער דיר העלפן: ווען דא גייסט מיט איין חשוב אדער מיט איין עלמערין פון דיר
 אלסטו אים דאזין זיין לעבן דיין רעכטער האנד. ווער עם גייט אויף דער רעכטער ווייט פון
 זיין רבי דער הייסט איין בור. ווען די קאנטט דיר פתיה זיין דער מיט וואס זאלסט עפ"ס פון
 יד פאר קויפן. זאלסטו פאר קויפן דאס בלו בית. אבער ניט איין שוין קלייד אדער איין
 אנטיל. ווארן זאמער וועט דיר גוט זיין וועסטו דארפן איין שוין קלייד. און נאך אויף
 אל זיך צו מאכן איין שוין קלייד איז טווער. אינערוי חכמים שרייבן אכט ערלויב זאכן
 די דא ווייניג זעגן ווי גוט און צו פול איז ניט גוט. קמטל צו פול געלד צו האבן
 די גיט גוט און מייסער מעסיג איז גוט. אסאך מלאכות צוא טאן אזוי גיט גוט. און ווייניג
 די גוט. פול וויין צו טרונקען מוזי גוט. ווייניג זיין גוט. פיל שלאף מוזי גוט ווייניג איז
 ש. פול ווארם וואסער איז פאר דעם מענטש גוט. גוט ווייניג איז גוט. פיל אבער לאזן
 די גיט גוט ווייניג איז גוט: פיל צו וואגען קומט דעם ווייב איז גוט אבער ווייניג איז
 א גוט. פון אכט ערלויב זאכן וועגן גיט די דע אונזע פון דעם מענטש. פון פיל זאלן.
 די פיל היינער. פון פיל טוונד. און פון פיל ווייניג. און פון פיל שלאפן אויף דער ערד
 די עסקי הערשן אדער בערשטן אום צייטן. רב האט אהן גיטאנט זיין זיך רב הייא ער

זאל גיך זיך צורף טאן און בית הכסא און דער פרויא אונט אויף דער זנאכט : ניטס
 ביזא טאג אויף זאל עס זיין יטאראק בצניעות . צום ערשטן זאלסט זיך זעצן און
 אונ דער נאך זאלסטו זיך ערשט אויף דעקן זאלסט דו פרוער צוא דעקן דער נאך
 זאלסט דו ערשט אויף שטעלן : ווי באלד עס ווערט עפס ביי דיר און ווי עפס זאלע
 פאר רעכט דאס היבך פרי דאס לאך זאל ניט גרעסער ווערן וועט זיין געלד קאסטן .
 וויקסטו זיין וויז זיין פאזן זאלסטו דא ווענט פאר רעכטן לובער ניט פון גרינד צו בויען
 ווארן צו בויען פון גרונד ווערסט מען ארום און ווען דא ווילסט קויפן איין פעלד . זאלסט
 דו לאנג דינגן און זאלסט היבך קויפן אבער אז דו געקסט איין ווייב זאלסטו זיך ניט
 בשראקטן . אויך אז דו געקסט איין ווייב זאלסטו געבן מיט איין שטאפל גרענויער פון
 דא . כדי זאל דו ערליך האלטן . א קייטן איין שכן זאלסטו דיר געבן מיט איין שטאפל
 דעביר פון דיר . אויך זאלסטו ניט פול היידן ווארן אונזער חכמים האבן געזאגט דאס
 היידן אז ווערט איין גילדן און דאס שווייגן אז ווערט צוויי גילדן . דאס שווייגן אז פול
 געסער פון דעם רעדן . אונזער חכמים שרייבן אז שווייגן שטייט ווער שוין אהן צו דא
 קלינג מכל שכן צו דו נאראנים . ווארן אז דו שווייגסט האסטו גוויס ניט מורא צו האבן
 זאלסט דו פר שמוכן : אז דו ווילסט עפס זיין חבר זאגן זאלסט אים פרוער זיבן ביזא
 זיין קאסטן דער נאך זאלסטו אים זאגן : יעדער בארף זיין פאר מענין איין מילדן און רביא
 דעקום . איין מילד און פעלדער . דו אנדער מילד און סתורה . דו דרוטע מילד און בארנס .
 אונזער חכמים שרייבן אומליכער בארף מיט זיין געלד האנדלן . ווער עס האט זיין געלד
 און מיטא וסתן דער קאן אלי טאג אשטוקול פלייש עסן און זיין מרונקען דער וואס האט
 זיין געלד און פעלדער דער קאן מיין ניט עסן נאר ברויט מיט קרויט . אויך מוז ער אויך
 דער ערד שלאפן . אומליכער בארף זעהן אז ער זאל ניט איבערניג געלד אויס געבן
 אונזער חכמים שרייבן ווער עס וויל זיין געלד אויף איין טאל אויס געבן דער זאל זיך
 קליידן און לויפער לאנג ווס קומט פון ריט דאס קאסט שויער און עס אז דין דס גרויערט
 ניט לאנג . אויך זאל מען מרונקען פון גוטע גלעזער ווייס וואס פענגן באלד . און אז ער
 וועט דונקן ארבייט לייט זאל ער ניט אכטונג געבן אויף זי . אז וועט ער זיין געלד געבן
 און ווערן . אונזער חכמים שרייבן דאס אז גלייכער מען זאל איין גבולה אויף דעם פארק
 אפ זיין איידעל מען זאל בארפן צוא מענטשן דאס הייסט מען זאל זיך ניט שעהטן מיט
 זיין ארבייט וואס פאסט ניט דעם מענטש זביא גיט צוא בארפן זיין מענטשנים נאב :
 מען זאל זיך גוט אפ היטען פאר איין אקס ער זאל דו ניט מייך זיין : אונזער חכמים שרייבן
 אז דער אקס זאלט נאך דעם קאפף און בארפן זאלסטו אנשלוסן אויף דעם בוידים און
 דו זייער פון אונטער דיר זאלסטו היבך אונזען ווארפן . ער זאל ניט קענן צוא דיר צוא
 קויפן . דאס הייסט זיך צו פר דוטען פרוער פאר כל א שלעכטס . און השי"ת זאל מציל זיין
 כל ישראל מכל הצרות אמן סלה :

פרק ארבעה ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישריבן וויא אזוי דער מענטש זאל זיך נוהג זיין מיט עסן און מיט
 מרונקען אזוי וועט אים און זיין קינדער וואל זיין :
 שלמה המלך האט געזאגט פאר דו לוסטו זיך דו ביסט נאך יונג : אונזער חכמים שרייבן
 דא וואגט פון דעם מענטש אז גינלעכען צוא איין קרוין פון רוין . און דו עלטער
 אז גילדן צו איין קרוין פון דערער . וויא אז צו דעם ווס עס גיט אונזען און קומט גיט
 צו ריב . דאס מיינט מען דא ווינט . עס אז בעסר צוויי אויור דריי . דאס מיינט מען
 וועט אזוי בעסר און דער ווענט . אז מען גיט מיט צוויי פיס איידער דו עלטער ווס מען גיט
 מיט

כחם איין שפעקין. אויף דער עלטער באכט נוף או ער וזכט עפוס ווארון עד גייט איין גיבחיגן
 שמואל האט גיזאגט צו רבי יהושע מיין שארפער תלמוד מאה אויף דיין זאק און לאו דאס
 ברוט אריין גיין. דאס הייסט עס איג דער יוגענט פיהל ברויט. ווארון ביי פערציג יאר
 הערפט דעם מענטש דאס עסן. און פון פערציג יאר אהן ווייטער הערפט דעם מענטש דאס
 פרוגען. רבי מאיר הט גיזאגט עס און קיין ווייל דו ביסט נאך יונג. וועסטו דאס נישט
 אויף דר עלטער און וועסט כח האבן צו גיין. רבי האט גיפערנט רבי שמעון בן הלפתא
 פאר וואס ביסטו נישט אויף יום טוב צו מיר ניקומין. אזוי ווי מייני עלטערין זענן צו רייג
 עלטערין אויף יום טוב ניקומין. ווארון אויף יום טוב דארף איםליכער צו גיין רבי צו גיין.
 אזו האט רבי שמעון אים געענטפערט דו קלייני בערג זענן הויף גינארין. דאס הייסט איה
 בון שוין אלס. זענן דו קלייני בערג פאר מיר שווער גינארין גלייך ווי וואלמן נאר הויכ
 בערג גינען. וום עס איז פרוער נאנט גינען איז איצונד נאר טייט גינארין. פון זיינדי איז
 גינארין רבי. דס הייסט פרוער בון איה גינאנגן מיט דו פיס איצונד מוז איה גיין מיט און
 שפעקן אויף. וואס עס מאכט און הויז שלום דאס האב איה שוין נישט. דאס הייסט כל
 זמן דער מענטש איז יונג האט ער חשק צוויי פרויא וואס דורך דעם האט ער שלום.
 אבער אויף דער עלטער האט ער שוין קיין חשק נישט אזוי קרנגט ער זיך מיט זיין טייב.
 אויף דער עלטער ווערט דעם מענטש דו נקבים צו גישלאסן. דו מיל מאלט נישט. דס הייסט
 דער מאגן קאן אויף דער עלטער דאס עסן נישט פאר זייען. און ער שטייט אף פון דעם
 שלאף ווען ער דער הערט איין פויגל זינגן. אף דער עלטער קאן מען נישט שלאפן. אויף
 שפעקט אים נישט קיין שום גיזאג. ער האט צו קיין שום זאך. קיין חשק נישט. אויף ואלקט
 נישט עסן קיין גיפער עסינס. אונזערי חכמים שרייבן מען זאל עסן אנעקעס מאכלים וואס
 קאמטן נישט קיין סאך געלד קאן מען שלום לעבן וועט מען קיין חובות נישט האבן. ווען
 דו בארפסט איין סעודה צו מאכן ואלקטו ליבערש מאכד ביי מאג ווארון ביי נאכט עסט דער
 מענטש מיין ווי ביי מאג. אויף ביי נאכט ווערט מען נישט וואס מען עסט אבער בייא פאג
 זעהט מען קומט דו ברךה צו ווייל דאס אויג זעהט ווערט מען אביסיל זאם. דאס איז דער
 פנים וואס איין בדיידער עסט און ווערט נישט זאם ווייל ער זעהט נישט ווארון דער וואס הט
 און זיין הויז ברויט דער עסט נישט אזוי פוהל ווי דער וואס גייט קויפן ברויט דאס איז ווייל
 ער זעהט עס פאר דו אויגן ווערט ער זאם. בעת דער מענטש עסט זאל ער נישט בירין
 ווייל דאס איז איין סכנה. אויף זאלן קיין סה מענטשין און דיין הויז נישט שטענדיג קומן.
 פרי עס זאל דער פון קיין רכולות מיט לשון הרע נישט ארויס קומען. אויף ואלקטו אנערבי
 נישט בעטן צום עסן וואס דוא ווייסט אז ער וועט נישט עסן ווייל דאס הייסט גיב דעת
 אויף זאל מען נישט סכפד זיין עס מאג זיין ווער עס וייל אז ער ווייסט אז ער וועט דעם פיבה
 נישט אהן געסן. ווען אייניר קומט צוויי זיין חבר צווא נאכט זאל ער נישט אנעק געבן פון
 טיש קיין שום זאך אפילו דעם בעל הבית קינדער אויף נישט צייטן ער זעסט רשות
 דעם בעל הבית :

מעשה איינער האט פאר בעטן רבי אהרנים. דענמאכט איז גינען בחמא ליצול איין חוננער
 האט דער בעל הבית מער נישט גיהאט סכפד צו זיין דו אהרנים נאה מיט דווא
 איינער. וויא דו אהרנים זענען גינעסן ביי דעם טיש. איז צו נוקמענעם בעל הבית קינד
 האט איין אהר אנועק גינעבן זיין איי. אזוי האט דער אנדערש אהר אויף דעם קינד
 גינעבן זיין איי. אזוי האט דער דריטער אהר אויף זיין איי אנועק גינעבן. ווי דער פאסער
 איז צו נוקמען זעהט ער וויא דאס קינד וואלט איין איז און זעסט כוואל. און דו אנדער
 צוויי איינער האלט ער אן דו הענד. אזוי זעסט דעם בעל הבית דאס קינד אים ווארפט עס זיין
 דער ערד איז דאס קינד מוים גיבלעשן. ווי דו טאשער האט דאס גינען איז ווא ארויס אויף

ברך פרק ארבעה ועשרים אברהם

דעם דאך און האט זיך אראפ געווארפן און נא איז אויך געבליבן פויט . ווי דער פאטער
האט דאס געזען איז ער אויך אויף דעם דאך ארויף און זיך ממות געווען . דרום דארף
געדער זעהן אז דורך דריי איינער זענען דריי נפשות אום יוקומען . דרום זאל קיין אונז
פון מיט גאר נישט אראפ געבן . אויך דארף אנטלדער דרך ארץ צווא האבן ער זאל נישט
עסן ווי איין פתחה גאר ער זאל זיך מאכן איין געזעצטע צייט ווען ער זאל עסן זיך
סעודה . אונזערי חכמים שרייבן איידער משה בבינו איז געווען האבען די ישראל זיך געפרוט
אזוי ווי די הענדע ווי האבען איין גאנצן טאג געעסן . ווי משה רבינו איז יוקומען האט ער
געזאגט אז ווי זאלן עסן מאל צייטן . אויך דארף געדער צו זעהן ער זאל נישט אויס
געבן אויך אכילה ושתיה נאר לויט זיין פאר מענין . ווער עס געווינט זיך צו עסן פעט פלייש .
לסוף מוז ער זיך פהאלטן אויף דעם בוידים פאר די בעלי חובות . אבער ווער עס געווינט
זיך צו עסן קרויט מיט ברויט דער מען פריי גיין אויף דער גאס . ער האט נישט קיין
מוקד פאר קיין בעלי חובות זאלן אים מאנן . אויך ווען דער בעל הבית עסט זאל ער
דעם משרת אודער דער דונקט עט וואס פון דעם עסן געבן . אונזערי חכמים שרייבן
ווער עס עסט אפילו פעט פלייש און סונקט אלטן וויין דאך מוז ער עפוס דער פון ויין בליי
בית געבען . איינער האט געהייסן אבקה . און איינער האט געהייסן בנימין בר אהו .
איינער האט ויין בליי בית געגעבן פון אלס וואס ער האט געגעסן דער פאר האט ער
זוכה געווען דאס אללהו האט מיט אים אויפט מאל גירעט . און דער אנדערער פלעגט זיין
בליי בית קיין מאל גיט צו געבן פון דעם עסן וואס ער האט געגעסן מיט אים האט אללהו
הגבירא קיין מאל גיט גירעט . אויך זאל מען דעם משרת אנדער דער דונקט צום ערשטן
געבן צו עסן . רם אמירט און פו וזטרא און רב אשי זענען אלי געזען פאר דעם שלאס
פון דעם מלך און דער זעלבער צייט האט מען געטראגן דעם מלך עסן . האט רב אשר
געזעהן ווי פו וזטרא איז עפוס פלייש געווארן ווייל ער האט געזעהן דאס עסן און ער האט
דער פון נישט פאר זוכט . אזוי האט רב אשר זיך פינגער איין נישטעקט און דעם עסן און דאס
געגעבן פו וזטרא צו זייענען . פרו ער זאל און קיין סגנה נישט זיין . וויא דער קעך מיינטער
האט דאס געזעהן אז ער האט און דעם מלךס עסן זיין פינגער איין נישטעקט . פריינט ער
רב אשר ווי פאלקט עס אויס צווא מאן וויא מאנטו עס מאן . זאגט רב אשר צום קעך
מיינטער פאר וואס האסטו געגעבן דעם מלך עסן וואס דאס איז נישט ריין . זאגט דער
קעך מיינטער צו רב אשר די וואלסט וויסען אז אויך האב דאס עסן נישט ארום געקוקט און
עס איז ריין און דאס בייס ווערט זאלסט זיין תפיס . ווייל די האסט נישטעקט דעם
פינגער און דעם מלך עסן . זאגט רב אשר צום קעך מיינטער האסטו געזעהן אויך דעם
ארום אוב עס איז ריין . איז איין נש געזעהן וואס דאס עסן איז נישט געווען ריין . אזוי האט
דער קעך מיינטער געזעהן רב אשר אז ער זאל שמעל שטויגען . אזוי פרייען די רבנים
צו רב אשר ווי אזוי האסטו דיך פאר לאזט אויך איין נש . ווארען עס זאגט דיר קיין נש נישט
געזעהן וואס דאס עסן איז אויף דעם ארום נישט ריין געווען וואלסטו דאך געזעהן
ניחאט איין בלבול פאר וואס די האסט און דעם מלךס עסן ריין פינגער איין נישטעקט .
זאגט רב אשר אויך האט געזעהן ווי דאס אים ריינקויט אז געלויבען איבער דעם עסן דרום
האב אויך געזעהן אז עס וועט מיר איין נש געזעהן דער וואס עסט און דער נאם דער
איז גלייך צו איין הונד אמיל לייט זאגן אז ער איז פסול לעדות . רב האט אן ניחאט
זיין זיך רבי רינא ווען דאס מיינטע מיט זיין חבר משה זאלסטו פריער אים
שטענדיק דעם מוס און אז די מיינטע אים זאלסטו וידער אים שטענדיק אז זאלסטו ערשט
געבן זיין חבר . און אז דאס מיינטע וואסער זאלסטו אפ ניסן און דער נאם זאלסטו
געבען זיין חבר :

מַעֲשֵׂה רַבִּי הָאֵשׁ גִּיהַט אֵינן נֶאֱמַר בּוֹי זֶה וְיֵי אֲהַבֵּן אֶפֶס יִנְעִסוּן . אִיזוּ וְאֵשׁ רַבִּי
 צוּם נֶאֱמַר לִיבְעַר מֵאֵן צוּא וְוִלְסָטוּ דַעַם כּוּם צוּ בַעֲנַמְשֵׁין צוּא וְוִלְסָטוּ לִיבְעַרְשׁ דַּעַר
 פֶּאָר פֶּעַרְצִיג גִּלְדִין . וְאֵשׁ דַּעַר נֶאֱמַר אִיךּ וְוִיל לִיבְעַר דַּעַם כּוּם צוּ בַעֲנַמְשֵׁין . אִיז נִיקוּמַעַן
 אֵינן בַּת קַל פּוֹן הִמִּיל אִז דַּעַר כּוּם פּוֹן בַּעֲנַמְשֵׁין אִיז מִיין וְוַעֲרַט וְוִיא פִּיפְצִיג גִּלְדִין . וְוִארִין
 לַעֲתִיד לְבֹא וְנַעַט מַעַן דַּעַם כּוּם פּוֹן בַּעֲנַמְשֵׁין דְּוִד הַמֶּלֶךְ גַּעֲבִין . בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כָּלֵה :

פרק המשה ועשרים

אִין דַּעַם פֶּרָק וְנַעֲרַשׁ נִישְׁרִיבְעֵן וְוִאם פֶּאָר צִיטִמַּטֵּן הָאֵשׁ זֶה נִימְרֶאפֶּעַן צוּ דוּ פְּרוּמַע לִוִּט .
 הַשִּׁירָה וְאֵל אִיזוּ הַעֲלֵפִין מִיַּד זְאֵלִין דַּעַם זְכוּת גִּנוּסִין אָמֵן :

רַבִּי שְׂכַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הָאֵשׁ גִּיהַט אִיךּ הָאֵב נִינְעָה אִז דוּ בַעֲנַמְשֵׁין וְעַנְעוּ נֶאֱרַר
 וְוִינִיג . נֶאֱמַן אִיבִין לַעֲבִין הַשִּׁירָה וְזִינן טוֹוֹנֵד מַעֲנַמְשֵׁין צוֹוִישֵׁין זִי בִין אִיךּ מִיט מִיין
 זֶהוּ אִיךּ גִּירַעֲכֻנְט צוֹוִישֵׁין . אַרְוִנְמַעַר אַבְסִיל אִיז מִיין נִישׁ דֵּא נֶאֱרַר הַגְּדַרְעַט וְוִאם אִיךּ
 אִז מִיין זֶהוּ זַעֲנִין מִיַּד אִיךּ צוֹוִישֵׁין וְוִי . נֶאֱרַר אַרְוִנְמַעַר אַבְסִיל אִיז מִיין נִישׁ דֵּאֲנֶאֱרַר צוֹוִישֵׁין
 אִיךּ אִז מִיין זֶהוּ . אִיךּ וְאֵשׁ רַבִּי שְׂכַעוֹן בֶּן יוֹחָאי מִיט מִיין פְּרוּמְקִיט קֶאָן אִיךּ פֶּאֶמְרִין
 דוּ גֶאֱצִיבְוִעֵלְט פּוֹן דַּעַם עֹנֵשׁ פּוֹן עוֹלָם הַבָּא . פּוֹן דַּעַר צִיט אֲהֵן וְוִאם אִיךּ בִין גִּבְאָרִין
 גִּיּוֹאֲרִין בּוֹי אִינְגֵּד . אִז אִיךּ מִיט מִיין זֶהוּ אֲגֵעֵד אִיז אֲגֵעֵד זְכוּת אִיזוּ גְרוּם אִז מִיַּד קֶאָנְעֵן
 פֶּאֶמְרִין דוּ גֶאֱצִי וְנַעֲלַט פּוֹן דַּעַם עֹנֵשׁ פּוֹן עוֹלָם הַבָּא צִיט דוּ וְנַעֲלַט אִיז בַּשְּׂאפִין גִּיּוֹאֲרִין
 בּוֹי אִינְגֵּד . אִז וְנַעֲן דַּעַר זֶהוּ וְוִינֵן אִיז אִיךּ מִיט אִיזוּ אִיזוּ קֶאָנְעֵן מִיַּד פֶּאֶמְרִין דוּ גֶאֱצִי
 וְנַעֲלַט פּוֹן דַּעַם עֹנֵשׁ פּוֹן צִיט אֵן דוּ וְנַעֲלַט אִיז בַּשְּׂאפִין גִּיּוֹאֲרִין בּוֹי זִיא דֶּאֲרַה נֶאֱרַר צוּ שְׂמִיין
 עַם אִיז גִּיּוֹעַן אִינְגֵּד אַבָּא שְׂאָוֵל וְוִאם עַר הָאֵשׁ גִּיהַט וְוִיין צוּ פֶּאָר קוּפִט . עַר הָאֵשׁ
 שְׂמַעֲנֵדִי וְוִיין אֶפֶס גִּימַאכְמַעַן אִז אֵינן פֶּאָם אַרְבִּין . עַר הָאֵשׁ גַּעֲוִיכְט וְוִי פִיל וְוִיין עַר הַט
 גִּיהַט . אִז אֲלַע מָאָל פִּלְעֵנֵט עַר אִיבְעַר מַעֲסָטִין דוּא רַעֲשֵׁט וְוִיין אִז עַר זֶאָד וְוִיכַעַן וְוִיא
 פִיל עַר הָאֵשׁ פֶּאָר קוּפִט . אִיזוּ הָאֵשׁ עַר גִּיּוֹעָה אִז לִוִּט עַר הָאֵשׁ פֶּאָר קוּפִט אִיז
 אִיז גִּבְלִיבִין מִיין וְוִי עַם הָאֵשׁ גִּימַאכְמַעַן גִּיּוֹעַן . דֵּאם אִיז גִּיּוֹעַן וְוִייל וְנַעֲן מַעַן גִּיכְט אִז דַּעַר
 מֶאָם אַרְבִּין דַּעַם וְוִיין אִיז אִיבִין דֵּא שְׂאָם אִיז דוּא מֶאָם נִישׁ פִיל . אִז אֵינן קֶאָרְצִי צִיט
 הָאֵשׁ עַר גִּיהַט אִיבְעַר גִּדְרִי הַגְּדַרְעַט פֶּעֶסְעַר וְוִיין . וְוִיין הִבֵּר הָאֵשׁ גִּיהַט אִיז צוּא פֶּאָר
 קוּפִט הָאֵשׁ זֶה בּוֹי אִיז אִיךּ אֲהֵן גִּימַאכְמַעַן דְּרִיִּיא חוּגְדַרְעַט פֶּעֶסְעַר אִיזל וְוִאם זִיא וְנַעֲנַן
 גִּיּוֹעַן מִיין לִוִּט הַשְּׂבֹב וְוִי פִיל דֵּאם הָאֵשׁ גִּימַאכְמַעַן צוּ וְוִיין דֵּאם אִיז אִיךּ גִּיּוֹעַן וְוִייל וְנַעֲן
 מַעַן גִּיכְט אִיז דַּעַם אִיזל פּוֹן דַּעַר מֶאָם בְּלִיבֵט דֵּאֵךְ אִיבְעַר אִז דַּעַךְ מֶאָם אִיזל . אִיזוּ
 הָאֵבִין דוּ בִּיּוֹדִי חֲבָרִים בֶּאֲרַעֲכֻנְט וְוִי דוּ דְרִיִּי הַגְּדַרְעַט פֶּעֶסְעַר אִיז אִז וְוִיין וְנַעֲנַן וְוַעֲרַט
 אִז הָאֵבִין גִּימַאכְמַעַן דֵּאם גַּעֲדֵר אִז הָאֵבִין דֵּאם גִּימַאכְמַעַן קִיין יִרְוִשְׁלִים צוּ דוּ גֶבְאִים אִז הָאֵבִין
 דֵּאם גַּעֲלֵד מִקְדִּישׁ גִּיּוֹעַן . אִיזוּ וְאִינן דוּ גֶבְאִים אִיז דֵּאֲרַפֵּט דֵּאם גַּעֲלֵד נִישׁ מִקְדִּישׁ וְוִיין דֵּאם
 הִיכְט נִישׁ קִיין גִּלְהָה וְוִארִין דוּ מַעֲנַמְשֵׁין וְוִאם הָאֵבִין גִּימַאכְמַעַן אִיזל אֲדַרְעַר וְוִיין . וְוִי הָאֵבִין
 נִינְעָה אִז אִיךּ דַּעַם וְוִיין אִיז דֵּא שְׂאָם . אִז דַּעַר אִיזל אִיז אַבְסִיל אֲהֵן גִּבְלֵפֶשׁ אֲהֵן דַּעַר
 מֶאָם . גִּיּוֹיִם הָאֵבִין וְוִי אִיךּ דֵּאם כּוּחַל גִּיּוֹעַן אִיז וְאִינן דוּא צִוִּי חֲבָרִים דֵּאֵךְ וְוִילִין מִיַּד
 פּוֹן דַּעַם גַּעֲלֵד קִיין הַנְּאִה נִישׁ הָאֵבִין . וְוִייל עַם אִיז אִיז גִּימַאכְמַעַן אִיבְעַרְגִי . וְאִינן דוּ גֶבְאִים
 וְוִייל אִיז וְנַעֲט וְוִיא אִיךּ אִיז מִחְמִיר . נַעֲטֵט דֵּאם נֶאֱרַר אִז מֶאָכְט דַּעַר פֶּאָר בְּרִינִין
 אִז בְּרִינִים . אֲדַרְעַר אֲדַרְעִי זֶאכְן וְוִאם וְעַדְעַר זֶאָל דַּעַר פּוֹן הַנְּאִה הָאֵבִין . וְוִארִין וְנַעֲן אִינְגֵּד
 הַט גִּיּוֹעַן גַּעֲלֵד אִז עַר וְוִיל עַם אֶפֶס גַּעֲבִין נֶאֱרַר עַר וְוִיכְט נִישׁ וְנַעֲמִין דֵּאם אֶפֶס צוּ גַּעֲבִין .
 מִז עַר לֶאֱוִן מֶאָכְן פֶּאָר דַּעַם גַּעֲלֵד אֲוַעֲלִיבִי זֶאכְעֵן דֵּאם וְעַדְעַר זֶאָל דַּעַר פּוֹן הַנְּאִה
 הָאֵבִין . רַבִּי פִּלְעֵנֵט אֲלִי פְּרִיטוּג צוּ נֶאֱכַטֵט אֲהֵיִים צוּ קוּפִטֵט וְנַעֲן עַר אִיז שׁוֹן גִּישְׂטֶאֲרִין
 אִיז מָאָל פְּרִיטוּג צוּ נֶאֱכַטֵט הָאֵבִין דוּ שְׂבִינִים אֲהֵן גִּבְלֵפֶשׁ הָאֵשׁ מַעַן וְוִי גַּעֲנַמְשֵׁין אִז

כען קאן ווי ערשט נים ארין לאזן . וייל רבי איז דא ביזא ווי . ווי רבי הט דאס געהערט
 איז ער ייזין זיין נים גיבומין . כדי מען זאל נים זאגן אז דרום קומן נים אנדערן מענטשן
 זאה ווער טויט . וייל ווי זענן נים אזוי פרום . דעם זעלבן טאג ווי רבי איז געשטארבן
 איז ארום און בת קול פון הימל . אז ווער עס וועט זיין צו רבוס ליהי דער מענטש אז
 אהן גברויט צו עולם הבא . און וועשור איז געווען אז ער פלעגט זענען טאג צו זיין צווא
 רבי . און דעם טאג ווען רבי איז געשטארבן האט ער נים געקאנט זיין . וייל ער האט פיל
 ארביט געהאט . ווי ער הט געהערט דאס בת קול פון הימל . האט ער געהאט גרויסן יסורים
 וואס ער וועט נים קאנן זיין ביי דער לנה . אזוי האט ער זיך אראם געווארפן פון און בודען
 און איז באלד געשטארבן אזוי איז ארום און בת קול אז דער וועשער איז אויף אן גברויט
 העלף הבא : און דער שפאט וואס הייסט מורא איז געווען רבנא ליצול און מנפה . און
 דער צייל ווי רב האט געוואנט איז קומער נים געשטארבן האבן די לויט געמינט אז און רב
 זכות וואס ער וועט רעכטן ווי ווערן ווי אלי געזול . איז גיבומין די לויט צו חלום זכות רב
 זכות איז ווער גרויס ביזא רב איז דאס נים קיין גרויסער נים . נאר וויא ווערן געזול וייל
 געווישן ווי וועט אונזער וואס ליעט שטענדיג לאזיס אס פראבן פרום . דרום נים פון
 אים מדה פנגד מדה . אז און זיין זכות ווערן ווי געזול . אז מען זאל אים און דאס נאנט
 לויט פון דער צייל נים ביי גראבן : און דער שפאט דעקוי איז געווען און שריפה . און
 דער צייל ווי רב הונא איז געווען און קיין שריפה נים געווען . די מענטשן האבן געהענט
 אז ווי ווערן געזול און רב הונא'ס זכות . איז ווי גיבומין צו חלום אז רב הונא'ס זכות איז
 ווער גרום . דאס איז פון רב הונא נאר קיין גרויס נים נאר ווי ווערן געזול . וייל
 און דער צייל איז דא און אשה וואס ויא היינט אום איר זכא און נאר אלי ערב שבת
 און וויסער ווער עס וייל ביזא איר באקן נים זיא דעם אויבן . דרום איז דאס נאנט זאל
 געזול געווארן פון דער שריפה ווארן נאט נים מדה פנגד מדה :

מעשה אין פרויא הט געבויעט אהיו ווי דאס הויו און שוין פארטיג געווען ווערט די פרויא
 אז דאס הויו איז און גאנצן קרום ווארן דער באלקן איז נים גלייך גלייט וואס
 טוט דוא פרויא . רבי העניא בן דוקא איז געווען איר שכן אזוי נים זיא צוא אים איז זאגט
 ליבער רבי איה האב מיר און הויו געבויעט און עס איז נים גלייך ווייל דער פאלקן איז
 קרום . אזוי פרענט ער ויא ווי ויא הייסט . זאגט ויא עני . זאגט רבי העניא . וייל די הייסט
 אזוי זאלן ויה די בעלקים פון ביין הויו גלייך ליענן . אזוי איז דאס הויו באלד גלייך געווארן
 די שפאט מענטשן האבן געזאגט אז רבי העניא האט דאס הויו געבויעט טיט זיין הפליה
 עס איז געווען צוויי שמוכע לויט . ווי פלעגן שטענדיג זיין און רבי'ס בית המדרש ציין .
 און ווען רבי איז גיבומין און בית המדרש פלעגן ווי שאקלן טיט די קעפ און פאר קרוימן
 טיט די לעפצן . און סאל האט רבי תפלה גיטאן פאר זייערע זענען דאס ווי זענען געהאלט
 געווארן גלייך ווי אלי מענטשן . ווי זענען געווארן גרויסע לומדים פון דעם וואס ווי האבן
 נאר צו געהערט דוא תורה פון רבי געהער האט זיך אויף דעם געווענערט איינער פון ויא
 האט געהיסן הנון העבא . ער איז געווען פון און מאכטער פון הויו המעטל . וואס ווען די
 וועלט האט געארבעט רענן . האבן ווי די קענער פון די דברים צו אים געשקט . און ויא
 האבן אים אהן גענומן ביי זיין מאנטיל און האבן געזאגט פאטער פאטער זיב אינו רענן .
 האט ער סתפל געווען האט הערף געגענט . די גללים האבן אונזען געזאגט דאס אייזיל
 פון רב פנחס בן יאיר . אבער וואס די גללים האבן דעם אייזיל געגעבן צו עסן האט דאס
 נים געוואלט . ווי עס איז פאר ביי געזאגן רבי טאג זאגן דוא גללים וואס טיט און דוא
 גיבן . נא דאס אייזיל וייל נים עסן וועט עס דאך שטארבן . אזוי האבן די גללים דאס

אויב

אויול אפ נישקט צוא רבי פנתס בן יאר. וויא דאס אייזיל איז אהיים יקוסין האט עס
 נישרונין. זאגט רבי פנתס נוט דעס אייזיל עפיס צוא עסקן ווארן. עס האט שוין דריי טאג
 ביי דא גולנים מיט גינעסון ווייל ווייער תבואה איז לויטער גוללה. געבין וויא דעס אייזיל
 אפסייל גערשטון אבער דאס אייזיל וויל מיט עסקן. זאגן דו לויט צוא רבי פנתס וואס דאס
 קאן זיין וואס דאס אייזיל וויל דעס גערשטון מיט עסקן. זאגט רבי פנתס גוויס האט איר
 נאך. מוין מעשער פון דעס גערשטון מיט גינעבין. דרום וויל דאס אייזיל מיט עסקן: רב יצחק
 פלעגט זיך אלי ערב שבועות איין קאלב בשאפון. אונ האט גינעסון לכבוד יום טוב. רבי
 הנינא בן דוסא איז גיווען אונטער וועגענס איז גיווען א שטארקער רענין. האט רבי הנינא
 תפלה ניטאן אונ האט גיוואגט רבונו של עולם. די גאנצע וועלט לעבט אונ פריירן. אונ איך
 זאל האבן צער פון דעס רענין אז איז באלד דער רענין אויך גינערט. ווי ער איז אהיים
 גיבסין זאגט ער רבונו של עולם די גאנצע וועלט איז אין צער וואס מען דארף רענין. אונ
 איך זאל לעבן אונ פריירן וואס דער רענין גייט מיט. אזוי איז ווייער דער רענין גיבסין:
 רב דניאל בן חסניא ער האט גיהאט איין גארטן פלעגט ער אלי טאג זיין אונ גארטן אלנד
 אונ האט אהן גיצויכט דו ערשער וואס דארפן רענין אונ דו ערשער וואס דארפן מיט מוין
 רענין. איז אז גיווען איז גיבסין רענין אויך דו ערשער וואס מען האט גיבארפן רענין.
 אונ אויך דו ערשער וואס מען האט מיט גיבארפן האט מיט גינעניגט. רב הנינא פלעגט די
 מען וואס עס איז גיווען איין ווינט צו פארן אונ דער שטאט אונ איין גילדיגע קארופע אונ
 האט גינעהן דו הייער וואס זענן גיווען קאלי. פאם עס איז גיווען איין גינדיס הויז הט עס
 דער גינדי גיבוט פאר רעכטון. אונ אז עס איז גיווען איין עניס האט דאס רב הנינא פאר
 זיין געבד גילאזט פאר רעכטון. רבי עס זאל תלידה מין ממשול מיט זיין: רבי יצחק בן
 אלישע פלעגט שטענדיג זיין ביי רבי מנו. איין קאל זאגט רבי יצחק צו רבי מנו ליבער רבי
 מוין שניערס לויט טרען פיר אהן צרות. ווייל זיי זענן גרויסע עשירים. זאגט רבי מנו לאז
 גאט געבן אז זיי זאלן ארום ווערן אונ באלד אזו דאס מקום גינארן אונ זיי זענן ארום
 גינארן. אונ איין צייט ארום זאגט ער ליבער רבי איך האב נאך מער צרות וואס זיי זענן
 ארום. ווייל זיי ווירן ביי מיר געלד. זאגט רבי מנו לאז גאט געבן אז זיי זאלן צוריק ריך
 ווערן. אונ זיי זענן באלד צוריק עשירים גינארן. איין פאר קלאגט זיך ווייטער רבי יצחק
 ליבער רבי איך האב מין נחת מיט פון מוין פרויא. זאגט רבי מנו ווי אזוי הייסט זיא זאגט
 ער זיא הייסט תנה. זאגט ער ווייל זיא הייסט תנה זאל זיא שוין ווערן. אונ עס איז אזוי
 נישעהן אז זיא איז שוין גינארן. אונ איין קארצע צייט זאגט ער ליבער רבי ווייל מוין פרויא
 איז ווייער שוין האלט זיא זיך קיינן מיר גאר גרויס זיא פאלגט מויה מיט. זאגט רבי מנו ווייך
 זיא געמט זיך איבער פאר דיר זאל זיא ווייער שווארץ ווערן. אונ עס איז אזוי נישעהן אז
 זיא איז באלד ווייער שווארץ גינארן:

רבי יוסי פון דער שטאט יבנת האט גיהאט איין טאכטער ווס זיא איז גאר שטארק שיד
 גיווען. איין פאל זעהט ער אז איינער שטייט אונ דרוסין אונ באמיהט זיך אז ער זאל
 זיא זעהן. זאגט רבי יוסי וואס בטייט דאס וואס דו שטייסט אזא לאנגע צייט אונ דרוסין.
 זאגט ער ליבער רבי. איך האב מיט זיך גיווען בייין טאכטער צוא געמין פאר איין ווייב
 לאז מיר זיך זיין זיא צו זעהן. זאגט רבי יוסי מוין ליבע טאכטער דו געמישטן האבן גרויס
 צער איבער דעם ווייל דו ביסט אזוי שוין. דרום גיאי צוריק אונ דעם ארט פון וואנט דו
 ביסט גיבסין. רבי דו וועלט מאנס לויט זאלן מיט גיטשטראפט ווערן איבער דיר. אונ עס
 איז אזוי נישעהן אז זיא איז באלד גיטשטארבן: רבי יוסי האט גיהאט איין אייזיל. ווען איינער
 האט דאס אייזיל גינענין האט מען דער נאך דעם אייזיל גינעבין דאס זיא איז דאס אייזיל

האם דאס אפ גיברענט צו רבי יודי . און אז וועלכער האט גיגעפן ווייניגער אדער מער
האט דאס איינזל נים גינאלט צו געסן . איין קאל האט איינער פצאלט דעם איינזל דאס
גענד נאר ער האט פאר געסן אויף דעם איינזל זיין פאנטאפול האט דאס איינזל נים גינאלט
אונזעק גיין ביי ער האט דעם פאנטאפול אראפ גינומן ; רבי הנינא בן דוסא האט ניהאט פיל
צונו . איין קאל קומן צו אים די שביטים . און זאגן ליבער רבי אייערי צונון סאהו אונז
ארויסע שארענס און פעלד . זאגט רבי הנינא באס עס איז אמת וויא איר זאגט זאלן די
בערין אויף עסן מיני זענין . און באס עס איז נים אמת זאל יעדער צוג אזוי ווי זיא קומט
צוהיים פאר נאכט מיט ברענגן און אירע הענד איין בער . און עס איז אזוי גיווען . אז
יעדער צוג האט גיברענגט צו רבי הנינא איין בער . האט מען געזען צו זיא האבן זשקר
גינרעט ; רב און רב וירא האבן צו זאמען ניםאכט סעודת פורים . ווי זיי האבין זיך מיט פר
פירונגען מיט וויין . אזו האט רב רבי וירא גישאכטן . ווי רב האט זיך אויס גישלאפן זעהט
פער וואס ער האט נישאן . האט ער תפלה נישאן צו השי"ת . אזי רב וירא צוויק לעבדיג
גינארין . אז עס איז גיקומען דאס אנדערי נאר פורים זאגט ווייטער רב צו רבי וירא לאוין
מיר צוא זאמן מאכין סעודת פורים . זאגט רבי וירא אויך וויל נים . ווארון סאמיד וועסט
מיד ווייטער שעקטן און נים שטענדיג ניראט איין גס . וועט דאך נים ויין קיין שבתת פורים .
רב בהנא האט ניהאט צו פאר קויפן קלייני קייטין ער פלעגט אים צו גיין פון איין שטאט
צו דער אנדערע און האט פאר קויפט די קלייני קייטין . איין קאל איז ער גיקומען צו איין
פרוצה ויא זאל ביי אים קויפן . און רב בהנא איז גיווען איין שיינער מענטש . זאגט ויא צו
אים אז ער זאל ביי איר ליגן . אזו האט רב בהנא נים גיווישט וויא אזו ער זאל דער פון
ניצול ווערן . זאגט ער האר מיר אויס אויך וועל מיה גיין אויך טאן אבוסול שענער . און
ער איז ארויף אויף דעם בוירום און האט זיך אראפ גינארפן אויף דער ערד . פרי ער זאל
שטארבן איידער ער זאל טאן די עבירה . אזו איז אליהו הנביא צו אים גיקומן און האט
אים אויף גיהויבן און ער איז וויכער לעבדיג גינארין . זאגט אליהו הנביא צוא אים דוא
האכט מיה ספרים גיווען . אז אויך האב גימוזט צו ליב דיר קומן פון פיר הונדערט טיול .
זאגט רב בהנא ווער איז דאס שולדיג . נאר דער רבית . ווען אויך זאל נים ויין אזו ארום
גינאלט אויך דאך נים גינארפן אזו ארום צו גיין מיט דער סחורה וואלט מיר דאס נים צו
האנדן גיקויפן . וויא אליהו הנביא האט דאס גיהערט . האט ער אים גיגעפן איין מעסטל
מיט דשאטין . איז דער נישטער רב בהנא ניצול גינארין פון דער עבירה . און דער צו נאך
איין עושר גינארין . ויין זכות זאל כל ישראל ביי שמיין זאמן סנה :

פרק ששה ועשרים

איין דעם פרק ווערט גישריבן תירושים פון דעם בלאך המות וואס האט זיך פאר צייטונג
גינארפן האט זאל אונז מציר זיין פון אים ;
אונזערע חכמים שרייבן ווען עס איז חס ושלום . איין דער און איין קסום זאל מען זיין
און שטיב מען זאל נים ארום גיין . און אז ער דארף גייטיג ארום צו גיין זאל
ער נים גיין און דער מיט נאם . נאר ווי דען נאר און די זיגן . ווארון דער בלאך המות
גייט און דער מיט נאם . און וויל מען האט אים רשות גיגעפן נעמט ער וועמען ער סרעפט
דבא פלעגט זיין פגענצטער צומאכן ווען עס איז רחמנא דיאלו איין דער גיווען . אויך ווען
עס איז ר"ל איין דער זאל מען אליין נים גיין און שול אריין . וויל דער בלאך המות האט
דארטן ווייני בלים . ווען די הינד שרייען איז איין סקן אז דער בלאך המות איז דא און
דער שטאט און ווען די הינד שרייען זיך איז איין סקן אז אליהו הנביא איז דא . און
שטענדיג זאל מען נים גיין און די וויטן פון דער נאם נאר און דער מיט . ווארון דער

כרך פרק ששה ועשרים אברהם כט ז

כלאך הַמֶּתֶה פֶּה־אֵלֶם זֶה אֵוֶן הוּא דוּ וַיִּזְמֵן . רַב בְּיָבֵי בֶן אֲבוּי עַד פִּלְעֵנִס אֹפֶט צוּ וַיִּזְן בֵּי הַיָּם
 כִּלְאֵךְ הַמֶּתֶה אֵיין מֵאל הָאֵם רַב בְּיָבֵי גִיהֶעֱרַט וּוי דְעַר כִּלְאֵךְ הַמֶּתֶה הָאֵם וַיִּזְאָנֵם צוּ וַיִּזְנֵם
 אֵיין שְׁלִיחַ גַּי בְּרַעְנָן מִיר דוּ מְרִים וַאֲם דוּ וַיִּזְבְּעַר פִּלְעֵכְמִין אִירַע הָאָר . אֵוֶוּ הָאֵם עַד
 גִּיבְרַעְנָנִט דוּ מְרִים וַאֲם זֶה הָאֵסְרוּ קִנְדֶּעַר וַיִּזְעִיר הָאָר גִּיבְרַעְנָנִט . אֵוֶוּ פִּרְעוֹנִס דְעַר מִלְאָךְ
 הַמֶּתֶה דְעַם שְׁלִיחַ פֶּאָר וַאֲם הָאֵסְרוּ מִיר גִּיבְרַעְנָנִט דוּ מְרִים . אִיךְ הָאָב דָּאָךְ דִּיר נִיהִיִסְמִין
 בְּרַעְנָנִט יַעֲנֵעַ מְרִים . וַאֲנִט דְעַר שְׁלִיחַ אִיךְ הָאָב אֵיין מְעוֹת נִיהָאֵם נֶאָר אִיךְ וַעֲלֵל זֶה צִירִיק
 שְׁמַעְלִין אִיךְ דְעַם אִירַט וּוי אִיךְ הָאָב זֶה גִּיבְרַעְנָנִט . וַאֲנִט דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה אֵוֶוּ זֶה אֵיין שְׁוִין
 דָּא זֶה אֵוֶוּ זֶה שְׁוִין דָּא בְּלִיבִין . נֶאָר זֶה מִיר וּוי הָאֵסְרוּ זֶה גִּיבְרַעְנָנִט בְּאִקְוִמֵן זֶה הָאֵם דָּאָךְ
 נֶאָךְ נִיהָאֵם צוּ לְעִבִין . וַאֲנִט דְעַר שְׁלִיחַ זֶה הָאֵם זֶה גִּיבְרַעְנָנִט לְעִבִין בְּאִקְוִמֵן אֵוֶוּ אִיר
 מִל אֵוֶוּ אִיר נֶאָר שְׁלַעֲכַם גִּיבְרַעְנָנִט אֵוֶוּ אִיר גִּיבְרַעְנָנִט אִיךְ אִיר פִּים אֵיין שְׁמִיק פִּירַעַר הָאָב
 אִיךְ זֶה גִּיבְרַעְנָנִט בְּאִקְוִמֵן . פִּרְעוֹנִס רַב בְּיָבֵי דְעַם מִלְאָךְ הַמֶּתֶה . הָאֵסְרוּ דְעַן רְשׁוֹת אֵייןִים
 אִים צוּ בְּרַעְנָנִט פֶּאָר דְעַר צִיִּים . וַאֲנִט דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה זֶה עַם שְׁמִיִים דָּאָךְ גִּיבְרַעְנָנִט אֵוֶוּ
 אִיפֶט שְׁאָרְבַט אֵייןִעַר אֶהֱן מִשְׁפַּט הָאֵסְרוּ עַד הָאֵם קִיין עֲבִירָה גִיט גִיבְרַעְנָנִט . וַאֲנִט כִּי
 בְּיָבֵי עַם שְׁמִיִים דָּאָךְ גִּיבְרַעְנָנִט דְעַר מְעוֹמֵשׁ מֵאן גִיט שְׁמַרְבֵּעַן בֵּי זִיין צִיִּים קִוִּמֵן . עַם־עַרְט
 דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה וַעֲנֵן עַם מְרַעֲבַט זֶה אֶזְעַלִּיקַע וַאֲם שְׁמַרְבַט פֶּאָר דְעַר צִיִּים גִיב אִיךְ אִים
 אִיפֶעַר צִוָּה דְעַם מִלְאָךְ דִּוְמָה וַאֲם עַד הִיט וּוי בֵּי דוּ צִיִּים קִוִּמֵן . דְעַר נֶאָךְ גִיט עַד
 זִי מִיר צִירִיק אַפֿ . פִּרְעוֹנִס רַב בְּיָבֵי וַאֲם וַעֲסָמוּ מֵאן מִיט דוּ וַאֲרִין פִּון דְעַר מְרִים וַאֲם זֶה
 הָאֵם נֶאָךְ גִּיבְרַעְנָנִט צוּ לְעִבִין . וַאֲנִט דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה וַעֲנֵן אֵיין לְמַדָּה אֵוֶוּ אֵיין עֲנִין אֵייןִעַר
 אֵוֶוּ אֵלֶם מִחַל וַאֲם עַם מְרַעֲבַט אִים אֵוֶוּנִים שְׁעֵנֵךְ אִיךְ אִים דוּ וַאֲרִין . וּוי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
 לִוי הָאֵם גִּיבְרַעְנָנִט צוּ שְׁמַרְבֵּעַן הָאֵם מֵעַן גִּיבְרַעְנָנִט אֵוֶוּ הִיטִיל צִיִּים מִלְאָךְ הַמֶּתֶה . גַּי בְּרַעְנָנִט
 דוּ נִשְׁמָה פִּון רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוי . וּוי דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה אֵוֶוּ צִי אִים גִּיבְרַעְנָנִט זֶה גִיבְרַעְנָנִט
 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוי וַיִּזְוּ מִיר מִיין אִירַט אֵוֶוּ גִבְרַעְנָנִט . וּוי אִיךְ וַעֲלֵל הָאֵבֵעַן . וַאֲנִט עַד קִוִּם
 אִיךְ וַעֲלֵל דִּיר וַיִּזְוִין . וַאֲנִט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ גִיב מִיר דִּיין מְעַסְעַר . וַאֲרִין אִיךְ וַיִּזְוּ דִּיר גִיט
 גִיבְרַעְנָנִט אִיבֶעַר דְעַם וַעֲנֵן . אֵוֶוּ גִיט אִים דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה זִיין מְעַסְעַר . וּוי זִיין וַעֲנֵנִי
 גִיבְרַעְנָנִט צוּ דְעַם אִירַט . הִיבִיט אִים דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה אִיךְ אֵוֶוּ דְעַר הִיךְ . בְּרִי עַד זֶה אֵוֶוּ
 קִאֲנֵן וַעֲדָה זִיין אִירַט . אֵוֶוּ מוֹט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֵיין שְׁפִירוֹנִג אִיבֶעַר דְעַם בְּאִרְגִין . אֵוֶוּ דָּא
 מְעַסְעַר הָאֵם עַד אִיךְ בֵּי זֶה נִיהָאֵם . אֵוֶוּ הָאֵסְרוּ אִים דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה אֵוֶוּ זִיין מְלִכִישׁ אֵוֶוּ
 עַד זֶה צִירִיק גִיין . וַאֲנִט דְעַר גִיטֶעַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִיךְ שׁוּא אֵיין שְׁבִנְעָה זֶה אִיךְ וַעֲלֵל גִיט
 צִירִיק גִיין . הָאֵם דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה דָּאֵם דְעַר צִיִּילֵט פֶּאָר הַקְּבִיָּה . הָאֵם הַקְּבִיָּה גִיבְרַעְנָנִט
 זֶה נֶאָךְ קִקְוֵן הָאֵם עַד אֶזְעַרְשׁ אֵיין מֵאל אֵיין שְׁבִנְעָה גִיבְרַעְנָנִט . אֵוֶוּ הָאֵם זֶה גִיבְרַעְנָנִט
 מְסִיר זִיין . וַעֲנֵן מֵעַן אִים דוּ שְׁבִנְעָה אִיךְ מְסִיר זִיין . אֵוֶוּ בְּאֵם עַד הָאֵם זֶה קִיין מֵאל גִיט
 גִיבְרַעְנָנִט מְסִיר זִיין קִאֲן מֵעַן דוּ שְׁבִנְעָה אִיךְ גִיט מְסִיר זִיין . אֵוֶוּ הָאֵם מֵעַן נֶאָךְ גִיבְרַעְנָנִט .
 אִיבֶעַר עַד הָאֵם אֵוֶוּ זִיין גִיבְרַעְנָנִט מִיין שׁוּם שְׁבִנְעָה גִיט גִיבְרַעְנָנִט . אֵוֶוּ פֶּאָר בְּלִיבִין אֵוֶוּ עַד
 דָּאָךְ גִיט צִירִיק גִיין צִיִּים מִלְאָךְ הַמֶּתֶה . וַאֲנִט דְעַר מִלְאָךְ הַמֶּתֶה גִיב מִיר אֶפֿ מִיין מְעַסְעַר .
 אִיבֶעַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוי הָאֵם אִים גִיט גִיבְרַעְנָנִט אֶפֿ גִעִיבִין . בֵּי עַם אֵוֶוּ אִירַט אֵיין בַּת
 קוֹל פִּון הִיטִיר אֵוֶוּ הָאֵם גִיבְרַעְנָנִט גִיב אֶפֿ דָּאֵם מְעַסְעַר . וַאֲרִין מֵעַן דָּאָךְ דָּאֵם פֶּאָר דוּ
 מְעַסְעַר וַאֲם דָּאָרְפִין צוּ שְׁמַרְבֵּעַן . אֵוֶוּ הָאֵם עַם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוי אֶפֿ גִיבְרַעְנָנִט . אֵוֶוּ
 דְעַר גִיטֶעַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוי אֵוֶוּ לְעִבִין עַד הִיטִיר אֵוֶוּ אֵוֶוּ אֵלֶיהִי הַבִּיבִיא אִים
 גִיבְרַעְנָנִט אֵוֶוּ הִיטִיר אִים אֵיין אִירַט פֶּאָר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוי . אֵוֶוּ זֶה אֵוֶוּ אֵוֶוּ אֵוֶוּ אֵוֶוּ
 אִירַט בְּאִקְוִמֵן וּוי עַד הָאֵם נִיהָאֵם . רַבִּי תִנְיָא בֶּן פֶּסָא פִּלְעֵנִס אִיפֶט צוּ זִיין בֵּי דְעַם
 מִלְאָךְ הַמֶּתֶה עַד אֵוֶוּ גִיבְרַעְנָנִט זִיין מְעַסְעַר גִיטֶעַר פִּרְוִינִד . וּוי רַבִּי תִנְיָא הָאֵם גִיבְרַעְנָנִט
 שְׁמַרְבֵּעַן . הָאֵם מֵעַן גִיבְרַעְנָנִט אֵוֶוּ הִיטִיר אֵוֶוּ מִלְאָךְ הַמֶּתֶה גַּי אֵוֶוּ בְּרַעְנָנִט דוּ נִשְׁמָה מִירַבִּי

בְּרֵךְ פֶּרֶק שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים אֲבֵרָה

הַיְנִיָּא בְּן פְּפֵא . וְיֵי עַר אִזּוּ צוּ אִים גִּיקוּמֶען . אַזּוּי בַעַט אִים רַבִּי הֵינְיָא אִזּוּ עַר וְאֵל אִים
 וְאִרְטִין דְּרִיִּיסְגִי מָאן אִזּוּ עַר וְאֵל קִאֲנֶען וְיִין לְעַרְנֶען אִיבְעַר הַעֲרִין . וְיִיֵל מַעַן זֶאָנְט אִזּוּ
 הַיְמִיל וְהֵאָר צוּא דַעַם מַעַנְטִישׁ וְהֵאָס עַר בְּרַעַנְט מִיִּט וְיִין לְעַרְנֶען . אַזּוּי אִזּוּ דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת
 כּוּן אִים אֲנֵעַק גִּינְאֲנֶען . וְיֵי עַם אִזּוּ פֵאָר בִּי גִינְאֲנֶען דוּ דְרִיִּיסְגִי מָאן אִזּוּ קוּמְט עַר צוּ
 אִים . זֶאָנְט דַעַר גוּסְטֵר רַבִּי הֵינְיָא בְּן פְּפֵא . עַרְשֵׁט וְיִינֵי מִיר מִיִּין אִזּוּרְט אִזּוּ גוּ עַרְנֵי
 אִזּוּרְטֵר אִיָּה וְיַעַל שְׁטאַרְבֶּע זֶאָנְט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת קוּם מִיר וְיַעַל אִיָּה דִיר וְיִינֵי .
 זֶאָנְט רַבִּי הֵינְיָא גִיב מִיר דִּיִּין מַעַפְטֵר . וְאִרְוֵן אִיָּה גְלִיִּיב דִיר גִיט אִיבְעַר דַעַם וְיַעַן . אַזּוּי
 זֶאָנְט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת דָּאָס מַעַסִיר גִיטְרִיִי אִיָּה מִיִּנְעַם גִיט . וְאִרְוֵן מַאָמַעַר וְיִילֶסְט דוּ מִיר
 אִיָּה אַזּוּי מָאן אַזּוּי וְיִוּא דִיִּין הַבֵּר רַבִּי וְהוֹשַׁע בְּן לֵוִי . זֶאָנְט דַעַר גִיטְרֵר רַבִּי הֵינְיָא בְּן פְּפֵא
 בְּרַעַנְג מִיר אִיִּין סְפֵר הַתּוֹרָה . אִזּוּ וְיִינֵי מִיר אִיִּין זֶאָה וְהֵאָס אִיָּה הַאָב גִיט מְקוּם גִיִּוּעַן . דַעַר
 גִיטְרֵר רַבִּי הֵינְיָא בְּן פְּפֵא כּוּן דָּאָה שְׁבִיאָרְבֵּעַן אִבְעַר וְהֵאָס פֵאָר אִיִּין אִזּוּרְט עַר הָאָט גִיחֵאָט
 זֶאָלֶען מִיר אִזּוּי כָּל יִשְׂרָאֵל זִכְהָ וְיִין צוּ הָאָבֶען אַזְעֻלְכֶע עַרְשֵׁטֵר . רַבִּי אֶלְעִזֵר הָאָט אִיִּין מֵאֵל
 גִינְעִסִין תְּרוּכָה . קוּמְט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת צוּ אִים אִזּוּ וְיִיל בִּי אִים וְיִין גִשְׁמָה צוּ גַעַמִין .
 זֶאָנְט רַבִּי אֶלְעִזֵר זַעַמְטוּ דַעַן גִיט אִזּוּ אִיָּה עַם תְּרוּכָה אִזּוּ דָּאָס הוּיִסְט קוּדֶשׁ אִזּוּ דַעַר מְלֵאָה
 הַמְּוֵת אֲנֵעַק גִינְאֲנֶען . אִזּוּ עַר הָאָט נֵאָה גִילְעַבְט אִיִּין לֶאָנְעַע צִיִּיט דַעַר נֵאָה . אִיִּין מֵאֵל
 אִזּוּ רַב שֵׁשֶׁת גִינְאֲנֶען אִזּוּ פֵאָרְק . אַזּוּי בִּיאַנְעֶנְט אִים דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת . אִזּוּ וְיִיל בִּיִּיא
 אִים דוּ גִשְׁמָה צוּא גַעַמִין . זֶאָנְט רַב שֵׁשֶׁת פֵאָר וְהֵאָס קוּכְסֵמוּ צוּ מִיר אִזּוּ פֵאָרְק וְיִילֶסְטֵר
 דַעַן מִיָּה שְׁעַמְטוּן אַזּוּ וְיִי אִיִּין בְּהֵסָה . אַזּוּי אִזּוּ דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת כּוּן אִים אֲנֵעַק גִינְאֲנֶען .
 דַעַר נֵאָה אִזּוּ עַר צוּם אִים גִיכּוּמֶען אִזּוּ שְׁטוּב אִרְיִין . אִזּוּ דַעַר גִיטְרֵר רַב שֵׁשֶׁת גִיטְרֵר אֲרַבְּבֶען
 דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת הָאָט אִיִּין מֵאֵל בִּיאַנְעֶנְט רַב אֲשֵׁי אִיָּה דַעַם בֵּאָרְק . אִזּוּ וְיִיל בִּי אִים דוּ
 גִשְׁמָה צוּ גַעַמִין אַזּוּי זֶאָנְט רַב אֲשֵׁי לֵאֵז מִיָּה אָפּ דְרִיִּיסְגִי מָאן כְּרִי אִיָּה וְאֵל קִאֲנֶען מִיִּין
 לְעַרְנֶען אִיבְעַר הַעֲרִין . וְאִרְוֵן מַעַן זֶאָנְט אִזּוּ הַיְמִיל וְאֵל דַעַם מַעַנְטִישׁ וְהֵאָס בְּרַעַנְט מִיִּט זִיָּה
 דָּאָס לְעַרְנֶען . אַזּוּי לֶאָזִס אִים דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת אָפּ . וְיֵי עַם אִזּוּ גִיכּוּמֶען דַעַר דְרִיִּיסְגִיִּסְטֵר
 מָאן קוּמְט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת צוּ אִים אַזּוּי וְיֵי עַר הָאָט אִלִּיִּין פֵאָר לֶאָנְט . זֶאָנְט דַעַר גִיטְרֵר
 רַב אֲשֵׁי וְהֵאָס וְהֵאָט דִיר גִיִּוּעַן גִישֵׁאָט זֶאָלֶסְט גִיִּוּעַן קוּמֶען מִיִּט עַמְלִיכֶע מַעַן שְׁפַעַטֵר .
 זֶאָנְט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת אִיָּה קֵאָן גִיט לְעַנְגֵר וְאִרְטֵעַן . וְאִרְוֵן דוּ צִיִּיט קוּמְט אִזּוּ רַבִּי קְהֵן
 זֶאָל וְעַרְיִין רַבִּי אִזּוּ עַם טֵאָר גִיט פַּעֲלִיִּין אִיִּין רַנַּע דְרוּם מוּזְטוּ שְׁטאַרְבֶּען . רַב הַסְּדָא הָאָט
 דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת גֵּאָר גִיט גִיכּוּמֶען מָאן וְיִיֵל עַר הָאָט שְׁטַעַנְדִּיג גִילְעֵרונְט וְהֵאָס מוּט
 דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת עַר צוּא שְׁפֵאֵלְט אִיִּין בּוּים וְהֵאָס עַם אִזּוּ גִישֵׁאָנֶען לְעַבְדֵּן רַב
 הַסְּדָאָס הוּיֵי . הָאָט זִיָּה רַב הַסְּדָא דַעַר שְׂרָאָקֶען אִזּוּ עַר הָאָט אִיָּה גִיחֵעַרְט
 גִיחֵעַרְט צוּ לְעַרְנִין אִזּוּ עַר גִישְׁטאַרְבִּין : רַבִּי הוּיָא הָאָט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת גִיט גִיכּוּמֶען מָאן .
 אִיִּין מֵאֵס קוּמְט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת אִזּוּ שְׁטַעַלְט זִיָּה בִּיִּיא דַעַר מִיר אַזּוּי וְיִוּא אִיִּין עֵנִי . זֶאָנְט
 דַעַר גוּסְטֵר רַבִּי הוּיָא גוּמְסֵס דַעַם עֵנִי אִיִּין שְׁטִיכְעֵל בְּרוּים . אַזּוּ גִיִּיט דַעַר מְלֵאָה הַמְּוֵת צוּ אִים
 צוּ אִזּוּ זֶאָנְט פֵאָר וְהֵאָס דַעַר בֵּאָרוּמְסֵט דִיָּה אִיבְעַר אִיִּין עֵנִי . אִזּוּ אִיבְעַר מִיר וְיִילֶסְטוּ דִיָּה
 גִיט דַעַר בֵּאָרוּמֶען . מֵאָכְסֵט מִיר אַזּוּ גִרוּסְעַס סְרַחָה אִזּוּ עַר וְיִוּיִט אִים אִיִּין פִּיעֵרְדִּינַע רִישׁ .
 אַזּוּ הָאָט זִיָּה רַבִּי הוּיָא אִיבְעַר גִינְעִבִין מִיִּט וְיִין גוּסְעַן וְיִילִין אִזּוּ גִישְׁטאַרְבִּין . דִּיִּין זְכוּת
 זֶאָל כָּל יִשְׂרָאֵל גִינְטֶען בְּעוֹסֵם הוּיָה וּבְעוֹלָם הַבָּא אִזּוּ סְלָה :

פֶּרֶק שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים

אִין דַעַם פֶּרֶק וְעַרְט גִישְׁרובִין וְיֵי אַזּוּי דַעַר מַעַיִשׁ זֶאָל זִיָּה נִהְיֵי וְיִין אִזּוּרְטֵר וְעַנְטֵס כְּבֵד
 עַר זֶאָל בְּשָׁלוֹם צוּרִיק קוּמֶען צוּ וְיִין וְיִיֵב אִזּוּ קִינְדֵר :

אונגערי הכמים שרייבן אלי וועגן וואס דער מענטש גייט זענן איין סכנה. ווען ער גייט אונטע ווייסט ער. אבער ווען ער וועט צוריק קומען דאס ווייסט ער נישט. דרום דארף געזען גינארונט ויין מיט דו זאכן אזוי ווי מיר שרייבן דא. אז יעדער מענטש דארף זאגן פריא אונטע צו גיין פון דער אכסניא. און פאר נאכט ביי צייטונג צוריק צו קומען און אכסניא אריין. געס דיר מיט שייני קליידער. כדי מען זאל דיר פבור און טוהן ווארום און דער היים טוט מען דיר פבור און וועגן דיין גאמען. אבער אונטער וועגונגס קאן מען דאך גיט דיין גאמען אזוי וועט מען דיר פבור געבין וועגן דו שייני קליידער. ווער עס גינעניש זיך מיט זיין חבר זאל מען גיט זאגן גיי בשמים ביערמ גיי לשלום. אז דו גייסט אונטע און וועג אריין. און בלייב דיר קיינער נישט. זאלסטו תורה לערנן אז דאס איין רפואה צווא אלמען. אויף דעם וועג זאל מען זיך גיט צו פיר מצער זיין:

מעשה איין נכרי און איין ישראל זענן צו זאמען און וועג גינאנגן. דער יהודי איז גינאנגען נאר גישווינד אז דער נכרי האט אים גיט גיקאנט נאך גיין. האט דער נכרי גיט גיוויסט וואס ער זאל טאן. אז דער יהודי זאל אזוי גישווינד גיט גיין. אזוי דער מאנט ער דעם יהודי און תרבו בית המקדש אז דער יהודי זאל זיך מצער זיין וועט ער וואלנער גיין. אזוי זיפצט דער יהודי. אבער ער גייט נאך געבר וויא פרוער. פרענט אים דער נכרי עס שמיט דעה און דער תורה גישווינד ווען איינער איז זיך מצער גיט אים אפ העלפט פת פאר וואס גייסטו נאך אזוי גישווינד. ענטפערט אים דער יהודי דאס איז גיקאנט גינארין ווען דער צער איז פון איין זאך וואס עס איז ערשט גיט לאנג גיווען געמט עס מאקע צו העלפט כח. אבער חורבן בית המקדש איז שוין איין לאנגע צייט. דרום איז דער צער גיט אזוי גרויס. אז ביקט אונטער וועגונגס זאלסטו דיר גוט און טאן פאר דער קעלט. אונטער הכמים שרייבן אלעס איז און השי"ת הענר חוץ דוא קעלט און דוא היץ. כלומר ווען דער מענטש פאר היט זיך גיט אליון פאר דער קעלט. אדער פאר דער היץ. איז ער זיך אליון שולדיג. אזיך זאלסטו גיט גיין מיט איין שלעכטו חברותה. רב גידל האט גיקאנט ווען דו גייסט מיט די מענטשן פון דעם מקום גרשה האמשו וויא קוישן דיר נאך זעה אויב האסט נאך אלע ריינע ציין. ווארום ווי זענן שלעכטע מענטשן. האמשו זיי טוהן דיר איין טובה אבער ווי וועלן דיר איין גניבה אויך טאן. ווידער זאגט רב גידל ווען דו מענטשן פון נדר פוקארה בדישתן דיר. טון זיי דאס ווייך וויא ווילען דיר איין גניבה מאהן. אזיך זאגט רב גידל ווען דו מענטשן פון פומבדוהא גיין מיט דיר זאלסטו זיי גיט ווייזן דאס רעכטע אורט ווי דו ווילסט איין שמיין. ווארום ווי וועלן דיר איין גניבה טאן:

מעשה רב מגשה איז גינאנגן אונטער וועגונגס. האבן אים באגעניגט גנבים. אזוי פרעגן אים דוא גנבים וויא ער גייט אזוי זאגט ער וויא אז ער גייט נאך ווייטער פון דער שטאט תורתא. ווי ער איז גיקומן און דער שטאט תורתא אליון. אזו איז ער דארטן פאר בלובין. זאגן דו גנבים מיר זעהן וואל אז דו מלמדים פון רבי יהודה זענן רבאים. ווארום רב מגשה איז אויך גיווען רב יהודה איין מלמד. זאגט רב מגשה ווייל איר האט דאס גיקאנט זאלט איר זיין און חרם פון מוין רבי. און דו גנבים זענן ווייטער אונטע גינאנגן אבער זיי האבן צוויי און צוואנציג יאר קיין העלחה גיט גיהאט וואס זיי האבן גינאנבות האט מען אלעס ביי זיי אפ גינאמען. אזוי זאגן דו גנבים מיר האבן קיין העלחה גיט ווייל מיר זענן און חרם אזוי זענן זיי אלי גיקומן צו רבי מגשה און האבן אים מתילה גיבעטן אז ער זאל זיי ארויס געמיין פון דעם חרם. אזוי האט רבי מגשה פון זיי דעם חרם אפ גיטאן נאר איינער צווישן דו גנבים איז גיווען איין וועבער וואס ער האט גיט גיקאלט גיין צו רב מגשה ער זאל אים מתילה בעמיין. און איין קארצע צייט ארום האט אים איין לייב באגענוגט און

האם אים מסית גווען. דאס איז גווען נוייל ער איז פון זיך גווען איין בעל גארה. אז ער האט נישט גוואלט רב מנשה איבער בעמון. דרום האט ער נישט לאנג גילעבט; ווען דו קוקסט און איין אורט זאלסטו אלעס מאן צוויי וויאזוי ווער מנהג איז. אז משה רבינו איז גווען און היםל. האט ער נישט גיגעסן און נישט גיטראנקן. נוייל ווער מנהג איז מען זאל נישט עסן. אז דו קוקסט אויף איין אורט און עס איז וואללויל שפייז נעם מיט מיט דיר עס וועט דיר צו גיך קוקען. פאר ענדער נישט דיון אכסנאי. אונזערי חכמים שרייבן ווי לאנג איז ער מחויב ער זאל נישט פאר ענדערין זיין אכסנאי. אזו לאנג ביי דער בעד הבית עוארפט אים אונזער זייני מלבושים ארויס. דענמאלט זאל ער זיך געמען איין אנדערען סמאנצע. אונזער ווענענס זאלסטו נישט גיין גישווינד. ווארן אונזערי חכמים שרייבן דאס זעכער גיין געמט דעם מענטש זיין גיוזכט צו. הקדוש ברוך הוא זאל כל ישראל מציד זיין פון אזוי פגנות אמן סלה :

פרק שמונה ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישריבן ווי אזוי דער פאטער זאל זייני קינדער מנהל וויין אזו וועט ער בכבוד האבען בעולם הזה ובעולם הבא. אויך וועלין אלע מענטשען פון אים ציין גתת רוח האבן :

אונזערי חכמים שרייבן עס איז נישט מגילוף אז דוא וועלט זאל זיין אהן זכרים און אהן נקבות. וואויל צוא דעם וואס האט זיין. און ווי צוא דעם וואס האט מעכטער. דאס גרשטו איז ביסט מחויב דיון קינד תורה צו לערנן. ווען נאכטן זענן און חכם פייא הקביא איינס איז דיונסער ווער עס איז זיין קינד נישט מנהל לתורה. זאלסטו נישט מאכן איין קינד פון אונזער בעסערי מלידער פאר דעם אנדערן. ווארן יוסף הצדיק איז וועלן דעם זיידענים העמדייל וואס ער האט גיהאט מיין פון דוא איבערנע ברודער. פאר קייפט גווארן מין מערים. אז דוא ווילסט עפס דיון קינד לערנן זאלסטו דאס לערנן און דער יונגסט. ווארן אויף דער עלטער לאזט ער זיך שוין נישט לערנן. גיב אכסנאנג אויף דיון קינד און דער יונגסט ער זאל קיין שרעכטס נישט טאהן. ווארן אז דאס קינד וועט עלטער ווערן וועסטו דאס שוין נישט קאנען פאר הויטן. אונזערי חכמים שרייבן ווער עס דער ציהט זינע קינדער צו טיפען און ווער עס מאכט זינע קינדער פצייטונג התורה. אויף דעם וואס דער פסיק זאלסט וויסען אז און דיון הויז וועט זיין לויטער שלום; ווען דו נוקסט דיון קינד איין נוייב. זאלסטו פריער בורק זיין און אינע ברודער. ווארן עס מיינטסט קינדער גידאשן גאה דער מוטערס ברודער גאה. און ספר בן סירא שטייט. אויך האב אלעס גווארן און איין דאג שאל האב אויך נישט גיפונען. קיין גרונגערי גאה ווי קלייען דאס איז גאר לויכט. אבער דאך איז דא איין לויכטערע גאה. איין איידים וואס וואונט פיי זיין שווער און הויז דאס איז איין מואסה גאה. עס מאן דער פון גתת ארויס קומען. אויך איז פאר הארדן קאך איין מואסערי. גאה ווען איין אורח בעט דעם אנדערן אורח צו נאכט. אויך איז פאר הארדן קאך איין מואסערי גאה. ווען אייגער רופט זיך אהן און איין גאה אייגער ער הערט עס נישט אויס. אונזערי חכמים שרייבן עס שטייט גישריבן אז דער מענטש זאל אלי צייט זדקה זעבן. איז דאך קשה ווי איז דאס מגילוף שטענדיג זדקה צו זעבן. גאר דאס מיינט מען ווער עס איז זייני קינדער מפרנס ווען וויא זענן גאה קליין. דאס הויסט דער נישט אלע צייט זדקה :

מעשה חזני הפעגל איז איין מאל גיזאנגען אונזער ווענענס. אזו זעהט ער אז איין מענטש פלאנצט איין באקסערין בוים. פרענט ער אים גאה וואס פלאנצט דאס וואקסט דאך

דאך ערשט צו ובעציו יאר וועסטו דען אזוי לאנג לעבן . ענפערט אים דער נוסער מענטש
אזוי גוט ווי מיני עלטערן האבן גיפלאנצט אז איה זאל דער פון עסן . אזוי גוט דאך איה
צוא זארגן פאר מיני קינדער זאלן דער פון עסן . ווען אפילו איה וועל ניט דער לעבן
פון דעם בוים צו עסן . וועלן מיני קינדער פון דעם עסן : איה גיטער מען וויני קינדער
ניט פאר שטויסן . ווען אפילו דאס קינד טוט ניט גיטע זאכן דאך זאל מען דאס מיט נוסער
צו זיך צו גיטווען . דריי זאכן איז פאר האנדן אז מיט דער לינקער האנד זאל מען זיך
פון זיך אפ שטויסן . אונט מיט דער רעכטער האנד זאל מען ווי צוריק צוא זיך צו ציען .
איינס דרויסער איז . וויין קינד זאל מען ניט פאר שטויסן ווען אפילו עס טוט עפנים ביזן
מעשה רבי יוסי בן יועד האט גיהאט איין וזה . ער האט ניט גיטוועלט . קיין נוסט מאן .
אונ דער רבי יוסי איז גיטווען איין גרויסער עוסר . אזוי עקט ער צוא גוף איין
מעכטל מיט דוקאטן . אונ אז עס מקדיש אז מען זאל דער פון קיינער קיין הנהיג ניט האבן
דער גיטל האט רבי יוסים וזהו איין פרויא גיטווען פון איינים וואס מאכט דו קרוינט דעם
גבאי המלך . אונ דארטן איז איין מנהג גיטווען אז איין פרויא האט איין קינד גיהאט . עס
האט גיטווען ויין ריף . אדער ארום . האט דער מאן גיטווען קויפן איין פיש אז דו פרויא
זאל האבן צו עסן . נוא וויא דעם רבי יוסים וזנס ווייב האט איין קינד גיהאט איז ער
גיטווען אויף דעם פארק איין פיש קופען . ווי ער האט דעם פיש גיטאכט האט ער גיטווען
אונ דעם פיש איין שיינעם פעריל . ווס ויין גלייכן איז ניט דא אונ דו גאנצער וועלט . אזוי
האט זיך ויין ווייב שטארק משמח גיטווען : זאגט דו פרויא ליבער מאן מיר וועלן דו פעריל
נאר דעם מלך ניט גיטווען . נארן ער וועט וועלן פאר ווינציון גערד דאס קופן . גיט צו
דעם גבאי פון דעם בית המקדש אונ פאר קויף אים . ער דאך אונזערס צו דעם הוסן
זאפוד . נאר זאלסט ניט זאגן ווי פיל דו ווילסט פאר אים . זארגן טאטער איז ער מיין ווערט
אונ דו וועסט דאך שוין מיין ניט געטן נאר ווי פיל דו האסט גיטווען . דרום זאלסט דוא
דעם גבאי זאגן ער זאל דיר געבן ווי פיל זיא איז ווערט . ער איז איין ערליכער מאן ער
וועט ניט נארוי . ווי דער נוסער מאן האט דו פעריל צוא דעם גבאי גיטווענט . האט זיא
דער גבאי גיטווען דרייצען מעסליה דוקאטן . נאר דער גבאי האט אים גיטווען אז צונד
האט ער מיין ניט אונ דער צדקה ווי זיבען מעסליה דוקאטן . אונ מיט דו רעשט זעסט
מעסליה דוקאטן . אזוי גיב זיי מיר . אונ דו אדער זי זעסט מעסליה ביי איה סגוריש אונ
צדקה . הם זיך דער מאן מיט ויין ווייב שלמה גיטווען מיט דוא ובען מעסליה דוקאטן .
דרויה האבן דוא חכמים גיטווען איין קאטער דאט איין מעסלול דוקאטן מקדיש גיטווען
אקעטן האט ויין וזהו זיבען מעסליה דוקאטן מקדיש גיטווען : רב שמואל זאגט צו רב יהודה
מיין זאדערס מלמה האט ניט צו טאהן מיט דער זאך ווען איינער נעמט אוועק דו רדשה
פון ויין קינד אונ גוט זיא איין אדערנין ווען דאס קינד איז גיט גוט . אונזער חכמים שרייבן
ווער עס גוט ויין טאטער איין סאן איין עס הארץ איז גלייך ער וואלט זיא גיטווען אונ
גלייבט פאר איין לייב . ווארה ביי איין עס הארץ איז זאך קיין בושט ניט . ערשט שלדאט
ער זיא דער זאך זאגט ער צו איר לויב ביי מיר . איה זאלסטו ניט געבן זיין וזהו איין
ווייב פון איין עס הארץ . נארן דו קודעט פון וויא וועלן צוריק ויין עס הארצנים . דער
מענטש גיטער וואס צו סאן אז ער זאל איין בית מלמה חכם געטן . דאס משל איז איין
נוסער ויין זאמלן גוט נוסען ויין . אזוי אויף אז דו טאטער איז גוט האט זיא אויף נוסען
קינדער . אזוי קאן אפער ניט קופען צו איין בית מלמה חכם . זאל ער געטן איין טאכטער
פון איין איש חשוב . אונ אז ער קאן דאס אויף ניט באקומען . זאל ער געטן פון אונזער
וואס האט עפנים צו זאגן אונ דער מלמה קאן ער דאס אויף ניט האבן זאל ער געטן איין

ברך פרק שמונה ועשרים אברהם

מאכסער פון איין מלמד און ניש פון גוין עם הארץ : גערער פאטער כארף זיין קינד איין
 מלאכה צו לערנן וואס גרויג און ריין איז . רבי יהוראי זאגט איה וויל מיין קינד מיין מלאכה
 ניש לערנן נאר תורה . דאס איז דוא בעסמו מלאכה זיא שטייט אים בעולם הוה ובעולם
 הבא . ניש ריין וזקן איין פרויא צו דער רעכטי צייט . דאס הייסט צו אכצען יאר . ביי
 צוואנציג יאר האפט הקדוש ברוך הוא אז ער וועט איין נויב געמיין אפער ווער עם ווארט
 לענגער . זאגט הקדוש ברוך הוא פאר פלוכט זאל ער זיין ווייל ער האט ניש קיין נויב
 גינגען . און אז ער שארפטס היז אהן איין נויב איז זיין הטא נאר גרויס . אויף ניש ריין
 מאכטער בצייטונגס איין מאן . ווארום אז זיא געמט פאר צוואנציג יאר איין מאן . קאן זיא
 ביי זעכציג יאר קינדער האבן . און אז זיא געמט איין מאן נאך צוואנציג יאר קאן זיא
 קינדער האבן ביי פערציג יאר . און אז זיא געמט איין מאן ערשט צו פערציג יאר . קאן
 זיא קיין קינדער ניש האבן : גיוויין ריין קינד און דער יונגסט צו גיטען . בפרט ווען עם איז
 אונטער שוהר זעה ער זאל פלייסן אמן נאך זאגן אונזערי חכמים זענן זיך מפלפל פון וועלכער
 צייט איין קינד ברענגט דוא פאטער און מוטער צו עולם הבא . רבי מאיר זאגט פון דער
 צייט אז עם זאגט נאך אמן בוכות זה זאלן מיר זוכה זיין לעולם הבא אמן סלה :

פרק תשעה ועשרים

אין דעם פקק ווערט גישרובן אז גערער מענטש זאל זעהן אז דער יצר הרע זאל אים ניש
 בייא קומען וועט ער קאנען האבן דאס גו ערן :
 אונזערי חכמים שרייבן וואס מיין פרום דער מענטש איז מיין יצר הרע איז ביי אים . אז
 דער מנוול דאס הייסט דער יצר הרע באנעגנט דיה גייא מיט אים און בית
 המדרש אריין לערנן תורה . און אז ער גייט ניש אונזק פון דיר דער מאן אים אהן דעם
 מוים אזוי וועט ער תפוף אונזק זיין :
 מעשה אביו האט גיהערט וויא איינער האט גיזאגט צו איין פרעמדן פרויא מארין וועלן
 מיר צו זאמען זיין אויף דעם אורט אזוי איז דער גוטער אביו זיי נאך גיזאגן דריי
 מיל און האט זייא ניש דער לאזט אז זיי זאלן איין עבירה מאן : אונזערי חכמים שרייבן
 זיי אזוי עזרא הנביא האט תפלה גיטאן צו הקדוש ברוך הוא . רבונו של עולם דו ישראל
 זענען פאר טרובען גיזארגן דאס איז אלעס איבער דעם יצר הרע ער האט זיי צו דעם אלעס
 אהן גיכעט דרום בעט איה דיה ניש אונז דעם יצר הרע און דו הענר אריין אזוי איז איין
 בריף אראפ פון הימל אויף דער ערד עם איז גישטאנען אמת דאס פשוט אז הקדוש ברוך
 הוא איז מסכים אויף דעם . אזוי האבן זייא גוור מענית גיווען דרייא מעג און דרייא געמט
 אז השירה זאל זיי דעם יצר הרע איבער געבן . וויא עם איז פאר בייא גיזאגן דו דרייא
 מעג . אזוי האט השירה איבער גענומען דעם יצר הרע און בית המדרש עם און ארום
 איין פייער פון קרשן קרשום . אזוי זאגט דער נביא דאס איז דער יצר הרע פון עיא דאס
 ער וועט שוין קיין מאכט ניש האבן . זיי זיי האבן אים גיזאגט תפוס געמיין האבן זיי אים
 אום גרוסן איין האר . אזוי היפט ער אהן צו שרייען אז מען האט זיין קול גיהערט אויף
 פור הגיערש מיל און הימל . זאגן דו מענטשן פלייכט זאלן מיר זיך אכבער אים דעה
 פארומן וויל ער שרייבן אזוי . זאגט דער נביא געמט דעם יצר הרע און ווארפט אים און
 איין קעסיל פון בלייא און דעקט אים צו מיט בלייא מען זאל זיין קול ניש הערן זאגן דו
 מענטשן וויל עם איז איינער איין עם רצון לאוזן מיר תפלה מאן אז דער יצר הרע פון
 נגות זאל אויף צו אונז איבער גענומען ווערן און האבן זיי תפלה גיטאן און דער יצר
 הרע איז צו זיי איבער גענומען גיזארגן . זאגן דו חכמים אז מיר וועלן דעם יצר הרע

איה

אויף מסיבת זיין וועט דו וועלט חרוב ווערן . ווארון ווי ווי האבן אים תפוס גייהאלטן דרייא
פעג אזוי האט מען און נאך ארץ ישראל קיין און פון דעם אייגעניס סאג ניט באקומען
צו איין חולי פאר איין רפואה . ווארון ווען ניט דער יצר הרע וואלט קיין מענטש ניט חשק
גייהאט צו זיין פרווא אפילו איין האן האט ניט חשק צו הינער . אזוי האבן זיי ניט גיוויסט
וואס זיי זאלן כהן זאלן ווי אים מסיבת זיין וועט דו וועלט חרוב ווערן . זאלן זייה תפלה
פארן צו הקב"ה אויף דער העקסט ברוימז אז דער יצר הרע זאל ניט קיין מאכט האבן און
צו דערין דעם מענטש ער זאל מנה זיין מיט זייני קרובים קאן אויף ניט זיין . ווארון מען
נעמט ניט און הייסל אויף איין העלפט . אזוי האבן זיי אים אויס גישמאבן איין אויג .
און האבן מיט אים אויס גינמן אז ער זאל דעם מענטש ניט און רייען אויף זייני קרובים
און זיי האבן אים אפ גילאוס

פרק שלשים

און דעם פרק ווערט גישריבן דו הדושים פון ירושלים . הקב"ה זאל עס פאלד צורוק אויף בויען
ווען שלמה המלך האט דאס בית המקדש גיבויעט . אזוי האט ער און דעם בית המקדש
גיפלאנצט אלעקלייא ביימער פון לוימער גאלד . ווען דוא צייט איז גיקומען און אזוי
פירות זענן צייטיג גיוארון האבן דוא גילדיגע ביימער אויף צייטיג פירות גיגעבן ווען דו
הינט קט און דרויסן גיווועט אז דוא פירות פון דו ביימער זענן אפ גיפאלן . זענן דוא
פירות פון דו גילדיגע ביימער אויף אפ גיפאלן : ווען שלמה המלך האט גיזאלט דעם ארון
צריין נעמן און בית המקדש צריין אזוי האט ער ניט גיקאנט צריין און דוא טוערין האבן
זיך ניט גיזאלט פאר ברייטערין . שלמה המלך האט גיזאגט פיר און צוואנציג מומרים . און
עס האט אלעס ניט גיזאלפן . פון ער האט גיזאגט צו הש"ת גידעק דעם זכות פון מין
פאמער . אזוי זענן פאלד דו טוערין דער ברייטערט גיוארון : איינער האט גיהיסן גביני .
ער פלעגט און בית המקדש אויס צו רופן אז דוא כהנים און דוא לויים זאלן ונה שפעלן
רוקענן . אזוי קט מען זיין קול גיהערט אויף דריי מייל . איין מאל איז אנריכט המלך גיפארן
פוי נאכט האט ער גיהערט אויף דריי מייל ווייט דאס קול פון דעם גביני . ווי דער מלך
איז אהיים גיקומען . אזוי האט ער גישוקט דעם גביני פל מתנות . אבער דאס קול פון דעם
בתן גדול . איז נאך גיווען מין הירוש . ווען ער האט גיזאגט (אנא השם המארת) האט מען
זיין קול גיהערט און זיחו דאס איז זעהן מייל פון ירושלים . און דאס גרעסטו חידוש איז
גיווען ווי ער האט גיזאגט און יום כפור נאך מיטאג (אנא השם) דעמאלט איז ער דאך שוואך
דאך האט מען עס גיהערט און זיחו . דאס איז איין גרויס חידוש ווארון פוי סאג דערט
מען ניט אזוי ווי פוי נאכט . ווארון פוי סאג זעצט דו זון אזוי ווי מען זעצט מענן ביימער
דאך האט מען זיין קול גיהערט אז מען האט דוא טוערין פון בית המקדש געפינט האט
מען דאס קול גיהערט אויף פיר מייל דו זיגן פון זיחו האבן זיך גינאסן פון דעם היס
דו גשמים פון דעם בית המקדש דו גישמאק איז גינאנן אויף זעהן מייל . דו וויבער פון
זיחו האבן זיך ניט גיזארפן צו גינעצין . ווארון דער גישמאק פון בית המקדש איז
דארטן גיווען : ווי דאס בית המקדש איז חרוב גיוארון איז הקדוש ברוך הוא גיקומען און
קומען דאס בית המקדש קט ער גיפראפן שטיין אברתם אבינו . פלעגט אים הקדוש ברוך
הוא זאס טוסטו און מין הויז . ענפערט אברתם אבינו איך בין גיקומען ווען מייני קינדער
זייה זייה זענן . זאגט הקדוש ברוך הוא זייני קינדער האבן גיוונדיגט האב איך זייה פאר
שרובען . זאגט אברתם אבינו אפער האבן זייה אים זערין גיוונדיגט . זאגט הקדוש ברוך
הוא גיין זיי האבן דו עבירות ביימין גישאן . זאגט אברתם אבינו פיליכט האבן זיי ווייניג

עבירות ניטאן . זאגט הקדוש ברוך הוא זיי האבין פיל עבירות גיטאן . זאגט אברהם אבינו
 דו דארפסט זיי צו גידענקן דעם זכות פון דער מילה . זאגט הקדוש ברוך הוא זיי האבן
 דו מצוה אויף ניט גיהאדטן . זאגט אברהם אבינו פילייכט זאדקטן זיי גינען ווארונען וואלטן
 זיי גינען תשובה גיטאן . זאגט הקדוש ביה גיין זיי האבין קיין תשובה גאר ניט גיוואלט
 גידענקן ווען זיי האבן איין עבירה גיטאן האבן זיי זיך גאר גיפרייט . ווי אברהם אבינו הט
 דאס גיהערט האט ער זיינע הענד אויף דעם קאפ ארויף גילויגט און שרייט און וויינט
 און זאגט מאמע האבן זיי זיין חס ושלום גאר קיין הילף ניט אויף אייביג . אזו איז גיקומען
 איין בת קול פון הימיל און זאגט ישראל זענן גלייך צו איין אילבלעקט בוים . אזו ווי מען
 פלאנצט אים איצונד און ערשט און איין לאנגי צייט ארום גוט ער זייני פירות . אזוי אויף
 דו ישראל מוזן גלות ליידין . און דער נאך ווערן זיי אויף איין מאל דער לייזט ווערן :
 אונזערי חכמים שרייבן ווען דאס ערשטו בית המקדש הט גיוואלט הרוב ווערן אזוי האבן
 זיך צו נוף גיוואלט פיר און צוואנציג מוזונד יונגע כהנים און האבן גינעמן זייערי שליסל
 און דאס הענד אריין און זענן גינאנגן און בית המקדש אריין און זענן ארויף אוף דעם
 טויער פון בית המקדש און האבן גיוואנט רבונן של עולם ווייל מור זענן גיט זוכה גינען
 צו זיין גבאים און דעם בית המקדש וואס זאלן מיר טאן מיט דו שליסל . אזו האבן זיי
 גיווארפן דו שליסל קעגן דעם הימיל . איז גיקומען איין האנד פון פויער פון הימיל און
 דאס צוא גיטמן דא שליסל . אזו זענן דא אלי וינגע כהנים גישפרונגן און דעם פויער
 אלטן הקדוש ברוך הוא זאל געבן דאס הייליגע בית המקדש זאל צוריק באנד צוריק
 גיבויעט ווערן אמן סלה .